Sopocki Dom Aukcyjny
ANTYKI ZNACZKI MONETY

aukcja prac na papierze

23 stycznia 2016

CENA: 20 zł (z 23% VAT) | ISBN 978-83-64192-85-2

fragment obrazu Józefa Szajny „Mrowisko” poz. 99, s. 85

Sopocki Dom Aukcyjny
ANTYKI ZNACZKI MONETY

AUKCJA PRAC NA PAPIERZE (3)

23 stycznia (sobota) 2016, godz. 17.00

w siedzibie Sopockiego Domu Aukcyjnego
w Gdańsku, ul. Długa 2/3
tel. 58 301 05 54

WYSTAWA PRZEDAUKCYJNA:

od 4 stycznia 2016 r.
poniedziałek – piątek 11–18
sobota 11–15

Katalog dostępny na stronie: **www.sda.pl**

1

Juliusz Kossak

(1824 Wiśnicz – 1899 Kraków)

Elekcja Jana Kazimierza,
przed 1875 r.

akwarela-sepia, papier, 35 × 69,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *Juliusz Kossak*

Praca jest szkicem do zaginionej wielkoformatowej akwareli o tematyce historycznej. Ostateczna wersja Elekcji Jana Kazimierza prezentowana była w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, w roku 1875, jak również w 1897 r., w warszawskim Salonie Aleksandra Krywulta.

cena wywoławcza: 32 000 zł

Studiował prawo na Uniwersytecie Lwowskim, jednocześnie pobierając lekcje rysunku u J. Maszkowskiego. Korzystał ze wskazówek artystycznych P. Michałowskiego. W latach 1853–55 mieszkał w Warszawie, po czym wyjechał na kilka lat do Paryża, gdzie oddziałał na niego kontakt z twórczością H. Verneta. Po powrocie do Warszawy w roku 1860 artysta otworzył własną pracownię, podjął też wieloletnią współpracę z Tygodnikiem Ilustrowanym. Wiele podróżował, m.in. do Monachium, gdzie podjął studia w pracowni F. Adama. W roku 1969 osiadł w Krakowie. Artysta najchętniej podejmował w swej twórczości tematy batalistyczne; malował epizody z bohaterskich dziejów narodu i tematy związane z życiem szlacheckiego dworu, przy czym istotnym motywem był koń, malowany przez niego z wielkim znawstwem. Historia i literatura polska stanowiły dla artysty niewyczerpane źródło tematów. Celował szczególnie w technice akwareli. W latach 70-tych zaczął tworzyć cykle ilustrujące dzieje rodów szlacheckich. Swoje prace prezentował na wielu wystawach, m.in. w TPSP w Krakowie, Lwowie i Poznaniu, ponadto w warszawskim TZSP, salonach J. Ungera i A. Krywulta, a także za granicą – w Paryżu, Monachium, Wiedniu, czy Berlinie.

Juliusz Kossak

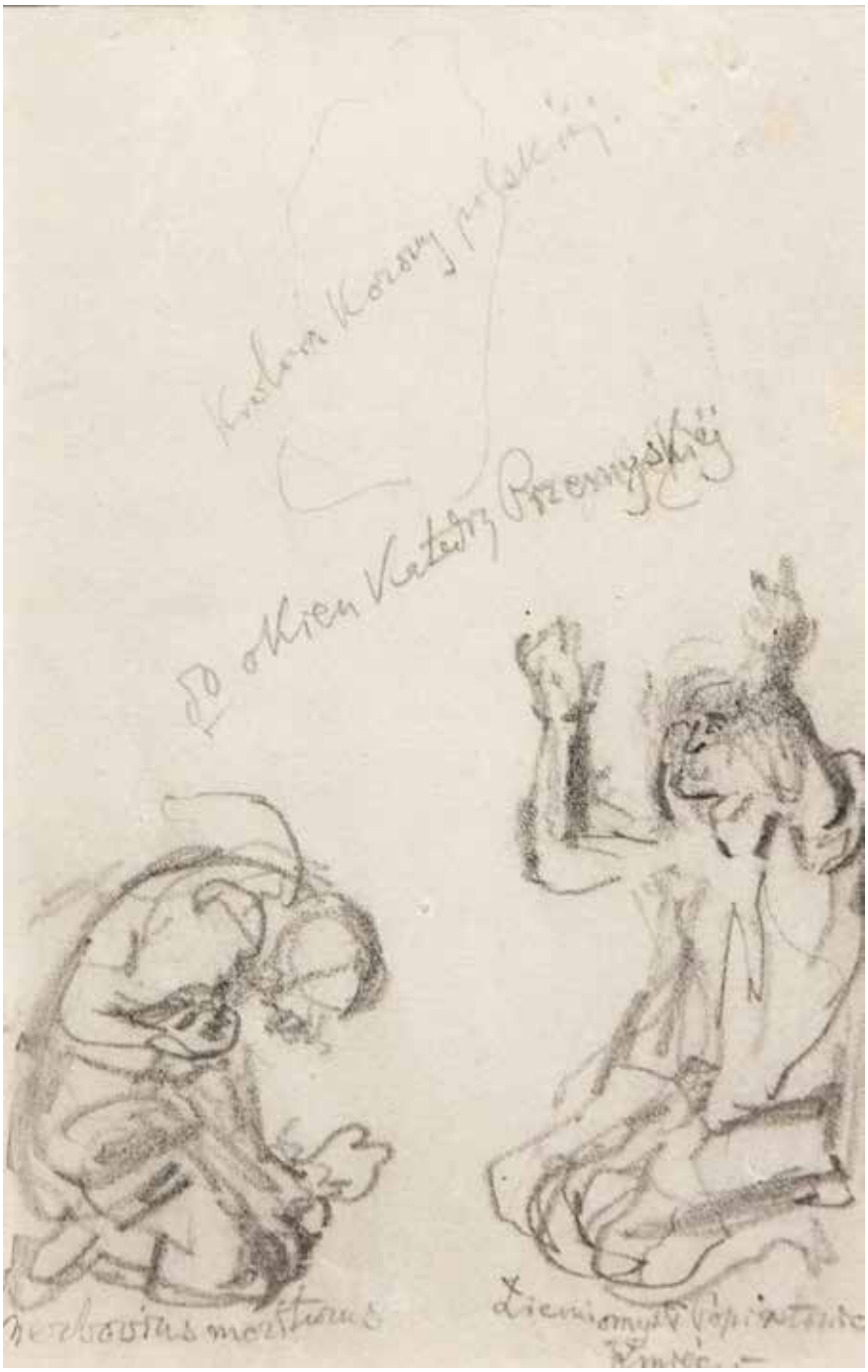

2

Jan Matejko

(1838 w Kraków – 1893 tamże)

Szkic do okna nad ołtarzem głównym katedry przemyskiej

ołówek, papier, 15 × 9,5 cm
w świetle passe-partout
u góry opisany ołówkiem: *Królowa Korony polskiej/do okien Katedry* Przemyskiej,
u dołu napisy ołówkiem nieczytelne

cena wywoławcza: 1 400 zł

W latach 1852–1858 studiował w SSP w Krakowie w pracowniach W. Łuszczkiewicza i W. Stattlera. Artysta odbywał podróże do Monachium i Wiednia. Mając 24 lata namalował jeden ze swoich najwybitniejszych obrazów: „Stańczyka". Uczestniczył w wystawach malarskich w Paryżu, gdzie był wyróżniany; został nagrodzony Legią Honorową. Od 1873 r. Matejko był dyrektorem SSP w Krakowie. Został honorowym członkiem akademii paryskiej, praskiej, wiedeńskiej, berlińskiej oraz Akademii Rafaelowskiej w Urbino. Twórczość artysty cechuje kunszt wykonania. Na kompozycję obrazów składają się wielopostaciowe sceny, często rozwinięte panoramicznie, rozgrywane w przestrzeni pierwszego planu. Dzieła cechuje potężna skala ekspresji; są odpowiednio kadrowane, kompozycja jest spiętrzona, przepełniona emocjami. W obrazach czytelna jest dramaturgia w aranżacji całych scen, jak również w oddaniu gestów i póz konkretnych postaci.

3

Jan Matejko

(1838 Kraków – 1893 tamże)

Król Jan Kazimierz podczas abdykacji

ołówek, papier, 13,5 × 7,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: monogram wiązany *JM*
u góry po prawej, wzdłuż krawędzi: *34*,
niżej: *Abdycatio*

cena wywoławcza: 3 000 zł

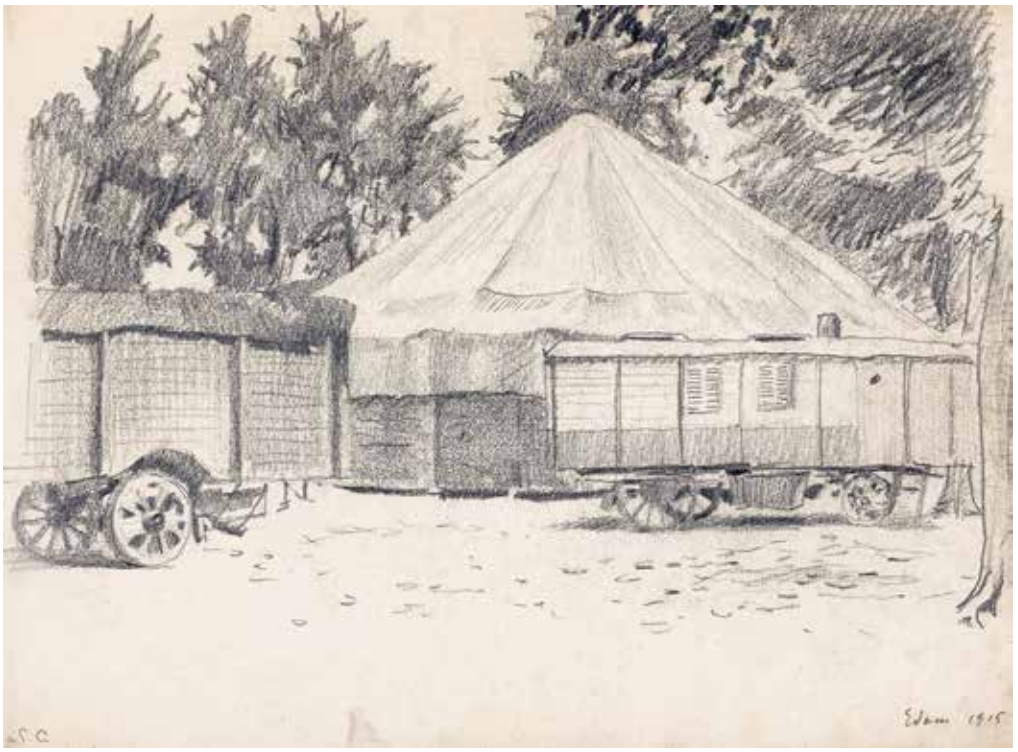

4

Stanisław Czajkowski

(1878 Warszawa –
1954 Sandomierz)

Namiot i wozy cyrkowe w Edam, 1915 r.

ołówek, papier, 25 × 34 cm
w świetle passe-partout
sygn. l. d.: *SC*, dat. p. d.:
Edam 1915

cena wywoławcza: 1 300 zł

W latach 1896–1902 studiował w krakowskiej ASP, pod kierunkiem J. Malczewskiego i L. Wyczółkowskiego. Studia kontynuował w Monachium i Paryżu. W latach 1907–1914 przebywał w Polsce, zaś w latach 1914–1918 w Holandii. Od 1908 był członkiem Towarzystwa „SZTUKA". Od 1950 roku był profesorem warszawskiej ASP; przez wiele lat prowadził zajęcia plenerowe. Malował pejzaże oraz sceny z życia małych miasteczek. Umiejętnie operował plamą barwną, uzyskując harmonijne zestawienia kolorystyczne. Tworzył niezwykle syntetyczne, a jednocześnie realistyczne studia natury. Na niewielkiej, ograniczonej płaszczyźnie tektury malował nieograniczone przestrzenie.

5

Roman Kochanowski

(1857 Kraków –
1945 Freising)

Pejzaż z mostem

ołówek, papier,
6,5 × 11,7 cm
sygn. p. d.: *R. Kochanowski*

cena wywoławcza: 700 zł

Edukację artystyczną rozpoczął w Krakowie, najpierw w prywatnej pracowni M. Cercha, a następnie, w latach 1873–1875 w Szkole Sztuk Pięknych u W. Łuszczkiewicza i H. Grabińskiego. Kolejne dwa lata spędził na wydziale pejzażu w akademii wiedeńskiej. W 1881 r. przeniósł się do Monachium, gdzie zamieszkał na stałe. Często odwiedzał Kraków, odbył też podróż po Galicji i Podolu, utrwalając krajobrazy i widoki tamtejszych miast, składające się na album wydany w 1898 r. w Wiedniu. Należał do monachijskich ugrupowań artystycznych Kunstverein i prestiżowego Union Internationale des Beaux Arts we Francji. Künstlergenossenschaft. Malował głównie pejzaże, niemal zawsze wzbogacane ludzką postacią. Motywy dla swoich prac znajdował przede wszystkim w nadwiślańskim krajobrazie z okolic Krakowa. Chętnie posługiwał się węglem, kredką, ołówkiem czy tuszem, tworząc nastrojowe, monochromatyczne przedstawienia. Był mistrzem małej formy. Sporadycznie malował również kwiaty i studia portretowe. Brał udział w międzynarodowych wystawach, m.in. w Wiedniu, Monachium, Berlinie i Londynie, ale także w wystawach krakowskiego i lwowskiego TPSP oraz warszawskiego TZSP.

6

Kazimierz Sichulski

(1879 Lwów – 1942 tamże)

Słoneczniki

węgiel, papier, 62 × 47 cm
w świetle oprawy
Jest to pierwowzór do grafiki opublikowanej w dziele: Władysław Jarocki, Kazimierz Sichulski, *Teka Lamus* (20 litografii), wyd. Alfred Matejko, Lwów 1912 r., nakład 150 egz.; kamienie zniszczono

cena wywoławcza: 9 500 zł

W latach 1900–1908 kształcił się w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem J. Mehoffera, L. Wyczółkowskiego i S. Wyspiańskiego, a następnie, w 1902 i 1903 roku, w wiedeńskiej Kunsgewerbeschule u A. von Kelnera. Podczas pobytu w Paryżu uczęszczał do Académie Colarossi. Zimą 1904/1905 roku, wspólnie z F. Pautschem i W. Jareckim, po raz pierwszy wyjechał na Huculszczyznę. Wówczas narodziła się fascynacja obrzędowością, obyczajem i strojami ludowymi. W 1907 r. zamieszkał we Lwowie. Od 1905 r. był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka", a od 1907 r. wiedeńskiego Hagenbundu. W latach 1920–1930 wykładał w lwowskiej Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego, zaś w okresie 1930–1939 był profesorem krakowskiej ASP. Wielokrotnie wystawiał swoje prace w TPSP w Krakowie. Ponadto brał udział w wystawach w Monachium (1905 r.), Wenecji (lata: 1907, 1910, 1914, 1932), Rzymie (lata: 1911, 1934), Berlinie (lata: 1914, 1937), Paryżu (lata: 1923, 1930, 1931), Budapeszcie (1926 r.), Pittsburghu (1926 r.), Helsinkach i Sztokholmie (1927 r.). Był wszechstronnym artystą, projektował witraże, mozaiki, kilimy, wnętrza. Uprawiał malarstwo sztalugowe i monumentalne, grafikę, także książkową, rysował karykatury. Jego wczesne prace charakteryzują się secesyjną stylistyką o miękkim konturze, obiegającym płaskie plamy barwne. Sichulski był artystą o niesamowitej wrażliwości kolorystycznej, malował z niezwykłą subtelnością barwną. W późniejszych pracach artysta nadawał obrazom postimpresjonistyczną migotliwość i ograniczył rolę konturu.

7

Bogumił Gąsiorowski

(1819 Kraków – 1887 tamże)

Huśtawki, 1871 r.

akwarela, ołówek, papier,
18,5 × 25 cm w świetle passe-partout
sygn. ołówkiem p. d.: *B. Gąsiorowski 1871.*

cena wywoławcza: 900 zł

W latach 1836–1840 kształcił się w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie. Tworzył w akwareli, gwaszu, tuszu, najczęściej kameralne obrazki zabytków krakowskich. Częstym motywem przedstawianym przez artystę był kościół krakowskich dominikanów. Malował również portrety, pejzaże i obrazy o tematyce historycznej. Był też autorem ilustracji książkowych.

8

Ludomir Rusiecki

(2 poł. XIX w.)

Przy drodze, 1871 r.

akwarela, gwasz, papier,
34 × 45 cm w świetle passe-partout
sygn. i dat. p. d.: *Ludomir Rusiecki 1871. r.*

cena wywoławcza: 4 600 zł

Malarz działający w Warszawie. Brał udział w wystawach warszawskiego TZSP, gdzie prezentował m.in. *Portret panny Żarnowskiej* (1869 r.), *Portret Osipa Prokofiewa* (1870 r.) czy *Portret Guttmanna S.* W jego twórczości znajdujemy również tematykę orientalną i rodzajową. Obecnie najwięcej jego prac znajduje się w kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie.

9

Henryk Lewensztadt

(1893 Lublin – 1962 Izrael)

Pejzaż zakopiański

akwarela, papier, 29,5 × 47 cm
sygn. l. d.: *H. Lewensztadt*
na odwrocie napis odręczny: *Dla Marusi Dezert* (?) *od…* [nieczytelne] *…/HENRYK/ LEWENSZTADT/1893/ZAKOPANE*

cena wywoławcza: 2 700 zł

Rozpoczętą w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych naukę malarstwa kontynuował w Monachium. Po zakończeniu nauki powrócił do Lublina. Malował pejzaże, m.in. Kazimierza i Zakopanego, w którym przebywał w latach 30. Okres wojny spędził na terenie Związku Radzieckiego. W 1946 na krótko wrócił do kraju, by ostatecznie osiąść w Izraelu. Wystawiał m.in. na Salonie Jesiennym w Paryżu w 1928 r., w Warszawie – w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych oraz Żydowskim Towarzystwie Krzewienia Sztuk Pięknych, indywidualnie zaś w salonie Czesława Garlińskiego i w Związku Polskich Artystów Plastyków w 1929 roku. Tematem prac artysty był przeważnie pejzaż, przedstawiany zarówno w technice olejnej, jak i akwareli czy pastelu. Do niewielu zachowanych przedwojennych prac artysty należy cykl widoków z Zakopanego.

10

Michał Sozański

(1853 Błażejów – 1923 Lwów)

Pejzaż zimowy z chasydem

akwarela, papier, 25,5 × 20,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. l. d.: *Sozański*

cena wywoławcza: 2 300 zł

Studiował na Wydziale Architektury Akademii Technicznej we Lwowie, m. in. w pracowni rzeźby L. Marconiego, następnie został asystentem katedry rysunku i modelowania. Wielokrotnie bywał we Włoszech, czerpiąc inspiracje do swoich dzieł przedstawiających pejzaże, portrety, sceny rodzajowe, wnętrza. Szczególną biegłość uzyskał w technice akwareli. U boku m.in. W. Kossaka i J. Styki uczestniczył w realizacji „Panoramy Racławickiej". Prace artysty znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, Biblioteki Jagiellońskiej czy Lwowskiej Galerii Obrazów.

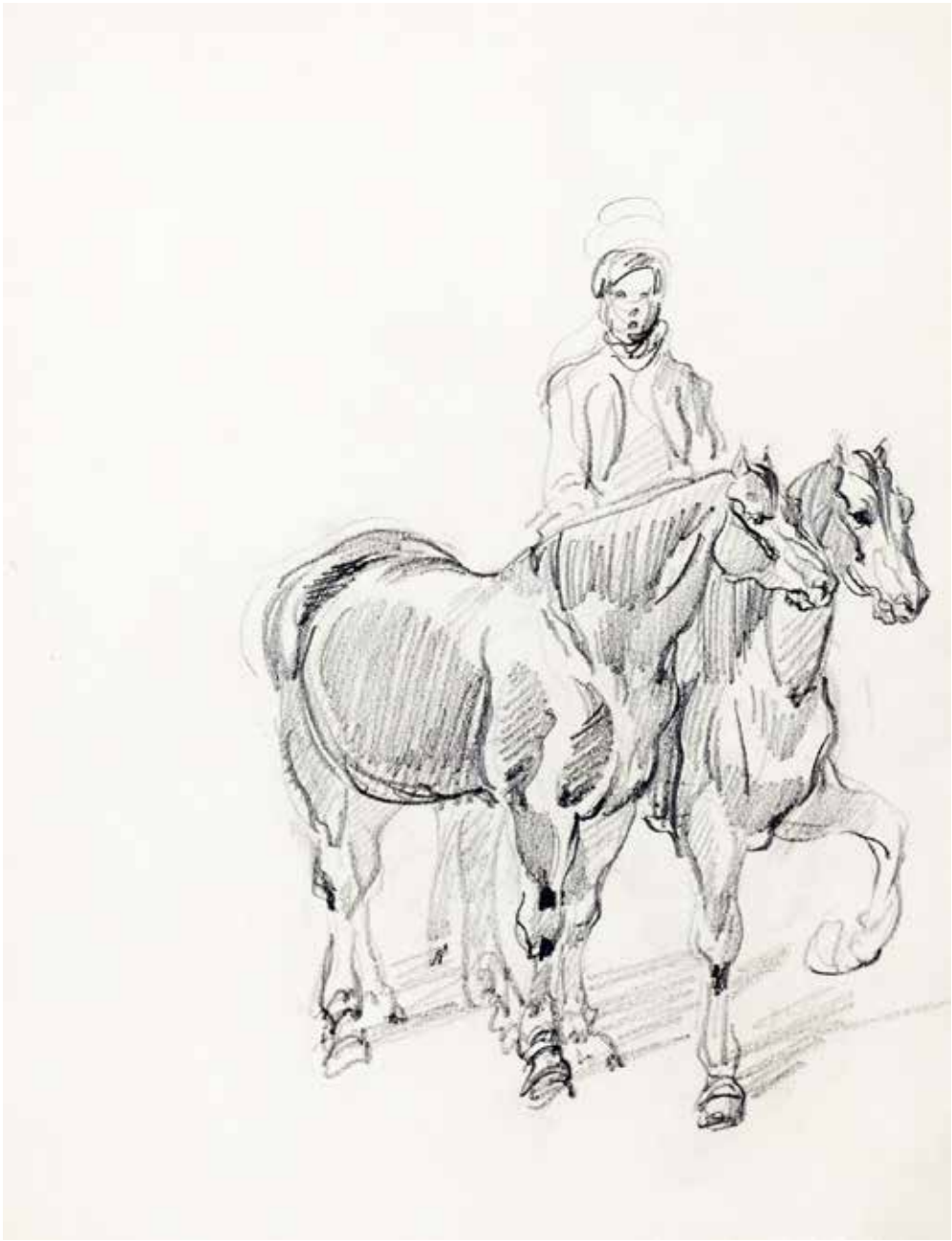

11

Piotr Michałowski

(1800 Kraków – 1855 Krzysztoforzyce)

Studium koni z jeźdźcem,
ok. 1835 r.

ołówek, papier, 25 × 19 cm
w świetle passe-partout
na odwrocie odręczny napis: *P. MICHAŁOWSKI circa 1835 – ze szkicownika w zbiorach wnuka artysty JAGNIŃSKiego -/zakupiony od Jagnińskiego/.*

cena wywoławcza: 1 800 zł

Wybitny przedstawiciel romantyzmu w malarstwie polskim. Artysta wszechstronny. Poza studiami artystycznymi, które odbył pod kierunkiem M. Stachowicza, J. Brodowskiego i F. Lampiego, studiował również nauki przyrodnicze, prawo, historię i języki na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz w Getyndze. Zajmował się również muzyką. W czasie powstania listopadowego kierował produkcją broni i amunicji w hucie w Białogonie. Z początkiem 1832 roku wyjechał do Francji, gdzie swoje zainteresowania całkowicie skierował w stronę sztuki. W Paryżu podjął studia u N. T. Charleta. Szybko zyskał sławę znakomitego akwarelisty. W 1835 roku wyjechał do Londynu, by ostatecznie powrócić do rodzinnego Krakowa, a następnie, w 1837 r., osiąść w Krzyżtoporzycach. W latach 1848–1853 piastował urząd prezesa krakowskiej Rady Administracyjnej. Tworzył sceny o charakterze militarnym oraz sceny rodzajowe. Prace z okresu paryskiego zdradzają inspirację artysty twórczością T. Gericaulta, widoczną szczególnie w przedstawieniach koni. Jest to najczęściej przewijający się w jego dorobku artystycznym motyw – a to w portretach konnych, a to w scenach batalistycznych, scenach z powstania listopadowego czy okresu wojen napoleońskich. Michałowski był również znamienitym portrecistą. Portrety jego autorstwa odznaczały się doskonałym rysunkiem oraz pogłębieniem psychologicznym. W jego artystycznym ouvre znalazły się autoportrety, portrety członków rodziny artysty, przede wszystkim dzieci, przyjaciół, oraz liczne studia portretowe.

12

Józef Chełmoński

(1849 Boczki – 1914 Kuklówka Zarzeczna)

Studium kobiet

ołówek, papier, 24,5 × 31,5 cm
w świetle passe-partout
u dołu napis odręczny: *Autentyczność szkicu śp. Ojca mego Józefa Chełmońskiego/stwierdzam Jadwiga Chełmońska.*

cena wywoławcza: 4 000 zł

Jeden z najwybitniejszych malarzy polskich XIX wieku. Początkowo, w latach 1867–1871, kształcił się w warszawskiej Klasie Rysunkowej oraz w prywatnej pracowni W. Gersona. W latach 1871–1874 przebywał w Monachium, uczęszczając krótko do tamtejszej akademii, do pracowni A. Strähubera i H. Ansch'tza. W Monachium związał się z polską kolonią artystyczną, skupioną wokół J. Brandta i M. Gierymskiego. W latach 1875–1887 przebywał w Paryżu, wystawiając na tamtejszych salonach; współpracował jako ilustrator z „Le Monde Illustré". W międzyczasie podróżował do Włoch. W 1887 r. powrócił do Polski i zamieszkał w Warszawie, by w roku 1889 ostatecznie osiąść w Kuklówce. Kilkakrotnie wyjeżdżał na Litwę, Ukrainę i Polesie. Malował sceny rodzajowe, pędzące końskie zaprzęgi, krajobrazy. Oryginalność i egzotyka jego obrazów zapewniała mu powodzenie i liczne zamówienia. Kontakt z przyrodą, odnowiony po powrocie do kraju, wpłynął na odrodzenie twórczości artysty. Z tego okresu pochodzą nastrojowe, liryczne pejzaże, ożywione niekiedy motywem dzikiego ptactwa oraz sceny podkreślające związek człowieka z naturą. Chełmoński wystawiał m.in. w TZSP, w Salonie Krywulta, ponadto w Krakowie, Lwowie, Berlinie, Wiedniu i Chicago, zdobywając liczne nagrody i wyróżnienia.

13

Artysta nieokreślony

(XIX/XX w.)

Portret mężczyzny

akwarela, papier, 29 × 24 cm
sygn. ołówkiem nieczytelnie p. d.:
Christhof…?

cena wywoławcza: 1 400 zł

14

Kazimierz Stabrowski

(1869 Kruplany k. Nowogródka – 1929 Garwolin)

Grota

pastel, papier, 48 × 65 cm
sygn. p. d.: *K. Stabrowski*

cena wywoławcza: 6 500 zł

Jeden z czołowych reprezentantów sztuki młodopolskiej W latach 1887–94 kształcił się w petersburskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem m. in. P. Czistiakowa oraz I. Riepina. Duży wpływ na jego twórczość wywarła podróż na Bliski Wschód i doświadczenie egzotyki takich krajów jak Bejrut, Palestyna czy Egipt, następnie zaś studia w paryskiej Académie Julian pod okiem B. Constanta. W Paryżu też, na Wystawie Powszechnej w 1900 roku, uhonorowany został srebrnym medalem. U progu kariery twórczość swoją z powodzeniem prezentował ponadto w Monachium i Wenecji. Od 1902 roku należał do Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka". Stabrowski przyczynił się do powstania Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, której, do roku 1909, był dyrektorem. W Petersburgu, gdzie spędził wojnę, odbyła się w 1915 r. monograficzna wystawa artysty. Lata 20-te to okres długich podróży, m. in. do Skandynawii i Maroka. Malowidła Stabrowskiego odznaczają się wybitnymi walorami dekoracyjnymi, niejednokrotnie nasyconą kolorystyką. Tworzył on obrazy historyczne, kompozycje symboliczne, portrety, zwłaszcza kobiet, ponadto pejzaże, inspirowane często podejmowanymi podróżami.

15

Jan Wojnarski

(1879 Tarnów – 1937 Kraków)

Pejzaż, 1928 r.

akwarela, papier, 25 × 35 cm
w świetle passe-partout
na odwrocie pieczęcie: *prof. Jan Wojnarski* oraz *WŁASNOŚĆ/inż. KRZYSZTOF WOJNARSKI*
sygn. p. d.: *JWojnarski 1928*

Pochodzenie:
Kolekcja rodziny artysty

cena wywoławcza: 1 600 zł

Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem F. Cynka, J. Stanisławskiego i L. Wyczółkowskiego, którzy w znacznym stopniu wpłynęli na jego twórczość. W latach 1904–1905 odbył podróż artystyczną do Włoch. Uczył się grafiki w pracowni J. Pankiewicza. W latach 1927–37 był profesorem krakowskiej ASP. Należał do grup artystycznych: „Niezależni", „Kolor" i „Zwornik". Uprawiał malarstwo olejne, specjalizując się w pejzażu, a także techniki graficzne, głównie miedzioryt, akwafortę i litografię. Brał udział w wielu wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą, zdobywając nagrody i wyróżnienia.

16

Stanisław Górski

(1887 Kościan – 1955 Kraków)

Góral z fajką

pastel, papier, 49 × 35 cm
w świetle passe-partout
sygn. l. d.: *St. Górski*

cena wywoławcza: 2 800 zł

Studiował w krakowskiej ASP – w latach 1909–1914 w pracowni J. Pankiewicza, zaś w latach 1916–1917 u T. Axentowicza. Biegle posługiwał się techniką pastelową. Wystawiał m.in. w na krakowskiej Wystawie Niezależnych w roku 1926 oraz w warszawskim TZSP. Ulubione tematy Górskiego związane były z Podhalem, malował sceny rodzajowe, studia portretowe górali i góralek, podhalańskie pejzaże. Znaczna część wczesnego dorobku artysty spłonęła w czasie wojny.

17

Adolphe Bayot

(1810–1866)

Stroje z okolic Krakowa

litografia tonowana, papier,
wym. arkusza
39,7 × 52,8 cm
sygn. l d.: *Dessine par Ch. Giraud*, p. d.: *Lith par Bayot*,
pośrodku: *PAYSANS ET JUIF DES ENVIRONS DE CRACOVIE*
Praca pochodzi z dzieła „Voyages en Scandinavie, en Laponie, etc.", Paryż, I. 1842–1855

cena wywoławcza: 700 zł

Francuski malarz scen rodzajowych i litograf

18

Edward Henry Bearne

(1843 Torquay – 1913)

Wyjazd na bitwę

tusz lawowany, papier, 23 × 16 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *Edward H. Bearne*

cena wywoławcza: 1 000 zł

Podróżował po Anglii, Francji i Włoszech, malując pejzaże z motywami architektonicznymi, często umieszczonymi nad wodą, widoki nadmorskich plaż, pejzaże górskie, a także, umieszczone w krajobrazie, sceny rodzajowe. Od roku 1868 wystawiał w londyńskiej Royal Academy.

19

Maurycy Trębacz

(1861 Warszawa – 1941 Łódź)

Koncert Jankiela

węgiel, papier, 119 × 90 cm
w świetle oprawy
Artysta wykonał również analogiczną olejną wersję tego tematu

cena wywoławcza: 16 000 zł

Uczęszczał do warszawskiej Klasy Rysunkowej, gdzie swoje malarskie umiejętności kształcił pod okiem W. Gersona oraz A. Kamińskiego. Uczył się również w pracowniach J. Matejki i W. Łuszczkiewicza w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie. Naukę kontynuował w Monachium u A. Wagnera i O. Seitza oraz w Paryżu, w Academie Colarossi, którą ukończył otrzymując srebrny medal za pracę *Z martyrologii*. W 1894 roku zamieszkał w Warszawie, by w 1909 roku przenieść się do Łodzi. W swojej twórczości, utrzymanej w duchu realistycznym, artysta podejmował rozmaite wątki, malował zwłaszcza sceny rodzajowe, pejzaże i portrety. Bardzo często sięgał po motywy żydowskie, które to przyniosły mu największe uznanie. Dzieła swoje prezentował na wystawach m.in. w Warszawie, Łodzi, Paryżu, Monachium i Chicago.

20

Juliusz Holzmüller

(1876 Bolechów – 1932 Lwów)

Stajenny z koniem, 1906 r.

akwarela, papier, 37,5 × 40,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. l. d.: *Juliusz Holzmüller 1906*

cena wywoławcza: 6 000 zł

W latach 1897–1901 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni E. Cynka, J. Mehoffera i T. Axentowicza oraz, w latach 1903–1904, w Monachium. W roku 1906 zamieszkał we Lwowie. Najczęściej posługiwał się techniką akwareli oraz sepią i tuszem. Malował pejzaże i widoki miast, lecz do historii przeszedł jako malarz koni. Były to sceny batalistyczne, stadniny i konie na tle przyrody. Prace artysty znajdują się w muzeach w Krakowie, Łańcucie i we Lwowie.

21

Artysta nieokreślony

(XIX/XX w.)

Żydzi z furmanką

akwarela, papier, 34 × 25,5 cm
sygn. p. d.: *S.F.S*

cena wywoławcza: 500 zł

22

Stanisław Gibiński

(1882 Rzeszów – 1971 Katowice)

Kościółek

akwarela, papier, 34 × 5 × 50 cm
w świetle oprawy
sygn. l. d.: *S. Gibiński*

cena wywoławcza: 4 000 zł

Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie poważny wpływ na jego twórczość wywarli J. Fałat i L. Wyczółkowski. Posługiwał się głównie techniką akwarelową, a tematami jego prac były pejzaże, sceny rodzajowe i polowania. Artysta wielokrotnie uczestniczył w wystawach krakowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych i innych, a twórczość jego cieszyła się znacznym powodzeniem.

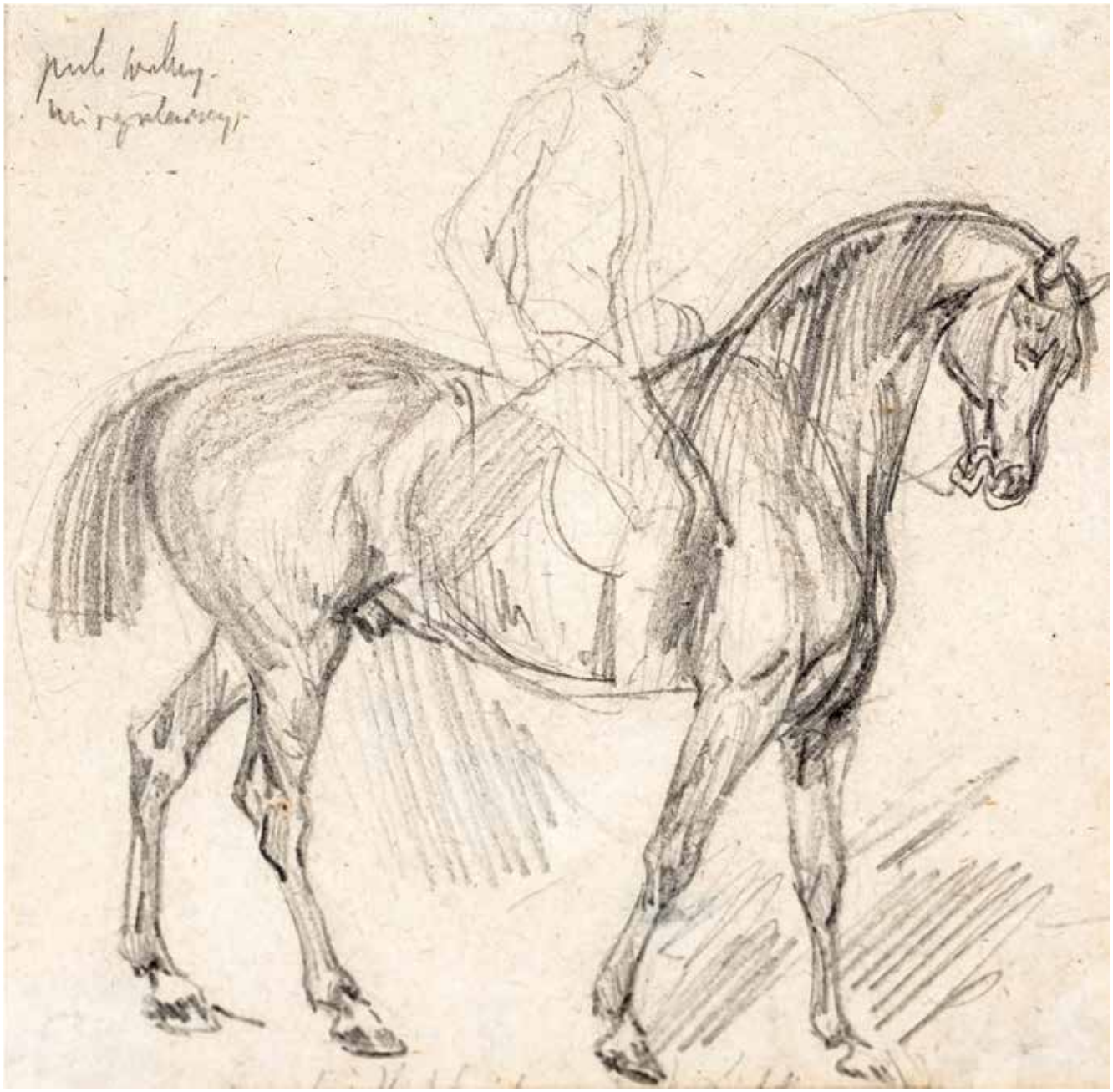

23

Piotr Michałowski

(1800 Kraków – 1855 Krzysztoforzyce)

Studium konia

ołówek, papier, 15,5 × 16 cm
napis ołówkiem l. g.: (…) *nieregularny*
na odwrocie napis odręczny:
P. MICHAŁOWSKI – ex kollekcja Unrugów – krewnych artysty

cena wywoławcza: 1 500 zł

Wybitny przedstawiciel romantyzmu w malarstwie polskim. Artysta wszechstronny. Poza studiami artystycznymi, które odbył pod kierunkiem M. Stachowicza, J. Brodowskiego i F. Lampiego, studiował również nauki przyrodnicze, prawo, historię i języki na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz w Getyndze. Zajmował się również muzyką. W czasie powstania listopadowego kierował produkcją broni i amunicji w hucie w Białogonie. Z początkiem 1832 roku wyjechał do Francji, gdzie swoje zainteresowania całkowicie skierował w stronę sztuki. W Paryżu podjął studia u N. T. Charleta. Szybko zyskał sławę znakomitego akwarelisty. W 1835 roku wyjechał do Londynu, by ostatecznie powrócić do rodzinnego Krakowa, a następnie, w 1837 r., osiąść w Krzyżtoporzycach. W latach 1848–1853 piastował urząd prezesa krakowskiej Rady Administracyjnej. Tworzył sceny o charakterze militarnym oraz sceny rodzajowe. Prace z okresu paryskiego zdradzają inspirację artysty twórczością T. Gericaulta, widoczną szczególnie w przedstawieniach koni. Jest to najczęściej przewijający się w jego dorobku artystycznym motyw – a to w portretach konnych, a to w scenach batalistycznych, scenach z powstania listopadowego czy okresu wojen napoleońskich. Michałowski był również znamienitym portrecistą. Portrety jego autorstwa odznaczały się doskonałym rysunkiem oraz pogłębieniem psychologicznym. W jego artystycznym ouvre znalazły się autoportrety, portrety członków rodziny artysty, przede wszystkim dzieci, przyjaciół, oraz liczne studia portretowe.

24

Henryk Siemiradzki

(1843 Pieczeniegi k. Charkowa –
1902 Strzałków)

Studium z natury do sceny rodzajowej, I. 1870–1880

ołówek, pastel, papier, 43 × 33,5 cm
w świetle passe-partout
napis odręczny p. d.: *Henryk Siemiradzki/ Studjum z natury/do sceny rodzajowej/ Rzym* (…) *–Grudzień*
na odwrocie napis odręczny: *H. SIEMIRADZKI – zakup od syna ARTYSTY – RZYM. Circa 1870 – 1880-*

cena wywoławcza: 4 000 zł

Wybitny przedstawiciel malarstwa akademickiego. Do 1871 r. studiował w akademii w Petersburgu. Edukację malarską kontynuował przez rok u K. Piloty'ego w Monachium, gdzie nawiązał kontakty z polonią skupioną wokół J. Brandta i M. Gierymskiego. Na stałe Siemiradzki osiadł w Rzymie, ale utrzymywał kontakty z akademią petersburską. Był najbardziej utytułowanym z polskich malarzy, członkiem paru liczących się akademii europejskich i kawalerem wielu cennych odznaczeń. Artysta osiągnął mistrzostwo w komponowaniu wielopostaciowych, pełnych patosu i nasyconych kolorem scen. Głównym źródłem tematów był dla niego antyk, a zwłaszcza schyłek cesarstwa rzymskiego. Z pasją i pietyzmem odtwarzał antyczną architekturę, galerie antycznych rzeźb, śródziemnomorską roślinność. Miał genialny zmysł dekoracyjny, niespotykane wyczucie gry świateł i umiejętność wyrafinowanego prowadzenia linii konturu. W 1879 r. Siemiradzki ofiarował narodowi polskiemu monumentalny obraz „Pochodnie Nerona" i zapoczątkował w ten sposób utworzenie krakowskiego Muzeum Narodowego.

25

Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska – 1936 Warszawa)

Chrystus na krzyżu w adoracji świętych i królów polskich na tle kościoła Mariackiego i Wawelu

litografia, 59 × 43 cm; sygn. na kamieniu p. d.: *Lwyczół*

Oryginalny obraz artysta wykonał w 1915 roku dla kościoła pod wezwaniem Najświętszego Zbawiciela w Rykach. Kompozycja przedstawia wizerunek ukrzyżowanego Chrystusa, u stóp którego klęczą: Władysław Łokietek, Kazimierz Wielki, Władysław Jagiełło, Jadwiga oraz, po prawej, św. Wojciech, św. Stanisław, kardynał Fryderyk Jagiellończyk, Leszek Długosz, Leon Wyczółkowski, Apoloniusz Kędzierski. (M. Twarowska, *Leon Wyczółkowski. Listy i wspomnienia*, Wrocław, 1960, s. 119). Wersja litograficzna, wykonana w 10 tysiącach egzemplarzy, stanowiła premię dla członków Zachęty.

cena wywoławcza: 1 500 zł

W latach 1869–1875 uczęszczał do Szkoły Rysunku i Malarstwa w Warszawie, gdzie uczył się pod kierunkiem W. Gersona. Następnie, po krótkim pobycie w akademii monachijskiej, podjął studia w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych w pracowni J. Matejki. Po skończeniu nauki, w roku 1880, zamieszkał we Lwowie, by w roku następnym przenieść się do Warszawy, gdzie prowadził prywatną szkołę malarstwa. Podróżował po Podolu i Ukrainie, zaś w roku 1889 przebywał w Paryżu. W latach 1895–1929 mieszkał w Krakowie, piastując stanowisko profesora w tamtejszej SSP. Od roku 1934 prowadził z kolei katedrę grafiki w ASP w Warszawie. Uczestniczył w wielu wystawach tak w kraju, jak i za granicą. Prezentował swoje prace m.in. w Paryżu, Berlinie, Monachium, Florencji i Nowym Jorku. Początkowo tworzył w technice olejnej, jednak około 1900 r. zaczął sięgać po pastel, akwarelę i tusz; w tym czasie zainteresował się również grafiką. Podejmował tematykę historyczną i rodzajową, malował portrety oraz sceny salonowe. Szczególne też miejsce w twórczości artysty zajmował pejzaż, malowany zwłaszcza na Polesiu, Ukrainie oraz w Tatrach. Twórczość Wyczółkowskiego znamionuje realizm oraz wrażliwość na zagadnienia światła i koloru.

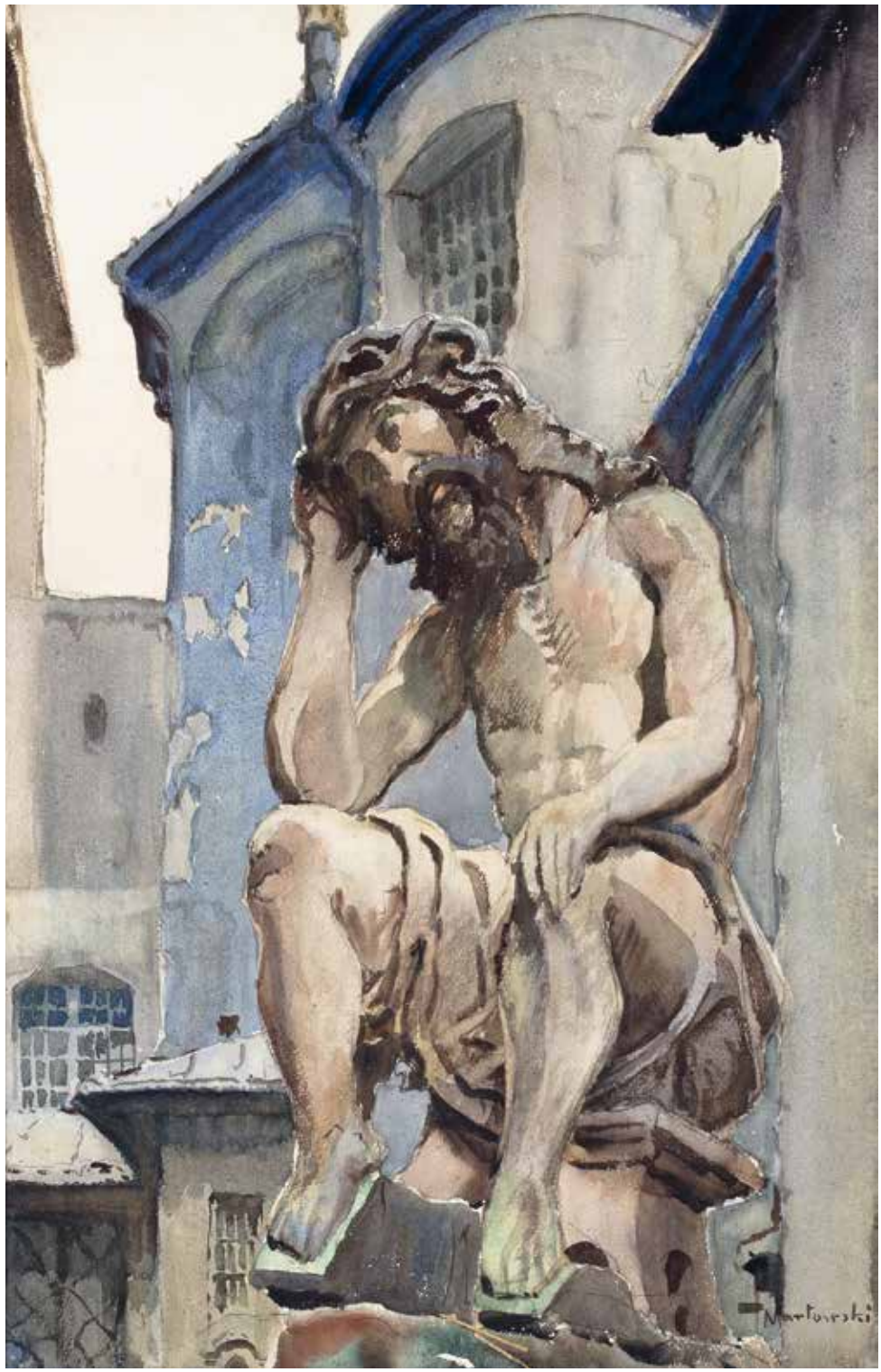

26

Tadeusz Nartowski

(1892 Zręby/k. Łomży – 1971 Szczecin)

Chrystus Frasobliwy

akwarela, papier, 53 × 35,5 cm
w świetle oprawy
sygn. p. d.: *Nartowski*

cena wywoławcza: 3 500 zł

Uczył się rysunku u F. Słupskiego w Warszawie, a następnie studiował w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem K. Stabrowskiego, F. Ruszczyca i K. Krzyżanowskiego. W okresie międzywojennym mieszkał w Warszawie. Podróżował do Włoch, Francji, Niemiec, Anglii, Hiszpanii, Jugosławii, na Węgry i do Maroka. W latach 1921–25 wykładał w warszawskiej SSP. Od 1912 regularnie wystawiał w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. W latach 1927 i 1933 został odznaczony brązowym i złotym medalem. Wystawiał też w warszawskim Salonie Garlińskiego oraz w Lublinie, Krakowie i w Gdyni, a w 1935 w Berlinie. Po II wojnie światowej mieszkał w Szczecinie. Był wybitnym akwarelistą. Malował martwe natury i portrety, a przede wszystkim krajobrazy i architekturę.

27

Jerzy Potrzebowski

(1921 Sandomierz – 1974 Kraków)

Zaczarowana dorożka

akwarela, papier, 43 × 35 cm
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 2 000 zł

W latach 1945–1950 kształcił się w akademii krakowskiej w pracowniach F. Pautscha, I. Pieńkowskiego, Z. Radnickiego i Cz. Rzepińskiego. Brał udział w wielu wystawach, m.in. w wystawach Ogólnopolskiej Grupy Zachęta Indywidualne prezentacje twórczości artysty odbyły się w Warszawie, Krakowie, Poznaniu i Katowicach. W późniejszych latach wystawiał również za granicą – w Wiedniu, Sztokholmie, Londynie i Nowym Jorku. Repertuar jego prac obejmował nastrojowe pejzaże, portrety, często dzieci, kwiaty, sceny rodzajowe i batalistyczne. Często obecnym motywem jest koń – z jeźdźcami, w zaprzęgach, odpoczywający w stajni. Malarstwo Potrzebowskiego wpisuje się w konwencję realistyczną.

28

Teodor Grott

(1884 Częstochowa – 1972 Kraków)

Akt z pajacykiem

akwarela, papier, 47 × 63 cm
sygn. p. d.: *Teod. Grott*

cena wywoławcza: 7 300 zł

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem L. Wyczółkowskiego i F. Cynka. Kontynuował naukę we Włoszech, podróżował do Paryża i Londynu. Jako grafik najchętniej uprawiał litografię, również barwną, oraz akwafortę. W 1911 r. wspólnie z W. Błockim opublikowali tekę akwafort z widokami Florencji. Zamieszkał w Krakowie, był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Malował pejzaże, portrety, akty, martwe natury, w tym szczególnie z kwiatami, sceny rodzajowe oraz architekturę, posługując się różnymi technikami.

29

Adam Międzybłocki

(1883 Gryszkańce k. Sejn – 1956 Gdańsk)

Pejzaż z rzeką

akwarela, papier, 25 × 32 cm
sygn. p. d.: *A. Międzybłocki*

cena wywoławcza: 800 zł

Wykształcenie artystyczne zdobywał w szkole rysunkowej w Wilnie oraz, w latach 1908–1913, w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowniach T. Axentowicza i L. Wyczółkowskiego. Po I wojnie światowej osiadł w Warszawie, by w roku 1922 przenieść się do Wilna, a stamtąd, już na stałe, do Gdańska. Twórczość swoją prezentował m.in. w Wilnie; w 1956 r. odbyła się z kolei indywidualna wystawa prac artysty w Gdańsku. Specjalizował się w technice akwareli, chętnie utrwalając widoki oraz zabytki architektury Gdańska, Wilna, Krakowa czy Warszawy.

30

Soter Małachowski-Jaxa

(1867 Wolanów – 1952 Kraków)

Brzeg morza

gwasz, tektura, 29 × 49 cm
sygn. p. d.: *S. Jaxa*

cena wywoławcza: 4 800 zł

Początkowo studiował w szkole rysunkowej w Odessie, a następnie, w latach 1892–94, w krakowskiej SSP pod kierunkiem F. Cynka i Wł. Łuszczkiewicza. W 1901 r. zamieszkał w Monachium, gdzie uczył się w Szkole Rysunku i Malarstwa Stanisława Grochowskiego. Po studiach osiadł w Krakowie, skąd na dwa lata przeniósł się do Zakopanego. W latach 1905, 1925 i 1928 podróżował do Włoch. Uczestniczył w wielu wystawach, m.in. w Krakowie, Warszawie, Łodzi, Poznaniu i Lwowie. Jego monograficzne wystawy miały miejsce w Krakowie. Artysta uprawiał głównie malarstwo pejzażowe, specjalizując się w pejzażach morskich i nokturnach. To właśnie obrazy marynistyczne przyniosły mu sławę. Po I wojnie światowej stał się jednym z najpopularniejszych malarzy polskiego wybrzeża, na którym znajdował inspirację do swych obrazów, ilustrując w nich nadmorskie krajobrazy i pracę rybaków. Obecnie jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych oraz w wielu muzeach, m.in.: w Lwowskiej Galerii Obrazów, Muzeum Narodowym w Krakowie, Szczecinie, Muzeum Miasta Gdyni oraz w Centralnym Muzeum Morskim w Gdańsku.

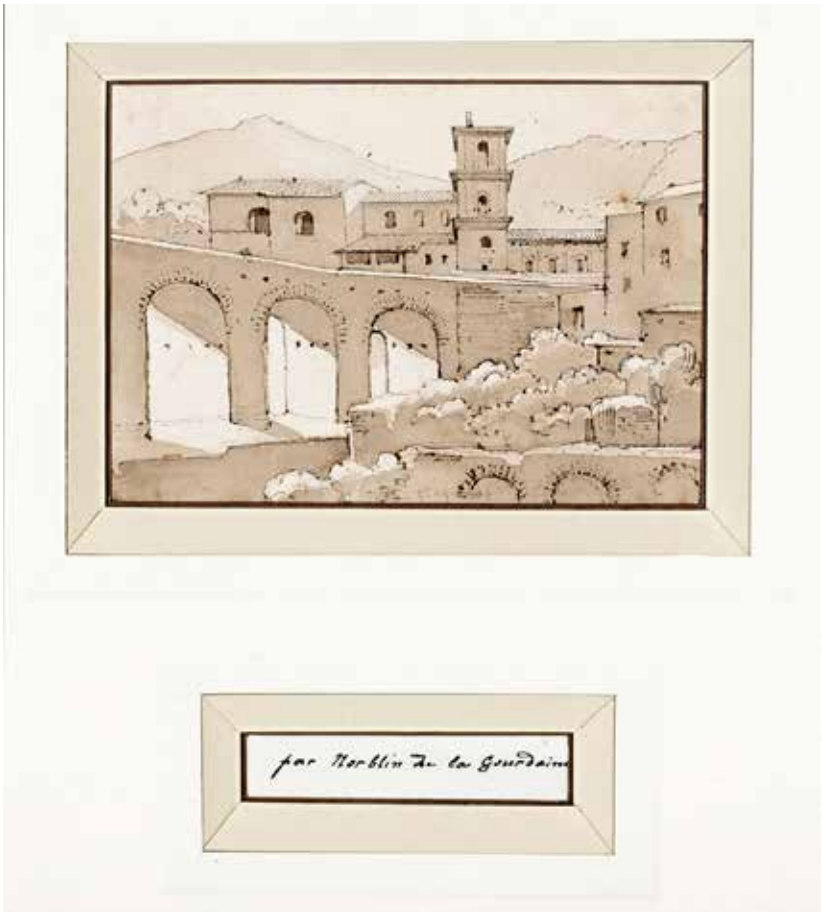

31

Jan Piotr Norblin de la Gourdaine

(1745 Misy- Faut- Yonne – 1830 Paryż)
przypisywany

Miasto we Włoszech

akwarela, papier, 8 × 11 cm
w świetle passe-partout
u dołu napis odręczny: *par Norblin de la Gourdaine*

cena wywoławcza: 600 zł

Jego nauczycielem był F. G. Casanova, u którego kształcił się w Paryżu. W 1769 r. zapisał się do Académie Royale de Peinture et de Sculpture. Za sprawą poznanego podczas podróży po Europie, w latach 1771–1774, księcia Adama Czartoryskiego, przyjechał do Warszawy, gdzie z czasem otrzymał posadę nadwornego malarza. Dokumentował widoki stolicy, podejmował motywy sejmików, Konstytucji 3 maja i przede wszystkim insurekcji kościuszkowskiej. Dekorował m.in. rezydencje Czartoryskich na Powązkach oraz w Puławach. Wykładał malarstwo historyczne w kierowanej przez M. Baccierellego pracowni na Zamku Królewskim. W roku 1804 opuścił Polskę, by w 1807 r. powrócić do Paryża. Znane są jego obrazy olejne w stylistyce *fêtes galantes* – inspirowane twórczością Watteau, czy Fragonarda. Interesował się tematyką mitologiczną, historyczną, holenderskim malarstwem pejzażowym XVII wieku; był doskonałym rysownikiem, używał często sangwiny, tuszu. Pod wpływem Rembrandta wykonywał liczne grafiki. Był twórcą ilustracji do utworów literackich. Po powrocie do Francji przedstawiał bitwy napoleońskie i widoki Paryża. Do jego uczniów należeli: G. Wakulewicz, A. Orłowski i M. Płoński.

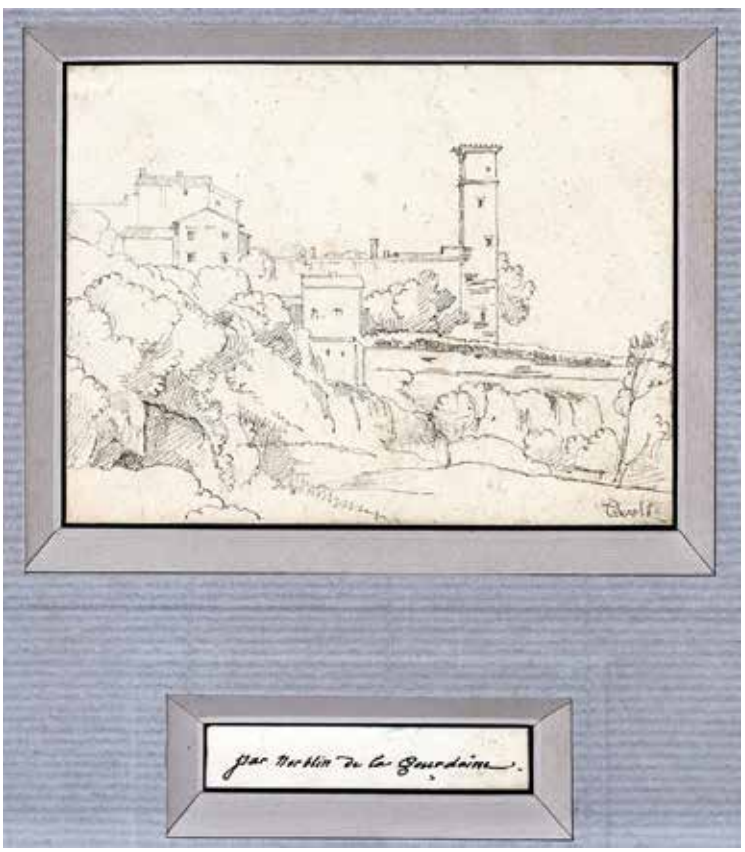

32

Jan Piotr Norblin de la Gourdaine

(1745 Misy- Faut- Yonne – 1830 Paryż)
przypisywany

Tivoli

ołówek, papier, 9,5 × 12,5 cm
w świetle passe-partout
opisany p. d.: *Tivoli*
u dołu napis odręczny: *par Norblin de la Gourdaine*

cena wywoławcza: 600 zł

33

Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska –
1936 Warszawa)

Ratusz w Poznaniu, 1933 r.

litografia barwna, papier, 36,5 × 25 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. p. d.: *L. Wyczółk.. 1933*

cena wywoławcza: 2 200 zł

W latach 1869–1875 uczęszczał do Szkoły Rysunku i Malarstwa w Warszawie, gdzie uczył się pod kierunkiem W. Gersona. Następnie, po krótkim pobycie w akademii monachijskiej, podjął studia w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych w pracowni J. Matejki. Po skończeniu nauki, w roku 1880, zamieszkał we Lwowie, by w roku następnym przenieść się do Warszawy, gdzie prowadził prywatną szkołę malarstwa. Podróżował po Podolu i Ukrainie, zaś w roku 1889 przebywał w Paryżu. W latach 1895–1929 mieszkał w Krakowie, piastując stanowisko profesora w tamtejszej SSP. Od roku 1934 prowadził z kolei katedrę grafiki w ASP w Warszawie. Uczestniczył w wielu wystawach tak w kraju, jak i za granicą. Prezentował swoje prace m.in. w Paryżu, Berlinie, Monachium, Florencji i Nowym Jorku. Początkowo tworzył w technice olejnej, jednak około 1900 r. zaczął sięgać po pastel, akwarelę i tusz; w tym czasie zainteresował się również grafiką. Podejmował tematykę historyczną i rodzajową, malował portrety oraz sceny salonowe. Szczególne też miejsce w twórczości artysty zajmował pejzaż, malowany zwłaszcza na Polesiu, Ukrainie oraz w Tatrach. Twórczość Wyczółkowskiego znamionuje realizm oraz wrażliwość na zagadnienia światła i koloru.

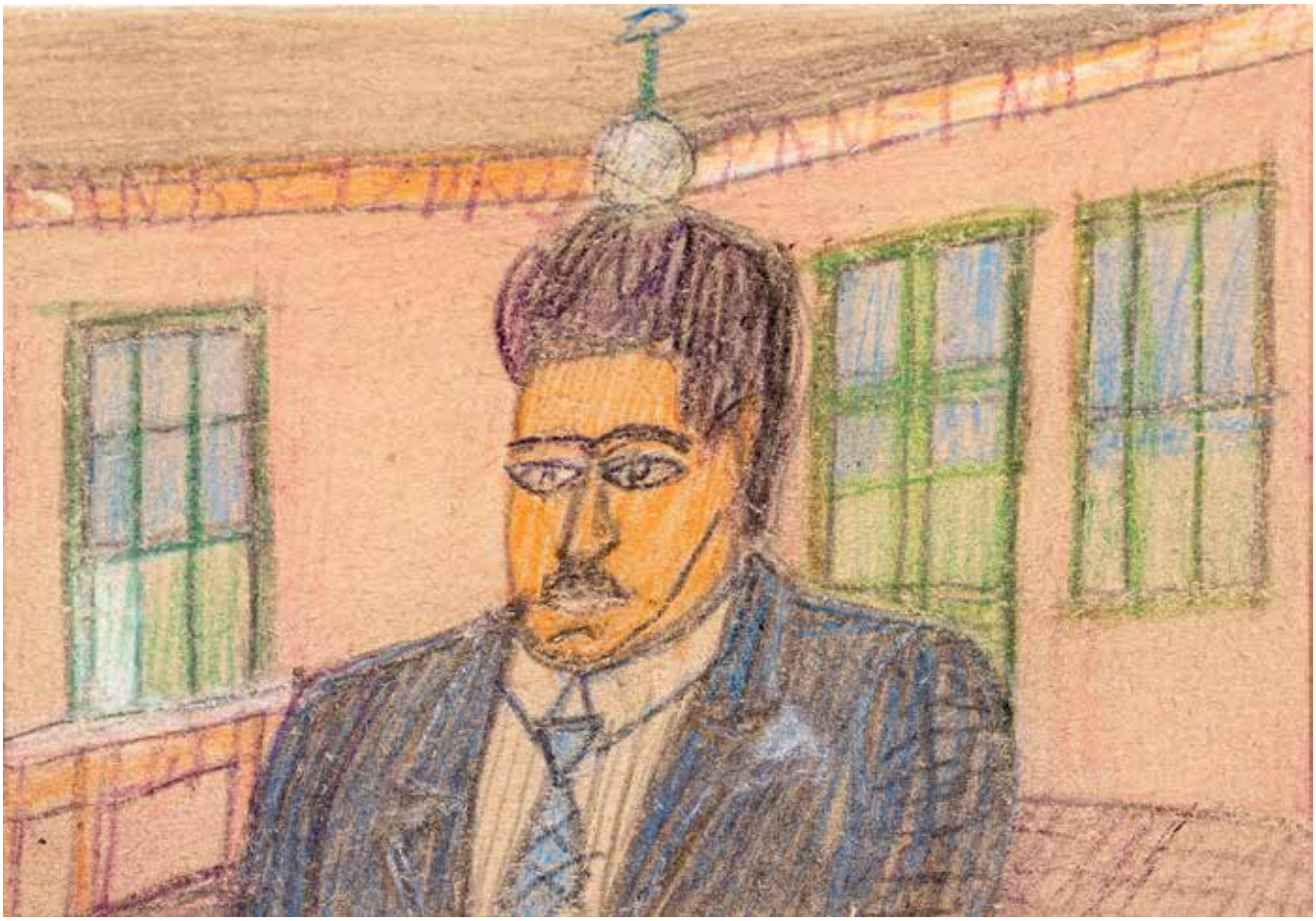

34

Nikifor Krynicki

(1895 Krynica – 1968 Folusz)

Portret mężczyzny

kredka, ołówek, tektura, 11,5 × 16,5 cm
u góry napis autorski: *RANBSZYZDROJ PANE I NASE..O*

cena wywoławcza: 1 400 zł

Malarz samouk, przedstawiciel sztuki naiwnej, człowiek cierpiący na zaburzenia słuchu i mowy. Pierwsze jego prace powstały około 1917 roku i nawiązywały do malarstwa ikonowego. Malował w technice akwareli i rysował kredkami, wykorzystując każdy dostępny kawałek papieru, okładki zeszytów, opakowania papierosów. Wykazywał ogromną wrażliwość kolorystyczną. Tworzył całe serie obrazków przedstawiających architekturę, wnętrza, postacie świętych, portrety i autoportrety. Swoje prace podpisywał niezrozumiałymi ciągami drukowanych liter. Zauważony w 1932 roku w świecie artystycznym, doczekał się I indywidualnej wystawy w galerii Dieny Vierny w Paryżu (1959 r.) i Stedelijk Museum w Amsterdamie. Jego prace były wystawiane w Hajfie, Jerozolimie, Frankfurcie, Baden-Baden, Hanowerze, Bazylei, Rzymie, Chicago, Londynie. W 1967 roku warszawska Zachęta zaprezentowała retrospektywną wystawę Nikifora. W 1994 roku otwarto jego muzeum w Krynicy.

35

Henryk Uziembło

(1879 Krze – 1949 Kraków)

Dachy Paryża, 1905 r.

ołówek, pastel, papier, 30,5 × 39 cm
sygn. i dat. p. d.: *HENRYK.UZIEMBŁO/ PARYŻ.905*

cena wywoławcza: 1 900 zł

W latach 1896–1901 odbył studia w wiedeńskiej Kunstgewerbeschule, następnie zaś, w latach 1902–1904, w krakowskiej ASP u T. Axentowicza i S. Wyspiańskiego. Wykształcenie uzupełniał w Paryżu, we Włoszech i w Anglii. Był współzałożycielem Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Od roku 1922 do wybuchu II wojny światowej pracował w Państwowej Szkole Zdobnictwa i Przemysłu Artystycznego w Krakowie. Malował krajobrazy wykazujące wpływ twórczości J. Stanisławskiego, a także pejzaże morskie i weduty oraz sceny rodzajowe. Uprawiał także malarstwo monumentalne oraz grafikę książkową. Projektował wnętrza, meble, tkaniny, mozaiki i witraże.

36

Franciszek Starowieyski

(1930 Bratkówka k. Krosna – 2009 Warszawa)

Portret Pendereckiego, 1987 r.

węgiel, kredka, papier, 29,5 × 20,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. p. d.: monogram wiązany *FS* oraz *1687*
autorski opis u dołu: *PENDERECKI*

cena wywoławcza: 2 800 zł

W latach 1949–52 studiował w krakowskiej ASP, a następnie, do 1955 r., w akademii warszawskiej. Był artystą interdyscyplinarnym. Uprawiał plakat, malarstwo, rysunek, grafikę i scenografię. Wystawiał w galeriach i muzeach, m.in. w Polsce, Austrii, Belgii, Holandii, Francji, Kanadzie i USA. Otrzymał wiele prestiżowych nagród. Do najważniejszych należy zaliczyć Grand Prix na Biennale Sztuki Współczesnej w Sao Paulo (1973 r.) i Grand Prix za plakat filmowy na festiwalu w Cannes (1974 r.). Jego malarstwo jest pełne fascynacji ciałem kobiecym, erotyką, zmysłowością oraz refleksją nad przemijaniem i śmiercią. W twórczości Starowieyskiego świat realny łączy się z tworami niepohamowanej wyobraźni, a charakterystyczna groteska nawiązuje do malarstwa XVII–wiecznych mistrzów. Począwszy od 1970 r. artysta datował swe prace o 300 lat wstecz.

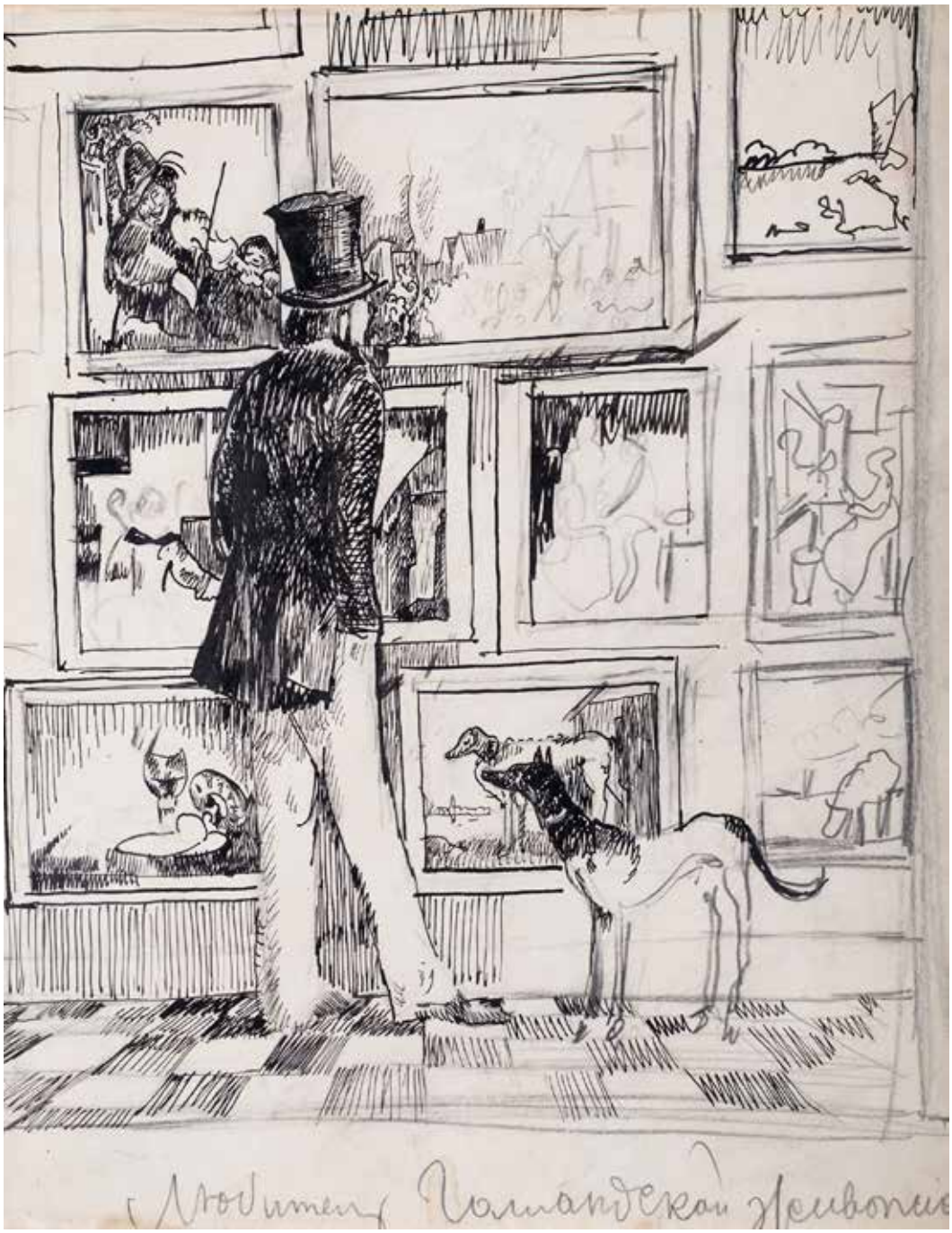

37

Zygmunt Waliszewski

(1897 Petersburg – 1936 Kraków)

Wielbiciel malarstwa holenderskiego

ołówek, tusz, papier, 24 × 18,5 cm
w świetle passe-partout
u dołu napis (cyrylicą): *Wielbiciel malarstwa holenderskiego*

cena wywoławcza: 12 000 zł

Reprezentant nurtu kolorystycznego. Malarstwa uczył się w Tyflisie u M. Sklifasowskiego i B. Vogla, następnie zaś, od 1921 r. w krakowskiej akademii pod kierunkiem W. Weissa i J. Pankiewicza. W latach 1924–1931, wraz z grupą studentów skupionych wokół J. Pankiewicza, kontynuował naukę w Paryżu. Tworzył przeważnie kompozycje figuralne, zdradzające fascynację malarstwem weneckim, o wyrazistych zestawieniach barw, nie pozbawione komizmu, ironii. Ponadto portrety, pejzaże, martwe natury, w których ogromną rolę odgrywa kolor. Poza malarstwem, zwłaszcza we wczesnym okresie, artysta zajmował się scenografią, tworzył plakaty, ilustracje książkowe i karykatury. Swoje prace prezentował na wystawach w kraju i za granicą, m.in. w Krakowie, Warszawie, Paryżu, Genewie oraz na Międzynarodowym Biennale w Wenecji w 1934 roku. Dzieła artysty znajdują się w muzeach narodowych w Warszawie, Krakowie, Poznaniu i Szczecinie, Muzeum im. Puszkina w Moskwie, Ermitażu w Petersburgu. Duży zespół rysunków i akwareli znajduje się w Muzeum Sztuki Gruzińskiej w Tbilisi oraz w tamtejszych kolekcjach prywatnych.

38

Antoni Gramatyka

(1841 Kalwaria Zebrzydowska – 1922 Kraków)

Studium leżącej dziewczynki

ołówek, papier, 14,5 × 18,5 cm
w świetle passe-partout
na odwrocie napis odręczny: *Antoni Gramatyka 1841–1920. Strona ze szkicownika artysty nabytego w Krakowie w 1970 r.*

cena wywoławcza: 900 zł

Studia rozpoczął w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem W. Łuszczkiewicza i J. Matejki, a następnie w akademii wiedeńskiej i ponownie w Krakowie. Twórczość swoją prezentował głównie na wystawach krakowskiego i lwowskiego TPSP oraz TZSP w Warszawie. Malował pejzaże z okolic Krakowa, Kalwarii Zebrzydowskiej, Żywca, Podhala i Spiszu, a także sceny rodzajowe z życia wsi i miasta. Twórczość jego, utrzymana w duchu realizmu, zwraca uwagę subtelną kolorystyką oraz nastrojowością przedstawień. Zwłaszcza w pejzażach odczuwana jest przestrzeń. Artysta subtelnie zaciera różnice pomiędzy planami i tonuje kolorystykę, uzyskując w ten sposób wyjątkową iluzję przestrzeni.

39

Zdzisław Kałędkiewicz

(1913 Częstochowa – 2005 Gdańsk)

Siedząca, koniec l. 70-tych

tusz, papier, 38,5 × 26 cm
sygn. p. d.: *ZK*
Pochodzenie:
Kolekcja rodziny artysty.

cena wywoławcza: 500 zł

Malarz, publicysta, pedagog. W 1930 roku debiutował na łamach prasy jako poeta. Pod koniec lat 30. rozpoczął studia w ASP w Krakowie. Uczęszczał do pracowni W. Jarockiego i K. Sichulskiego. Przerwaną wybuchem wojny naukę kontynuował na lwowskiej politechnice u W. Lama. W czasie okupacji działał w AK. Po wojnie osiedlił się w Gdyni, a następnie w Gdańsku-Oliwie. Dyplom uzyskał w gdańskiej PWSSP (1955 r.). Od 1945 r. pracował w Katedrze Rysunku i Malarstwa Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej, następnie w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni-Orłowie. W latach 1957–1962 był wykładowcą PWSSP w Gdańsku. W początkowej fazie twórczości malował niezwykle barwne pejzaże w duchu koloryzmu, by następnie ograniczyć paletę barw i zwrócić się ku syntezie – przetwarzał rzeczywistość w subiektywny i niepowtarzalny sposób.

40

Andrzej Wróblewski

(1927 Wilno – 1957 Tatry)

Teresa, 1953 r.

tusz, papier, 22,6 × 16,4 cm

cena wywoławcza: 35 000 zł

W latach 1945–1952 studiował na Wydziale Malarstwa i Rzeźby w krakowskiej ASP pod kierunkiem Z. Radnickiego, Z. Pronaszki, H. Rudzkiej-Cybisowej i J. Fedkowicza, a w latach 1945–1948 historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1948 r. zadebiutował w Krakowie na I Wystawie Sztuki Nowoczesnej pokazując oryginalne formy przestrzenne. Zajmował się także publicystyką głównie z dziedziny sztuki. W latach 1950–54 pełnił funkcje asystenta w krakowskiej ASP. Był jednym z inicjatorów Grupy Samokształceniowej (należał do niej m.in. Andrzej Wajda), której założenia sprzeciwiały się estetyce koloryzmu. Wróblewski głosił konieczność stworzenia sztuki, w której „elementy estetyczne i ideologiczne splatałyby się nierozerwalnie". W latach 1947–48 tworzył prace eksperymentalne, poszukując własnych środków wyrazu. Poprzez deformację postaci i operowanie płaską syntetyczną plamą intensywnego koloru artysta osiągnął wzmożoną ekspresje swoich prac. W 1949 r. wykonał serię przejmujących obrazów nawiązujących do tragicznych doświadczeń okresu wojny. Wraz z utworzeniem Grupy Samokształceniowej Wróblewski opowiedział się za doktryną socrealizmu. Obrazy z tego okresu świadomie podporządkował socjalistycznym wzorcom artystycznym i ideologicznym. Do własnych poszukiwań artysta powrócił w połowie lat 50-tych. Namalował wówczas szereg kompozycji związanych z motywem rodziny. W roku 1957 powrócił też do tematyki wojennej. Artysta operował zwięzłą formą i zdecydowaną kolorystyką, osiągając niezwykłe napięcie emocjonalne. Stworzył metaforyczne prace, poprzez odindywidualizowanie ludzkiej postaci, sprowadzonej do monochromatycznej plamy. Wróblewski uważany za prekursora nowej figuracji i współczesnego realizmu należy do największych polskich malarzy XX w.

41

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Kobieta na tarasie, 1915 r.

gwasz na podrysowaniu ołówkiem, papier,
7,5 × 22,5 cm w świetle passe-partout
sygn. ołówkiem l. d.: *Z. Stryjeńska 1915*

cena wywoławcza: 400 zł

42

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Czapla łowiąca rybę, 1915 r.

gwasz, papier, 9,5 × 19,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. ołówkiem p. d.: *Z. Stryjeńska*,
dat. l. d.: *1915*

cena wywoławcza: 400 zł

Rozpoczętą pod kierunkiem L. Stroynowskiego naukę malarstwa kontynuowała od 1909 r. w prywatnej Szkole Sztuk Pięknych dla Kobiet Marii Niedzielskiej w Krakowie. Od 1922 r. należała do ugrupowania Rytm. Uczestniczyła w Międzynarodowej Wystawie Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu w 1925, zdobywając cztery Grand Prix. Najbliższymi jej technikami były tempera oraz litografia. Tworzyła cykle prac inspirowane polskim folklorem i piastowską przeszłością, np. *Młoda wieś polska, Tańce polskie*, *Bożki słowiańskie*, rozpowszechniane w formie tek czy albumów. Znamienne dla stylu artystki są: linearyzm, lekka geometryzacja form oraz żywe barwy. Różnorodna działalność artystki obejmowała również malarstwo monumentalne, projektowanie zabawek, wykonywanie ilustracji do czasopism. Stryjeńska brała udział w wielu wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą, zdobywając liczne nagrody.

43

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Ojcowskie błogosławieństwo,
1919 r.

tusz, papier, 13 × 11,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. ołówkiem u dołu: *Z. Stryjeńska 1919*.

cena wywoławcza: 400 zł

44

Józef Czapski

(1896 Praga – 1993 Maisons-Laffitte)

Zielony pejzaż

akwarela, kredka, tusz, papier,
11 × 17,5 cm

cena wywoławcza: 2 200 zł

Studia artystyczne rozpoczęte w roku 1918 w warszawskiej SSP w klasie S. Lentza kontynuował w krakowskiej ASP w pracowniach W. Weissa i J. Pankiewicza. Jako członek Komitetu Paryskiego wyjechał do Paryża. Po powrocie do Polski w roku 1931 osiadł w Warszawie, aktywnie uczestnicząc w życiu artystycznym miasta. Brał czynny udział w II wojnie światowej. Od 1946 r. mieszkał we Francji, gdzie związał się ze środowiskiem Instytutu Literackiego. Po wojnie zajmował się jednocześnie malarstwem i pisarstwem. Jego twórczość malarska wykazuje zarówno wpływ koloryzmu, jak i ekspresjonizmu. Malował wyrazistą plamą barwną obrysowaną konturem; stosował śmiałe kadrowanie, deformację. Tematami jego prac były martwe natury, wnętrza, portrety, sceny plenerowe oraz pejzaże.

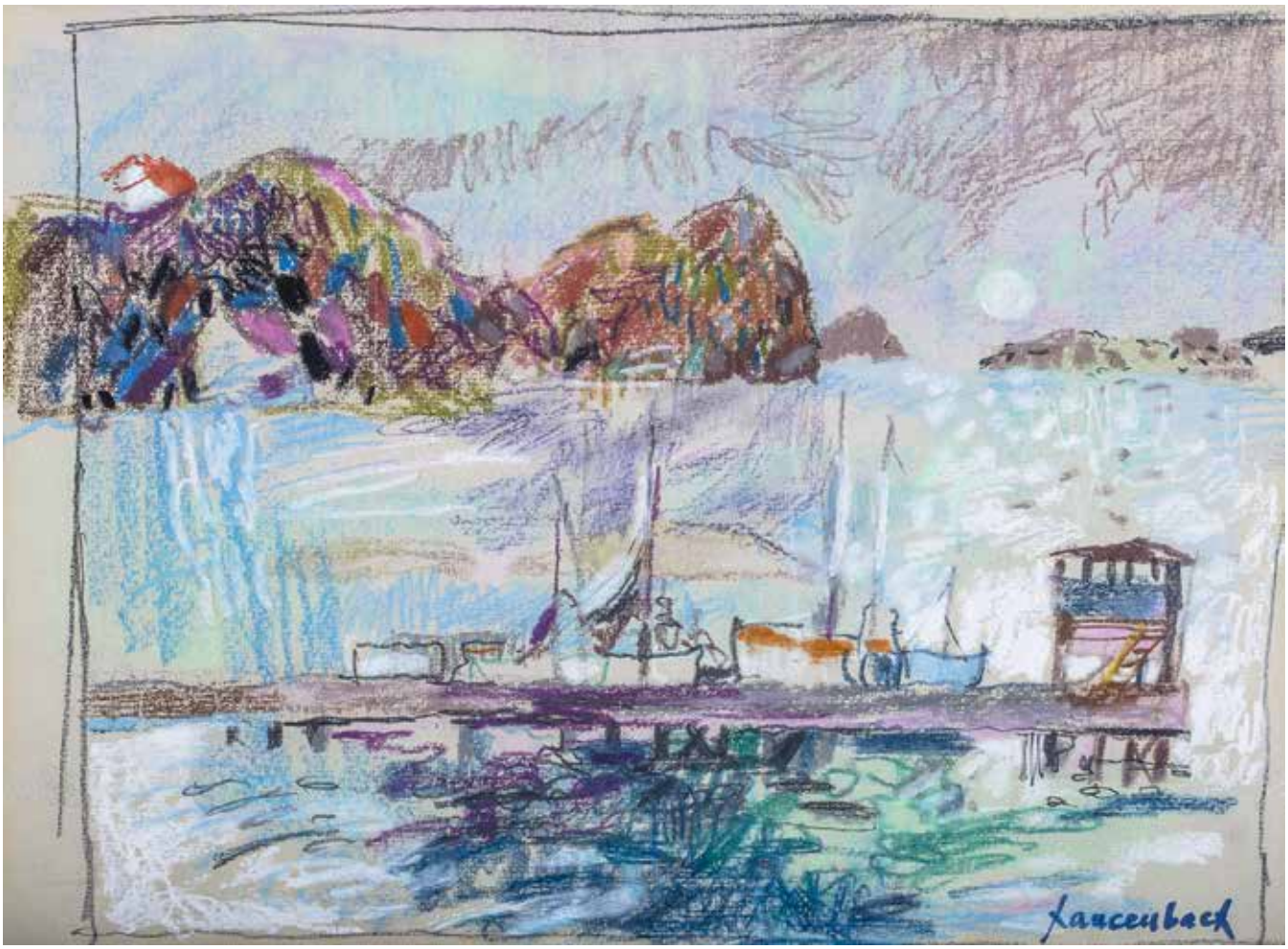

45

Jan Szancenbach

(1928 Kraków – 1998 tamże)

Przystań

pastel, papier, 29 × 40 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *Xancenbach*

cena wywoławcza: 6 000 zł

Podjętą w roku 1940 naukę w krakowskiej Kunstgewerbeschule, pod kierunkiem S. Kamockiego, J. Mehoffera i A. Jurkiewicza, kontynuował po jej zamknięciu w 1943 r. samodzielnie. W 1945 r. zaczął uczęszczać do akademii w Krakowie, kształcąc się w pracowniach W. Weissa i E. Eibischa. Od roku 1948 uczył na macierzystej uczelni rysunku, liternictwa, projektowania graficznego i technik graficznych; od 1972 r. zaś prowadził pracownię malarstwa sztalugowego. W latach 1987–1993 przez dwie kadencje był rektorem krakowskiej uczelni. Należał do Związku Polskich Artystów Plastyków.

Twórczość Szancenbacha wpisuje się w nurt polskiego koloryzmu. Artysta malował pejzaże, martwe natury, widoki wnętrz, sceny ogrodowe. Obrazy jego pełne są ekspresji, o której w dużej mierze stanowią zróżnicowana faktura oraz walory kolorystyczne. Poza malarstwem zajmował się także grafiką, projektowaniem (plakatów, okładek itp.), malarstwem monumentalnym i filmem rysunkowym. Uczestniczył w wielu wystawach ogólnopolskich i zagranicznych. Jego prace znajdują się w zbiorach między innymi Muzeów Narodowych w Gdańsku, Krakowie, Poznaniu, Szczecinie, w Galeria Uffizi we Florencji.

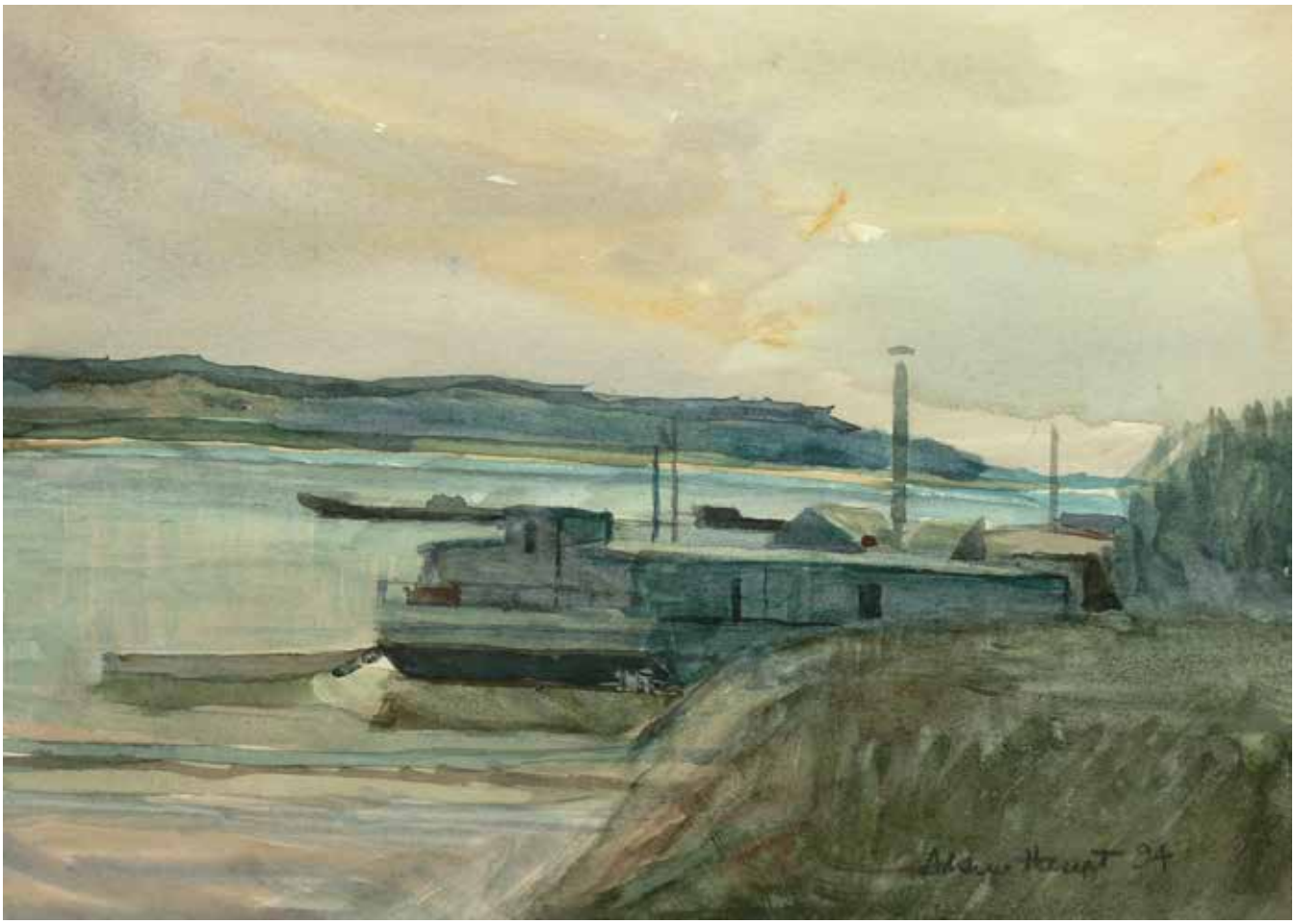

46

Adam Haupt

(1920 Kraków – 2006 Sopot)

Pejzaż z kutrami, 1994 r.

akwarela, papier, 22 × 30,5 cm
sygn. l dat. p. d.: *Adam Haupt 94*

cena wywoławcza: 500 zł

Studiował malarstwo na ASP w Krakowie oraz architekturę na politechnikach lwowskiej i krakowskiej. Od 1948 roku związany jako wykładowca z PWSSP w Gdańsku, w której, w latach 1962–65, piastował stanowisko rektora. Jest autorem i współautorem licznych pomników, m.in. „Pamięci Ofiar Obozu Zagłady" w Treblince oraz „Obrońców Wybrzeża" na Westerplatte.

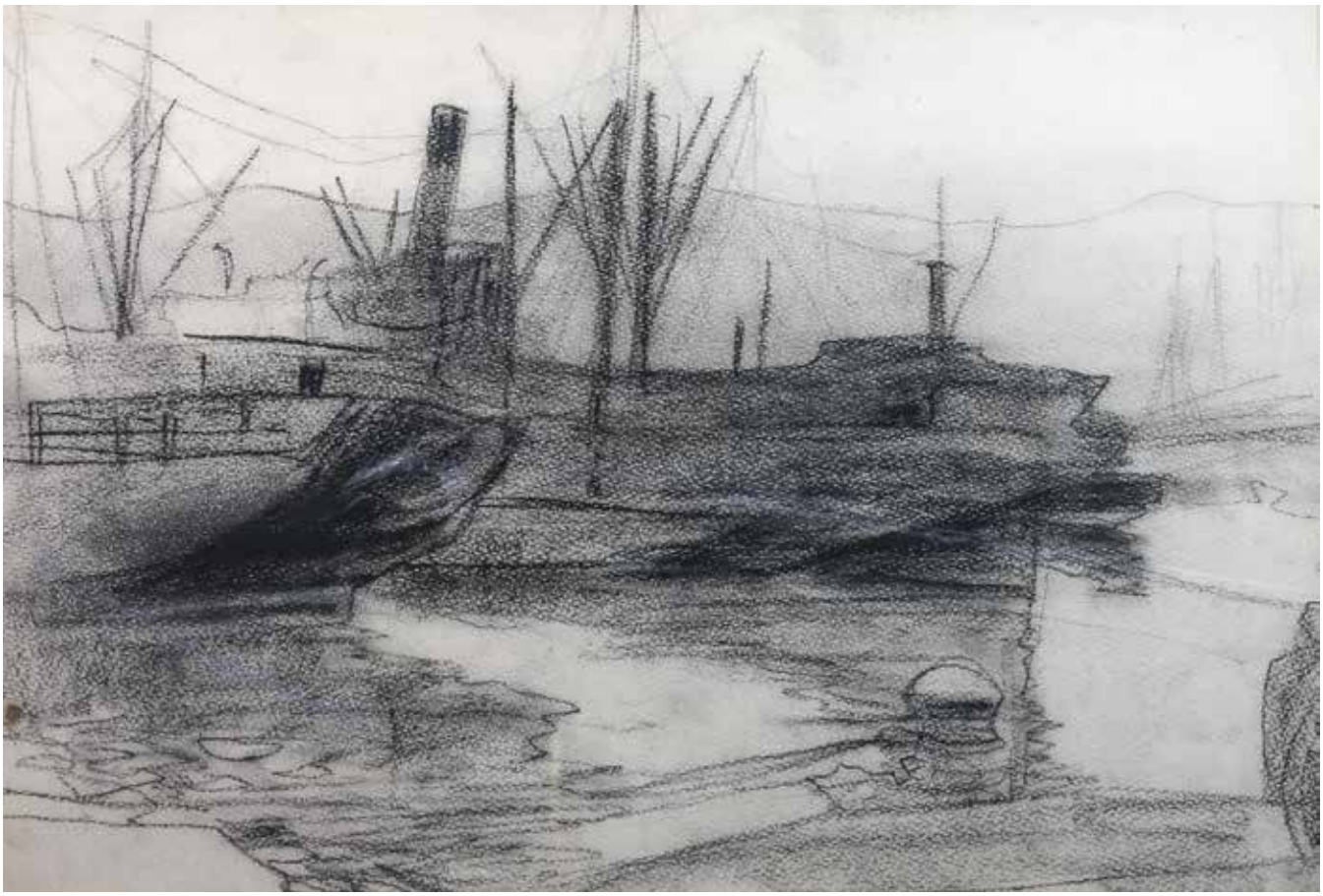

47

Stanisław Kamocki

(1875 Warszawa – 1944 Zakopane)

W porcie

węgiel, papier, 26 × 38 cm
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 1 800 zł

Studiował w krakowskiej SSP u L. Wyczółkowskiego, J. Malczewskiego i J. Stanisławskiego. Dzięki stypendium kontynuował naukę w Paryżu. W 1920 r. objął katedrę pejzażu na ASP w Krakowie. Należał m.in. do wiedeńskiej Secesji, TAP „Sztuka" oraz Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Był założycielem Towarzystwa Sztuki Podhalańskiej. Był jednym z najbardziej utalentowanych uczniów J. Stanisławskiego. Od mistrza przejął niezwykłą umiejętność obserwacji i emocjonalny stosunek do krajobrazu polskiej wsi. Utrwalał widoki Wołynia, Podola, Spiszu, Orawy, okolic Krakowa i Zakopanego. Pozostając pod przemożnym wpływem sztuki Stanisławskiego, malował gęstą olejną farbą o równomiernym natężeniu barw, stosując niewielkie napięcia walorowe. W latach młodzieńczych artysta syntetyzował formy, budował kształty dynamicznie kładzioną plamą barwną, traktując dekoracyjnie poszczególne elementy pejzażu – drzewa, budynki, chmury. Artyście udało się wyzwolić spod wpływu mistrza i stworzyć własny, niepowtarzalny styl malarstwa krajobrazowego.

48

Stanisław Podgórski

(1882 Kałusz – 1964 Nowy Wiśnicz)

Łodzie na brzegu

gwasz, papier, 24 × 34 cm
sygn. l. d.: *S. Podgórski*

cena wywoławcza: 950 zł

W latach 1901–1905 oraz 1907–1909 kształcił się w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem J. Stanisławskiego i L. Wyczółkowskiego. Studia kontynuował w Paryżu w Académie Colarossi i we Włoszech. Należał do krakowskiego Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka". W okresie międzywojennym brał udział w wielu wystawach, m.in. w pokazach sztuki polskiej za granicą. Od 1926 r. był kierownikiem artystycznym Domu Sztuki we Lwowie. Wojnę i okres do 1948 r. spędził w ZSRR. Po powrocie do kraju zamieszkał na stałe w Wiśniczu. Malował dekoracyjne pejzaże podgórskie, tatrzańskie, z okolic Ukrainy oraz motywy parków i ogrodów pełnych kwiatów. Operował przy tym szeroką plamą barwną, wykorzystując wąską skalę barw.

49

Władysław Chmieliński

(1911 Warszawa – 1979 tamże)

Widok na Plac Zamkowy od Krakowskiego Przedmieścia

akwarela, papier,
10,5 × 24 cm
w świetle passe-partout
sygn. p.d.: *Wł. Chmieliński*

cena wywoławcza: 1 300 zł

Malarz związanym z Warszawą, gdzie stale mieszkał i pracował. W latach 1926–1931 studiował w warszawskiej Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa (dawna Klasa Rysunkowa). Wiodącym tematem jego obrazów były widoki miejskie, malowane olejno i akwarelą. W latach 1935–1938 stworzył cykl akwarel przedstawiających obiekty polskiej architektury, wśród nich wnętrza Zamku Królewskiego w Warszawie i Pałacu w Wilanowie. Po wojnie chętnie malował także konie na tle krajobrazu. W latach 1936–1939 artysta używał także pseudonimu „Władysław Stachowicz".

50

Jan Rubczak

(1884 Stanisławów – 1942 Auschwitz)

Port w Nicei

akwarela, papier, 25,8 × 30,8 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *Jan Rubczak*

cena wywoławcza: 13 000 zł

W latach 1904–1911 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem J. Pankiewicza, następnie grafikę w Lipsku i w Académie Colarossi w Paryżu. W 1911 r. został jednym z założycieli Towarzystwa Artystów Polskich w Paryżu. Od 1917 r. prowadził tam własną szkołę graficzną. W 1924 r. wrócił do Krakowa. Był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka", a w 1925 r. współzałożycielem Cechu Artystów „Jednoróg". W latach 30-tych związany z krakowskim Towarzystwem Przyjaciół Sztuk Pięknych, w którym pełnił funkcje organizacyjne. Wiele podróżował i wystawiał w wielu miastach europejskich. Twórczość malarska Rubczaka była związana z francuskim postimpresjonizmem. Malował pejzaże, architekturę oraz martwe natury. Charakterystyczne w jego pejzażach są ujęcia perspektywiczne, wciągające wzrok widza daleko w głąb. Poddane regułom japonizującej estetyki obrazy zyskiwały walor dekoracyjności. Swobodny dukt pędzla uwalniał miejscami barwne plamy od dominacji konturów, a tektonika zsyntetyzowanych brył architektonicznych pozostawała niezachwiana.

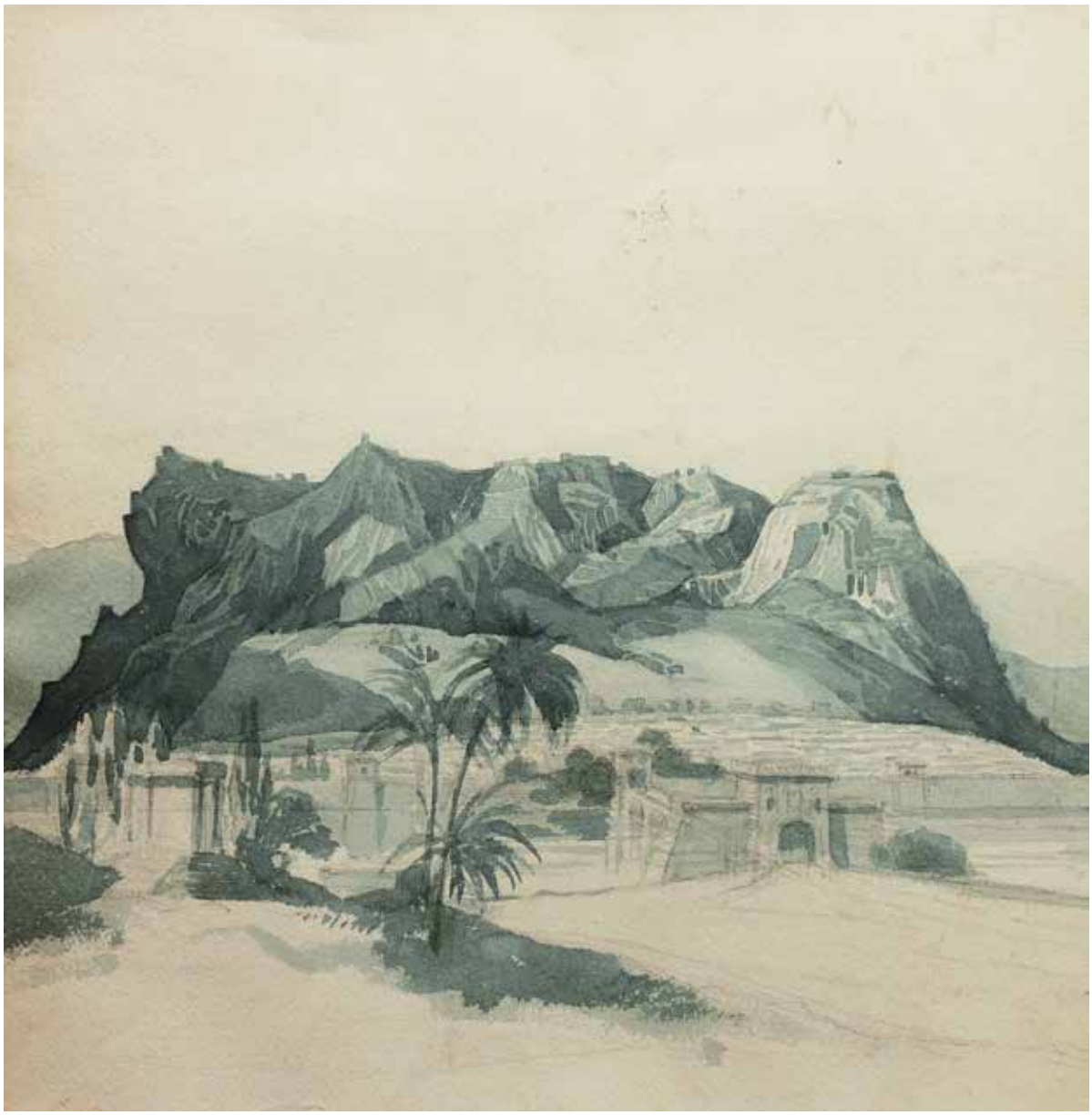

51

Adam Styka

(1890 Kielce – 1959 Nowy Jork)

Pejzaż orientalny

ołówek, tusz lawowany, papier,
43 × 43 cm w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 1 700 zł

Jego bratem był Tadeusz Styka, malarz portretów i zwierząt, a ojcem Jan Styka malarz scen historycznych, religijnych, portretów i współtwórca panoram. Był studentem matematyki, inżynierii oraz studiów artystycznych w École Nationale des Beaux Arts w Paryżu (1908–12). Odbył liczne wyprawy do krajów Afryki północnej, dlatego wiele w jego twórczości pejzaży orientalnych o nasyconych barwach. Tworzył też ilustracje do powieści m.in. Henryka Sienkiewicza. Po wojnie przeniósł się do Stanów, skąd udawał się do Meksyku. Wystawiał dużo, także w kraju, np. w Zachęcie, gdzie znalazł licznych wielbicieli swego talentu. Był zainteresowany również tematyka religijną.

52

Wacław Żaboklicki

(1879 Zakrzew – 1959 Warszawa)

Morze, 1930 r.

pastel, gwasz, papier, 49 × 63 cm
w świetle oprawy
sygn. i dat. p. d.: *1930/WZaboklicki*

cena wywoławcza: 2 600 zł

W latach 1897–1899 uczył się w warszawskiej Klasie Rysunkowej W. Gersona, zaś w latach 1901–1903 uczęszczał do akademii monachijskiej, do pracowni K. Marra i A. Ażbégo. Studia uzupełniał w paryskiej Académie Colarossi. W latach 1898–1912 podróżował do Rosji, Francji i Włoch. Mieszkał w Płocku, podczas I wojny światowej w Rosji, a następnie w Warszawie. Malował przede wszystkim pejzaże, posługując się przeważnie techniką pasteli. Na twórczość jego silnie oddziałało malarstwo francuskie, zwłaszcza impresjonistyczne. Od 1922 r. należał do Koła Marynistów Polskich, działającego przy warszawskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych.

53

Rowland Langmaid

(1897 Vancouver –
1956 Malaga)

London Bridge

sucha igła, papier,
15 × 20 cm
(odcisk płyty)
sygn. ołówkiem p. d.:
Rowland Langmaid,
opisany ołówkiem l. d.:
London Bridge

cena wywoławcza:
800 zł

54

Rowland Langmaid

(1897 Vancouver –
1956 Malaga)

Tower Bridge

sucha igła, papier,
15,5 × 20 cm
(odcisk płyty)
sygn. ołówkiem p. d.:
Rowland Langmaid,
opisany ołówkiem l. d.:
Tower Bridge

cena wywoławcza:
800 zł

Studiował w Królewskiej Akademii Sztuki w Londynie, pod kierunkiem marynisty, W. L. Wylliego, który wywarł ogromny wpływ na charakter i styl jego twórczości. Zarówno podczas pierwszej, jak i drugiej wojny światowej służył w brytyjskiej marynarce wojennej. Specjalizował się w technikach graficznych, choć znane są również jego prace olejne czy wykonane techniką akwareli. Twórczość swą poświęcił tematyce morskiej, przedstawieniom łodzi i statków, widokom Tamizy, skalistym wybrzeżom. Wystawiał m. in. w Londynie, Paryżu i Nowym Jorku.

55

William Lionel Wyllie

(1851 Londyn – 1931 tamże)

Most Waterloo w Londynie,
1924 r.

sucha igła, papier, 20 × 40 cm
(odcisk płyty)
sygn. ołówkiem l. d.: *W. L.* Wyllie, p. d.: *London Pub.d July 1st 1924 by R. Dunthorne & Son. 5. Vigo Street. W.*
na odwrocie nalepka z wystawy w Sloane Gallery w Londynie

cena wywoławcza: 1 300 zł

Jeden z czołowych brytyjskich malarzy marynistycznych XIX wieku. W 1866 r. podjął naukę w Royal Academy pod kierunkiem m.in. E. H. Landseera i J. E. Millaisa. Po zdobyciu złotego medalu Turnera w 1869 r. szybko stał się jednym z najpopularniejszych malarzy marynistycznych swego czasu. Wiele wystawiał, należał też do licznych stowarzyszeń artystycznych, m.in., od 1875 r., do Towarzystwa Artystów Brytyjskich. Był także wykładowcą na swej macierzystej uczelni. Ulubionymi motywami jego prac była Tamiza, poruszające się po niej łodzie i statki, londyńskie mosty oraz port w Portsmouth, do którego przeniósł się w 1907 roku. Specjalizował się w technikach graficznych oraz akwareli. Dzieła jego znajdują się m.in. w zbiorach Tate Gallery, Royal Academy, National Maritime Museum i w wielu innych kolekcjach na świecie.

56

Władysław Brzosko

(1912 Czyta/Syberia – 2011 Arizona)

Hipodrom w Sopocie, 1951 r.

akwarela, papier, 42 × 50 cm
sygn. p. d.: *Brzosko Władysł/1951*

cena wywoławcza: 600 zł

Dzieciństwo spędził podróżując przez Rosję, Chiny i Japonię. Po przyjeździe do Polski w latach 30. podjął studia w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem M. Kotarbińskiego i W. Skoczylasa. Podczas wojny działał w podziemiu, należał do AK. Tuż po wojnie przebywał w Gdańsku, gdzie pracował jako konserwator sztuki, malując jednocześnie obrazy o tematyce marynistycznej. W 1956 r. wyemigrował najpierw do Paryża, następnie zaś, w 1960 r., do Nowego Jorku. Malował pejzaże miejskie, portrety, martwe natury oraz sceny rodzajowe. Poza malarstwem olejnym zostawił po sobie mnóstwo rysunków i akwareli. W 1984 r. otrzymał złoty medal podczas *Salon des Nations* w Paryżu. Twórczość swoją prezentował zarówno w Europie, jak i Stanach Zjednoczonych. Wykonał m.in. serię rysunków upamiętniających powstanie w warszawskim getcie. Prezentowane prace należą do nielicznie zachowanych prac z okresu przedemigracyjnego. Były to przeważnie prace o tematyce marynistycznej, widoki Sopotu, czy Oliwy.

57

Władysław Brzosko

(1912 Czyta/Syberia – 2011 Arizona)

Plaża w Sopocie, 1951 r.

tusz, papier,
25 × 35 cm
sygn. i dat. p. d.:
Brzosko 51

cena wywoławcza: 400 zł

58

Władysław Brzosko

(1912 Czyta/Syberia – 2011 Arizona)

Na plaży w Sopocie, 1951 r.

ołówek, papier,
25 × 35 cm
sygn. i dat. p. d.:
Brzosko 51

cena wywoławcza: 400 zł

59

Antoni Uniechowski

(1903 Wilno – 1976 Warszawa)

Zakochani

akwarela, tusz, papier, 29,5 × 21 cm
sygn. p. d.: *AU*

cena wywoławcza: 1 400 zł

W latach 1923–1930 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. Zajmował się plakatem, scenografią filmową i teatralną, a przede wszystkim ilustracją książkową; tworzył lekkie i swobodne rysunki tuszem, lawowane akwarelą, gwaszem lub temperą; ilustrował m.in. *Powiastki filozoficzne* Woltera (1948 r.*), Potop* H. Sienkiewicza (1949 r.), *Monachomachię* I. Krasickiego (1953 r.).

60

Antoni Uniechowski

(1903 Wilno – 1976 Warszawa)

Wieczór poetycki

akwarela, tusz, papier, 21 × 29,5 cm
sygn. p. d.: *AU*

cena wywoławcza: 900 zł

61

Maja Berezowska

(1893 lub 1898 Baranowicze –
1978 Warszawa)

Po imieninach, 1962 r.

akwarela, tusz, papier, 21 × 30 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. p. d.: *maja berezowska 62*

cena wywoławcza: 3 000 zł

Uczyła się prywatnie w pracowni artystycznej w Petersburgu, by potem zapisać się do Szkoły Sztuk Plastycznych im. Wojciecha Gersona oraz krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych u Józefa Pankiewicza. Studiowała także w Monachium. W l. 1932–37 mieszkała we Francji. W 1942 została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Rvaensbrück. Była autorką grafik o zabarwieniu erotycznym. Zasłynęła także jako karykaturzystka, ilustrowała utwory literatury polskiej i światowej. Tworzyła również portrety oraz martwe natury. Zajmowała się też projektowaniem scenografii i kostiumów teatralnych.

62

Artysta nieokreślony

(XIX w.)

Studium postaci kobiecych

tusz lawowany, papier, 32 × 26 cm
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 1 000 zł

63

Artysta nieokreślony

(XIX/XX w.)

Kobieta przy biurku

pastel, papier, 29,5 × 23 cm
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 600 zł

64

Henry Rozycki

(XIX w.)

Portret królowej Wiktorii, 1842 r.

ołówek, papier, 8 × 6,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: (…) *Henry Rozycki*,
dat. l. d.: *1842 r.*…

cena wywoławcza: 900 zł

65

Jean Léonard Lugardon

(1801 Genewa – 1884)

Portret hrabiego Seweryna Mielżyńskiego, 1852 r.

ołówek, papier, 17 × 13,5 cm
sygn. i dat. p. d.: *Lugordon/-1852-*,
opisany l. d.: *Le Comte Severino Mielżinski*
Seweryn Mielżyński (1804–1872) działacz polityczny, malarz, prezes Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w latach 1865–1872. Jego kolekcja dzieł sztuki dała podwaliny przyszłego Muzeum Narodowego w Poznaniu.

cena wywoławcza: 900 zł

Szwajcarski portrecista oraz malarz scen historycznych i rodzajowych. Prace jego znajdują się m. in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Poznaniu.

66

Stefan Wojciechowski

(1901 Toruń – 1962 tamże)

Młodzież I

akwarela, kredka, 39,5 × 27 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *Woj.*
na odwrocie napis odręczny: *Stefan Wojciechowski – Toruń/Młodzież I – technika mieszana*

cena wywoławcza: 900 zł

Kształcił się w akademii krakowskiej. Po studiach wyjechał do Lwowa, gdzie współpracował jako scenograf z teatrem „Gong". Był członkiem Zrzeszenia Artystów Plastyków „artes", działającego tam w latach 1929–35. W 1933 r. powrócił do rodzinnego miasta. W 1949 został adiunktem na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Toruniu. Należał, obok T. Niesiołowskiego czy S. Borysowskiego, do utworzonej w 1958 r. „Grupy Toruńskiej". Uprawiał malarstwo, również monumentalne, rysunek i grafikę. Kolekcja jego prac znajduje się w zbiorach graficznych Biblioteki Uniwersyteckiej w Toruniu, a także w muzeum w Grudziądzu.

67

Nikifor Krynicki

(1895 Krynica – 1968 Folusz)

Droga wśród pól

akwarela, gwasz, tektura, 15,5 × 22 cm
u dołu odręczny napis autorski: *ROYNA WIEŚ NOWY PONMA KR WSI UILCA POWIAT*… (?)

cena wywoławcza: 1 600 zł

Malarz samouk, przedstawiciel sztuki naiwnej, człowiek cierpiący na zaburzenia słuchu i mowy. Pierwsze jego prace powstały około 1917 roku i nawiązywały do malarstwa ikonowego. Malował w technice akwareli i rysował kredkami, wykorzystując każdy dostępny kawałek papieru, okładki zeszytów, opakowania papierosów. Wykazywał ogromną wrażliwość kolorystyczną. Tworzył całe serie obrazków przedstawiających architekturę, wnętrza, postacie świętych, portrety i autoportrety. Swoje prace podpisywał niezrozumiałymi ciągami drukowanych liter. Zauważony w 1932 roku w świecie artystycznym, doczekał się I indywidualnej wystawy w galerii Dieny Vierny w Paryżu (1959 r.) i Stedelijk Museum w Amsterdamie. Jego prace były wystawiane w Hajfie, Jerozolimie, Frankfurcie, Baden-Baden, Hanowerze, Bazylei, Rzymie, Chicago, Londynie. W 1967 roku warszawska Zachęta zaprezentowała retrospektywną wystawę Nikifora. W 1994 roku otwarto jego muzeum w Krynicy.

68

Wlastimil Hofman

(1881 Karlino/k. Pragi – 1970 Szklarska Poręba)

Portret kobiety, 1949 r.

ołówek, kredka, papier, 28,8 × 21,8 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. l d.: *Wlastimil/Hofman/28/IX 1949/Szklarska Poręba*

cena wywoławcza: 700 zł

69

Wlastimil Hofman

(1881 Karlino/k. Pragi – 1970 Szklarska Poręba)

Portret mężczyzny, 1949 r.

ołówek, kredka, papier, 28,5 × 21,8 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. l. d.: *Wlastimil/Hofman/23/IX 1949/Szklarska Poręba*

cena wywoławcza: 700 zł

W latach 1895–1899 studiował w krakowskiej SSP pod kierunkiem F. Cynka, J. Malczewskiego, J. Unierzyckiego i J. Stanisławskiego. Lata 1899–1901 kontynuował naukę w paryskiej École des Beaux-Arts w pracowni J.L. Gerôme'a. Podczas II wojny światowej przebywał w Rosji, Tel-Avivie i Jerozolimie. Po powrocie do kraju zamieszkał w Krakowie, następnie zaś przeniósł się do Szklarskiej Poręby. Należał m.in. do TAP „Sztuka", Grupy Zero, Grupy Pięciu oraz „Secesji" wiedeńskiej. Na jego pracę ogromny wpływ miała twórczość J. Malczewskiego. Malował głównie portrety oraz sceny o charakterze symbolicznym, pełne nastrojowości oraz religijnych i patriotycznych treści, dla których modelami byli często prości ludzie, zyskujący w jego obrazach ponadczasową godność. Prace Hofmana utrzymane są w intensywnych, nasyconych barwach, które dodatkowo podkreślają głębię ekspresji przedstawienia.

70

Jacek Malczewski

(1854 Radom – 1929 Kraków)

Portret Żyda

ołówek, sepia, papier, 25,5 × 40,5 cm
sygn. ołówkiem l. d.: *J. Malczewski*
na odwrocie pieczęć: *ZE ZBIORÓW MARJI MALCZEWSKIEJ*

cena wywoławcza: 20 000 zł

Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, m.in. w pracowniach W. Łuszczkiewicza i J. Matejki oraz w paryskiej École des Beaux-Arts u E. Lehmanna. Był jednym z założycieli stowarzyszenia „Sztuka". Od 1902 roku należał do Stowarzyszenia Artystów Polskich, był też członkiem wiedeńskiej Secesji. W latach 1897–1900 oraz 1910–1921 piastował stanowisko profesora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wczesny okres twórczości artysty, nawiązujący do tradycji realizmu, zdominowany był przez tematy inspirowane polską poezją romantyczną i baśnią ludową oraz odwołujące się do martyrologii Sybiru. Z kolei zwrócił się ku symbolizmowi, tworząc własną, oryginalną emblematykę. Wykonał też liczne portrety, często połączone z elementami symbolicznymi i alegorycznymi.

71

Kazimierz Stabrowski

(1869 Kruplany k. Nowogródka – 1929 Garwolin)

Bananowce

pastel, papier, 62 × 48 cm
w świetle passe-partout
sygn. l. d.: *K. Stabrowski*

cena wywoławcza: 6 500 zł

Jeden z czołowych reprezentantów sztuki młodopolskiej W latach 1887–94 kształcił się w petersburskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem m. in. P. Czistiakowa oraz I. Riepina. Duży wpływ na jego twórczość wywarła podróż na Bliski Wschód i doświadczenie egzotyki takich krajów jak Bejrut, Palestyna czy Egipt, następnie zaś studia w paryskiej Académie Julian pod okiem B. Constanta. W Paryżu też, na Wystawie Powszechnej w 1900 roku, uhonorowany został srebrnym medalem. U progu kariery twórczość swoją z powodzeniem prezentował ponadto w Monachium i Wenecji. Od 1902 roku należał do Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka". Stabrowski przyczynił się do powstania Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, której, do roku 1909, był dyrektorem. W Petersburgu, gdzie spędził wojnę, odbyła się w 1915 r. monograficzna wystawa artysty. Lata 20-te to okres długich podróży, m. in. do Skandynawii i Maroka. Malowidła Stabrowskiego odznaczają się wybitnymi walorami dekoracyjnymi, niejednokrotnie nasyconą kolorystyką. Tworzył on obrazy historyczne, kompozycje symboliczne, portrety, zwłaszcza kobiet, ponadto pejzaże, inspirowane często podejmowanymi podróżami.

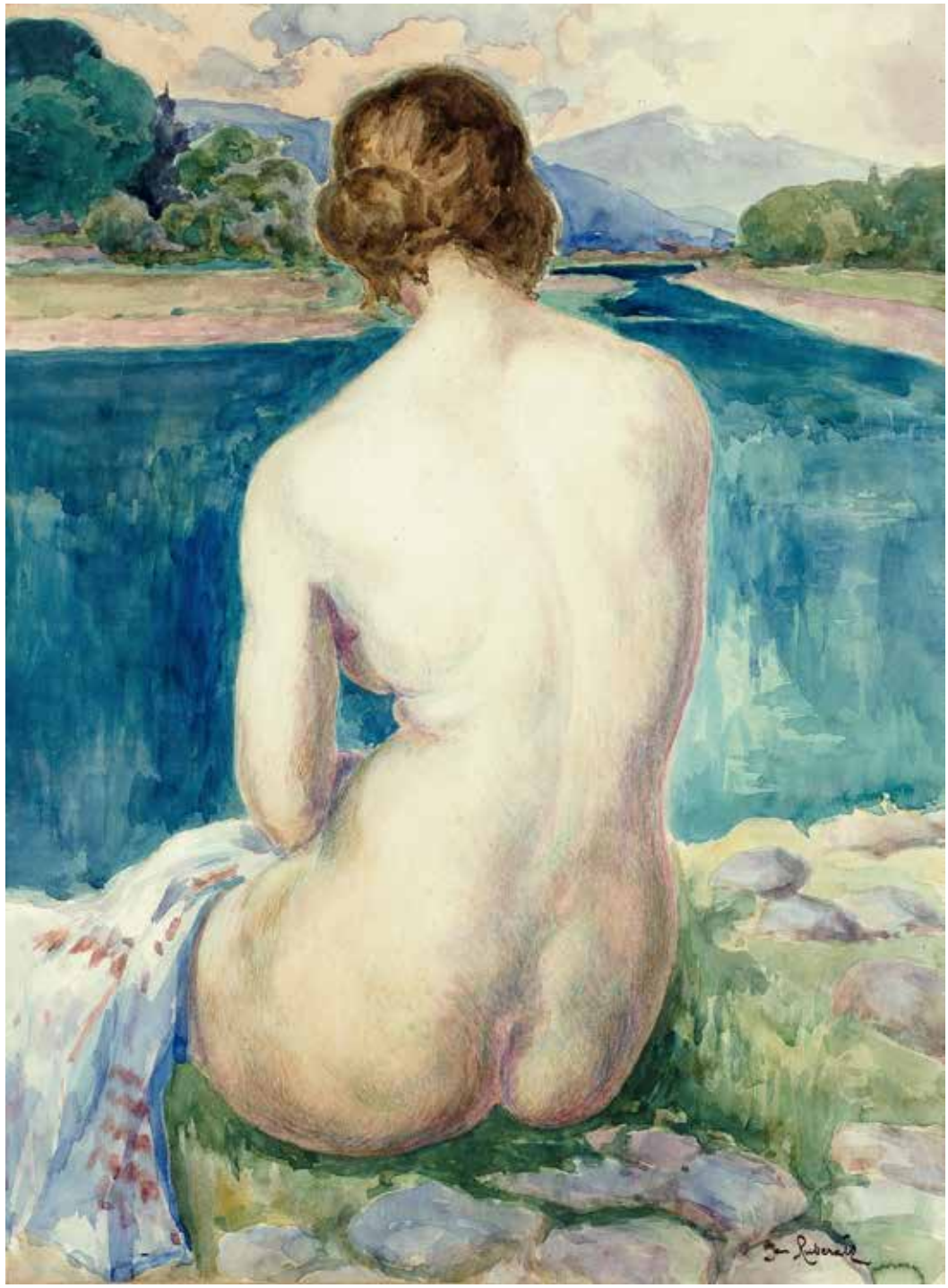

72

Jan Rubczak

(1884 Stanisławów – 1942 Auschwitz)

Akt nad rzeką

akwarela, papier, 48 × 36 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *Jan Rubczak*

cena wywoławcza: 15 000 zł

W latach 1904–1911 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem J. Pankiewicza, następnie grafikę w Lipsku i w Académie Colarossi w Paryżu. W 1911 r. został jednym z założycieli Towarzystwa Artystów Polskich w Paryżu. Od 1917 r. prowadził tam własną szkołę graficzną. W 1924 r. wrócił do Krakowa. Był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka", a w 1925 r. współzałożycielem Cechu Artystów „Jednoróg". W latach 30-tych związany z krakowskim Towarzystwem Przyjaciół Sztuk Pięknych, w którym pełnił funkcje organizacyjne. Wiele podróżował i wystawiał w wielu miastach europejskich. Twórczość malarska Rubczaka była związana z francuskim postimpresjonizmem. Malował pejzaże, architekturę oraz martwe natury. Charakterystyczne w jego pejzażach są ujęcia perspektywiczne, wciągające wzrok widza daleko w głąb. Poddane regułom japonizującej estetyki obrazy zyskiwały walor dekoracyjności. Swobodny dukt pędzla uwalniał miejscami barwne plamy od dominacji konturów, a tektonika zsyntetyzowanych brył architektonicznych pozostawała niezachwiana.

73

Karol Frycz

(1877 Cieszkowy – 1963 Kraków)

Poseł

litografia barwna, papier, 39,5 × 26,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *FK*, opisany p. g.:
Eros i Psyche/Poseł
Bolesław Puchalski jako poseł w sztuce
Jerzego Żuławskiego „Eros i Psyche";
praca pochodząca z „Teki Melpomeny",
wyd. Kraków, 1904 r.

cena wywoławcza: 600 zł

Odebrał staranne wykształcenie artystyczne. W latach 1896–1898 studiował architekturę na Politechnice Monachijskiej, następnie zaś w Krakowie historię sztuki i malarstwo w SSP, m. in. u L. Wyczółkowskiego, kończąc studia złotym medalem. Edukację uzupełniał w Kunstgewerbeschule w Wiedniu, paryskiej Académie Julian i londyńskiej akademii W. Morrisa. Po powrocie do kraju pracował jako scenograf najpierw w Teatrze Polskim, w latach 1931–1933, następnie w Teatrze Narodowym i Teatrze im. Słowackiego w Krakowie, którego, do 1946 roku, był dyrektorem. Od 1924 r. wykładał malarstwo teatralne i dekoracyjne na ASP w Krakowie, by w 1950 r. zostać dziekanem stworzonego przez siebie wydziału scenografii. Po wojnie współpracował z teatrami całego kraju. Artysta chętnie tworzył karykatury, grafiki, plakaty, zajmował się dekoracją wnętrz.

74

Karol Frycz

(1877 Cieszkowy – 1963 Kraków)

Psyche i Blaks

litografia barwna, papier, 30 × 25 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *KF*, opisany śr. g: *Eros i Psyche*
Jadwiga Mrozowska i Józef Sosnowski jako
Psyche i Blaks w sztuce Jerzego Żuławskiego
„Eros i Psyche";
praca pochodząca z „Teki Melpomeny", wyd.
Kraków, 1904 r.

cena wywoławcza: 600 zł

75

Maida Harris

(1913 Lincolnshire – 2013 Nailsworth)

Strój polski

akwaforta, papier, 30 × 22 cm
(odcisk płyty)
sygn. ołówkiem p. d.: *Maida Harris*,
l. d.: *POLISH PEASANT COSTUME*

cena wywoławcza: 300 zł

Studiowała ilustrację, grafikę i projektowanie kostiumów w oxfordzkiej School of Art. W latach 50. nauczała w szkole artystycznej w Stroud. Z początkiem lat 60. osiadła w Londynie. Znany jest cykl prac artystki prezentujących stroje etniczne różnych krajów europejskich. Wykonywała też m.in. akwarele inspirowane podróżami do Grecji czy Rosji.

76

Alojzy (Ali) Bunsch

(1925 Bielsko – 1985 Gdańsk)

Mieczysław Voit jako Basilio w sztuce „Życie jest snem"

ołówek, akwarela, papier, 34 × 23,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. g.: *p. Voit*, l. b.: *„Życie jest snem",* u dołu: *Basilio*, p. d.: *4:69.*, pieczęcie l. d.: *rys nr 12*, p. d.: *ali Bunsch*

cena wywoławcza: 900 zł

Wybitny scenograf, malarz, grafik i inscenizator. Rozpoczęte w czasie wojny studia w krakowskiej Kunstgewerbeschule, kontynuował w akademii, jednocześnie uczęszczając na kurs scenografii do studia przy Teatrze Starym. Związany z Teatrem Niezależnym Tadeusza Kantora. W 1952 r., uzyskując dyplom scenograficzny pod kierunkiem K. Frycza, rozpoczął długoletnią współpracę z gdańskim Teatrem Miniatura (jako kierownik artystyczny, scenograf, reżyser, dyrektor) oraz innymi teatrami w całej Polsce. Najdłużej związany był z Teatrem Wybrzeże w Gdańsku, gdzie w l. 1958–1977 był stałym scenografem. Był artystą niezwykle wszechstronnym. Powszechnie jest uznawany za twórcę polskiego typu lalki teatralnej. Opracował scenografię i kostiumy do ponad 300 spektakli. Zajmował się również malarstwem, grafiką i ilustracją książkową.

77

Ryszard Stryjec

(1932 Lipniszki – 1997 Gdańsk)

Huśtawka, 1986 r.

akwaforta, papier, 42,5 × 32 cm
(odcisk płyty)
dat. na płycie p. d.: *1986*, sygn. i dat. ołówkiem p. d.: *Ryszard Stryjec Gdańsk 1986*, opisany ołówkiem l. d.: *Huśtawka*, śr. d.: *akwaforta – sztych aut.*

cena wywoławcza: 1 200 zł

Naukę artystyczną rozpoczął w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni. W latach 1952–1958 studiował w PWSSP w Gdańsku, gdzie, w pracowniach S. Teisseyra i K. Łady-Studnickiej, uczył się malarstwa, zaś grafiki – pod okiem Z. Karolaka. W latach 50. i 60. był związany z grupą „Kadyny". Artysta uprawiał zarówno malarstwo, rzeźbę, jak i ceramikę. Najbardziej znany jest jednak dzięki swoim pracom graficznym. Artysta brał udział w wielu wystawach polskich i zagranicznych.

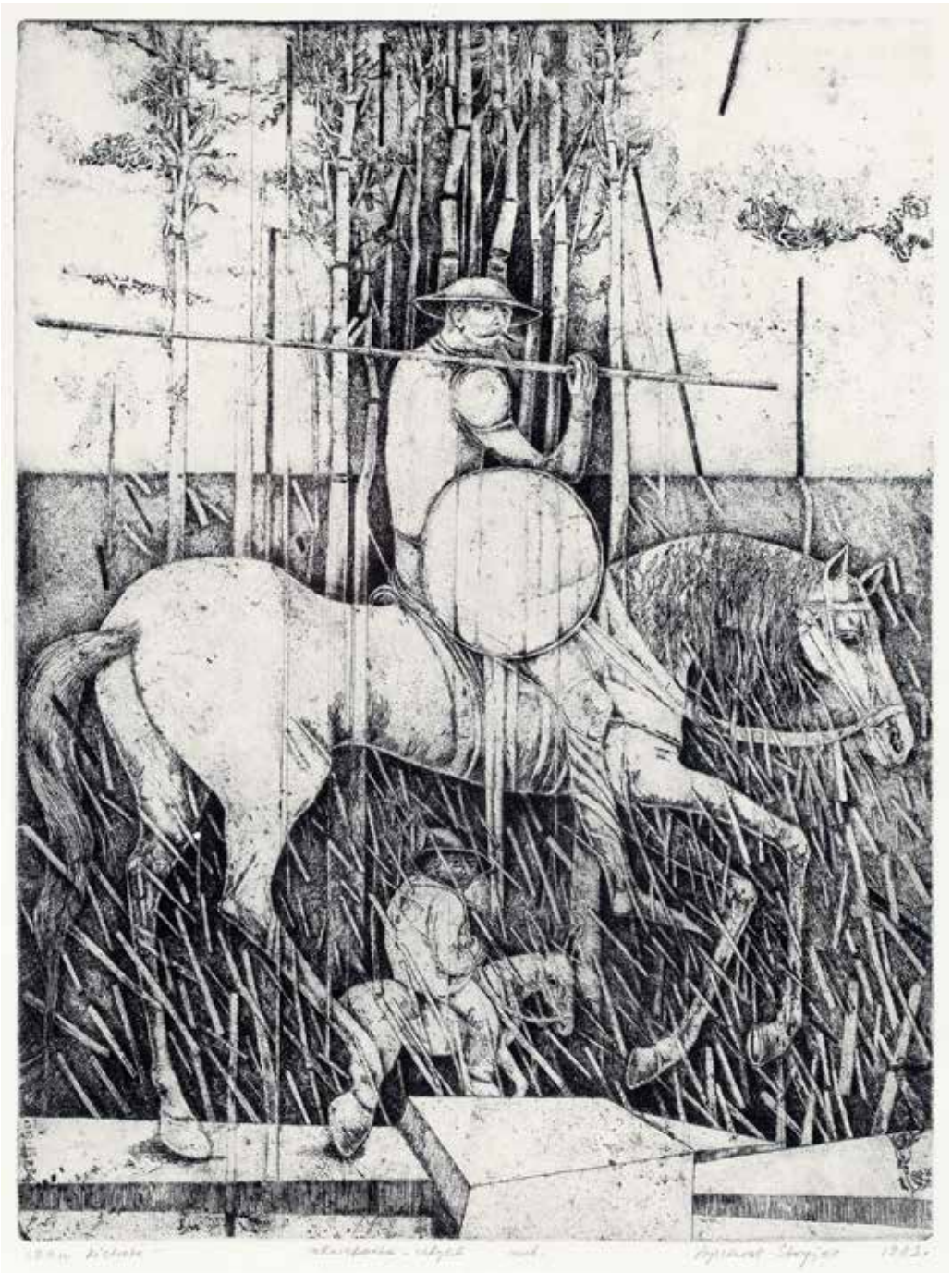

78

Ryszard Stryjec

(1932 Lipniszki – 1997 Gdańsk)

Don Kichote, 1982 r.

akwaforta, papier, 39 × 29,5 cm
(odcisk płyty)
sygn. i dat. na płycie l. d.: *1982–85*
RS, sygn. i dat. ołówkiem p. d.: *Ryszard Stryjec 1982 r.*, opisany ołówkiem l. d.: *„Don Kichote"*, śr. d.: *akwaforta – sztych aut.*

cena wywoławcza: 1 200 zł

79

Ryszard Stryjec

(1932 Lipniszki – 1997 Gdańsk)

Małpa, 1987 r.

akwaforta, papier, 39,2 × 31,7 cm
(odcisk płyty)
sygn. i dat. ołówkiem p. d.: *Ryszard Stryjec Gdańsk 1987*, opisana ołówkiem l. d.: *Małpa*, śr. d.: *akwaforta – sztych aut.*

cena wywoławcza: 1 400 zł

Naukę artystyczną rozpoczął w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni. W latach 1952–1958 studiował w PWSSP w Gdańsku, gdzie, w pracowniach S. Teisseyra i K. Łady-Studnickiej, uczył się malarstwa, zaś grafiki – pod okiem Z. Karolaka. W latach 50. i 60. był związany z grupą „Kadyny". Artysta uprawiał zarówno malarstwo, rzeźbę, jak i ceramikę. Najbardziej znany jest jednak dzięki swoim pracom graficznym. Artysta brał udział w wielu wystawach polskich i zagranicznych.

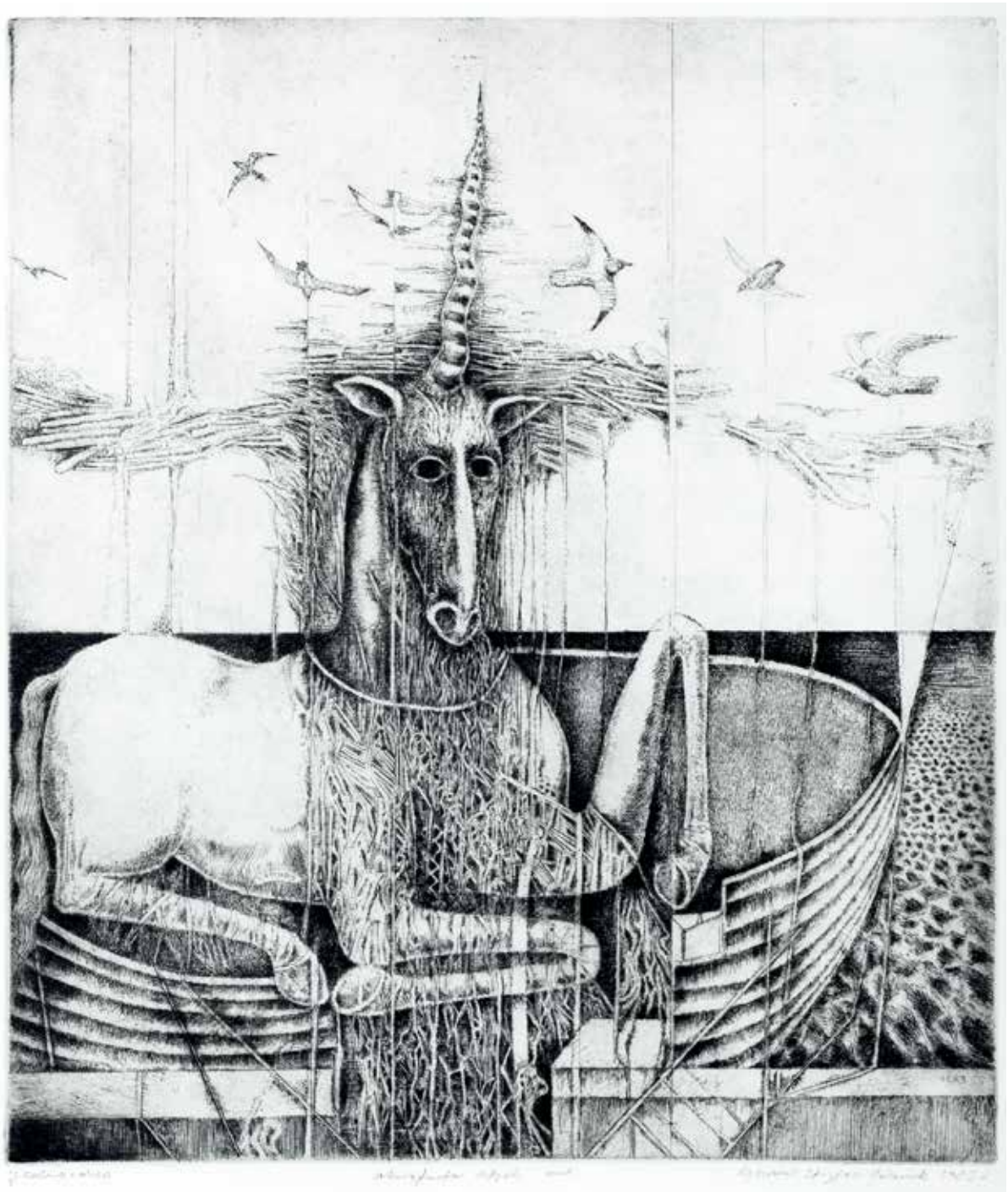

80

Ryszard Stryjec

(1932 Lipniszki – 1997 Gdańsk)

Jednorożec, 1983 r.

akwaforta, papier, 37,5 × 32 cm (odcisk płyty)
sygn. i dat. na płycie p. d.: *1983 RS*; sygn.
i dat. ołówkiem p. d.: *Ryszard Stryjec Gdańsk 1983 r.*, opisana ołówkiem l. d.: *Jednorożec*,
śr. d.: *akwaforta – sztych aut.*

cena wywoławcza: 1 400 zł

81

Luigi Rossini

(1790 Ravenna – 1857 Rzym)

Ruiny akweduktu, 1823 r.

akwaforta, papier, wym. płyty
43 × 53 cm

cena wywoławcza: 1 500 zł

Studiował architekturę i malarstwo w akademii bolońskiej pod kierunkiem m.in. G. A. Antoliniego i A. G. Basoliego. Po ukończeniu nauki w 1813 roku wyjechał jako stypendysta do Rzymu, gdzie zgłębiał wiedzę z zakresu technik graficznych. Zainteresowanie jego skupiło się szybko na zabytkach architektury klasycznej; śledził prace wykopaliskowe odtwarzając detale odzyskiwanych przykładów antycznego kamieniarstwa. Owocem jego pracy była seria widoków ruin rzymskich, arcydzieł architektury, opublikowanych w roku 1825. Zbiór ten wywarł olbrzymi wpływ na kolejne pokolenia artystów, architektów, pisarzy wielu krajów europejskich, budząc powszechne zainteresowanie architekturą antyczną.

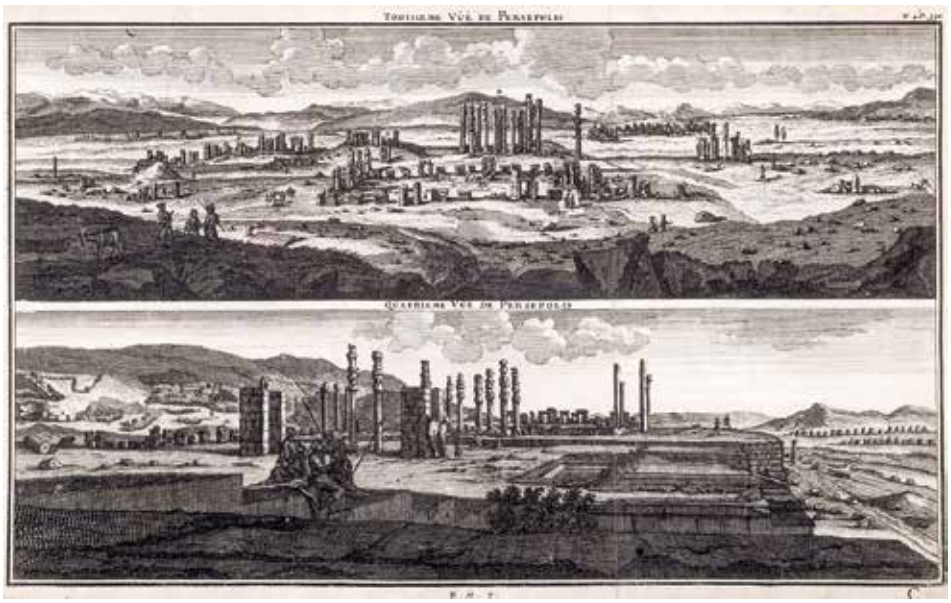

82

Cornelis de Brujin

(1652 Haga – 1726 Utrecht)

Widoki Persepolis

miedzioryt, 23 × 36,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *C* oraz śr. d.: *B. M. F.*

cena wywoławcza: 600 zł

Rysunku i malarstwa uczył się w Hadze u T. van der Schuera. Po zakończeniu nauki odbył pierwszą wielką podróż na Bliski Wschód. W 1684 r. osiadł w Wenecji, gdzie kontynuował naukę malarstwa w pracowni C. Lotha. W 1693 r. wrócił do Hagi, by przez następnych 5 lat pracować nad dziennikiem podróży, opatrzonym sztychami według własnych rysunków, opublikowanym w Delft w 1700 roku. W latach 1701–1708 podróżował m.in. do Rosji, Persji i Indii. Podczas swych licznych wypraw artysta utrwalał na papierze zabytki, mieszkańców oraz przyrodę odwiedzanych krajów. Sławę przyniosły mu zwłaszcza rysunki ruin Persepolis, wykonane w latach 1704–1705, będące pierwszymi miarodajnymi przedstawieniami miasta zniszczonego przez Aleksandra Wielkiego.

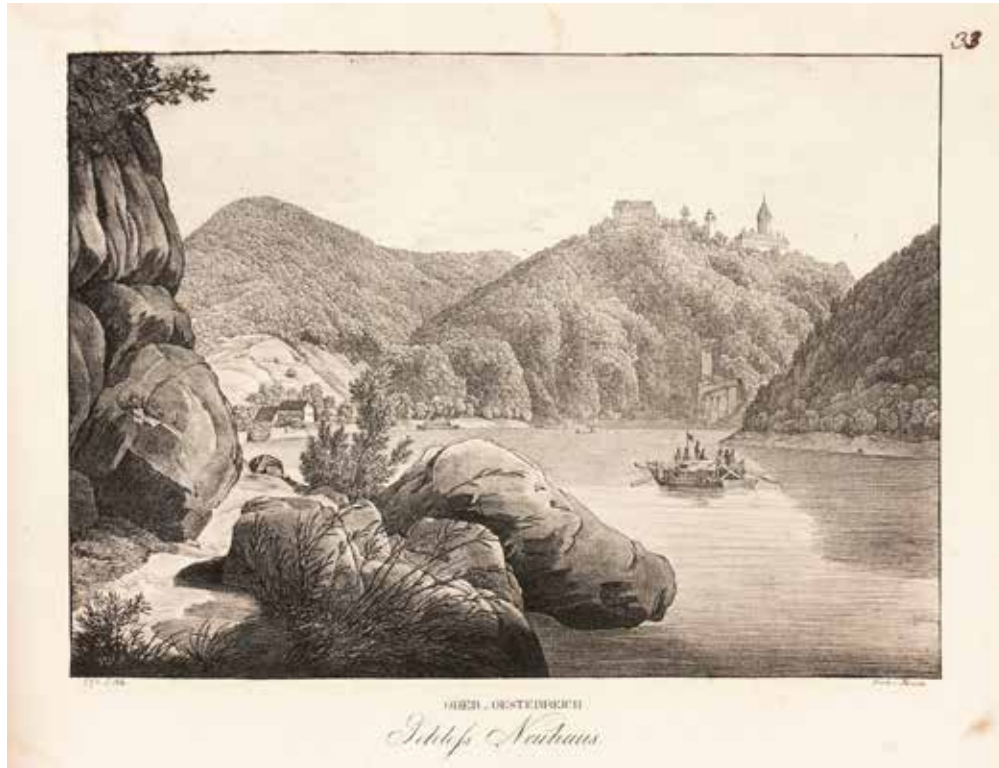

83

Zbiór widoków naddunajskich

Donau-Ansichten vom Ursprunge bis zum Ausflusse ins Meer, Wiedeń, 1825 r.

Publikacja zawiera 103 opisane i ręcznie numerowane karty z 99 litografiami według rysunków Jacoba Alta i 4 według Ludwiga Erminy'ego; na końcu umieszczony ręcznie wykonany spis widoków. Stan dobry, papier w wielu miejscach zaplamiony.

cena wywoławcza: 9 000 zł

84

Jan Tarasin

(1926 Kalisz – 2009 Warszawa)

Pejzaż, 1975 r.

serigrafia, papier, 19,3 × 19,8 cm
sygn. długopisem p. d.: *JTarasin*
Praca pochodzi z teki „Konfrontacje”, l. 1960–1975

cena wywoławcza: 800 zł

W latach 1946–1951 studiował w krakowskiej akademii w pracowniach malarstwa Z. Radnickiego, W. Taranczewskiego i Z. Pronaszki, a także pracowniach grafiki A. Jurkiewicza i K. Strzednickiego. Debiutował w roku 1948 podczas I Wystawy Sztuki Nowoczesnej w Krakowie. Od roku 1962 należał do Grupy Krakowskiej. W latach 1963–1967 był wykładowcą Wydziału Architektury Wnętrz krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Następnie przeniósł się do Warszawy, by w roku 1974 objąć pracownię malarstwa w tamtejszej akademii. W latach 1987–1990 był jej rektorem. Jest laureatem nagrody im. Jana Cybisa z roku 1984. Twórczość artysty stoi niejako na pograniczu sztuki przedstawieniowej i abstrakcji. Stopniowe upraszczanie form doprowadziło artystę do wypracowania systemu abstrakcyjnych znaków, które zastąpiły realne kształty. Pobyt w Chinach i Wietnamie w roku 1962 zaowocował cyklem prac z widocznymi wpływami wschodniej kaligrafii. W latach 1974–82 artysta zajmował się fotografią przetworzoną metodą serigrafii. Uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, miał też przeszło 20 prezentacji indywidualnych.

85

Włodzimierz Łajming

(ur. 1933 Tczew)

Przed burzą, 1979 r.

tusz lawowany, papier, 41 × 58 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *W. ŁAJMING*

cena wywoławcza: 1 400 zł

Studiował w PWSSP w Gdańsku, gdzie w 1960 roku uzyskał dyplom w pracowni prof. J. Studnickiego. Jego kariera ściśle wiąże się z historią gdańskiej uczelni, gdzie rozpoczął pracę w roku 1962 jako asystent K. Łady-Studnickiej. Od 1984 do 2003 roku prowadził dyplomującą Pracownię Malarstwa na Wydziale Malarstwa i Grafiki. W latach 1975–1981 był prodziekanem Wydziału Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, a od roku 1981 do 1984 dziekanem. Posługuje się chłodną kolorystyką i abstrakcyjnymi formami. Do pejzażu wprowadza martwą naturę. Częstym motywem w jego pracach jest góra, jak również uchylone bramy, proste drzwi i wrota. Jest laureatem wielu nagród, m.in. na Biennale Sztuki Gdańskiej w 1983 roku oraz na V Jesiennych Konfrontacjach w Rzeszowie. Otrzymał też Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki III i II stopnia (1975 i 1983), a w 2002 roku Pomorską Nagrodę Artystyczną. Miał około 20 wystaw indywidualnych, uczestniczył w ponad 50 zbiorowych zarówno w kraju, jak i za granicą. Jego prace znajdują się m. in. w zbiorach muzeów narodowych w Gdańsku i Szczecinie, muzeach okręgowych w Lęborku i Słupsku, a także w licznych kolekcjach prywatnych. W 2001 r. uhonorowano go Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

86

Andrzej Pronaszko

(1888 Derebczyn – 1961 Warszawa)

Kwiaty

gwasz, papier, 46,5 × 33 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *A. Pronaszko*

cena wywoławcza: 6 000 zł

Malarz, scenograf, reprezentant awangardowj sztuki lat 20-tych i 30-tych XX wieku. Studia odbył w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych u Leona Wyczółkowskiego i Stanisława Dębickiego. W roku 1917 wraz z bratem Zbigniewem i Tytusem Czyżewskim założył grupę Ekspresjonistów Polskich (przemianowaną w 1910 na Formistów) a w roku 1927 związał się z grupą Praesens skupiającą architektów i malarzy o konstruktywistycznym rodowodzie. W latach 20-tych Pronaszko stopniowo odchodził od formizmu na rzecz zagadnień kolorystycznych tworząc prace o tematyce batalistycznej i rodzajowej oraz martwe natury i portrety. Przystępując do grupy Praesens tworzył kompozycje odzwierciedlające założenia konstruktywizmu ograniczone do elementów geometrycznych wzajemnie oddziałujących wewnątrz obrazu. W latach 50-tych powrócił do martwych natur, których częstym elementem sa instrumenty muzyczne.

87

Tymon Niesiołowski

(1882 Lwów – 1965 Toruń)

Martwa natura z kwiatami

akwarela, papier, 44,5 × 30,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *Tymon*

cena wywoławcza: 3 800 zł

Tymon Niesiołowski – malarz, grafik i pedagog, członek grupy Rytm. Kształcił się w Krakowie pod kierunkiem Józefa Mehoffera, Stanisława Wyspiańskiego i Teodora Axentowicza. Należał do takich ugrupowań artystycznych, jak: *Towarzystwo Sztuka Podhalańska, Ekspresjoniści polscy* oraz *Rytm*. W 1926 roku zamieszkał w Wilnie, gdzie pracował jako wykładowca w szkole rzemiosł artystycznych. Od 1937 prowadził pracownię malarstwa monumentalnego na uniwersytecie w Wilnie. Po II wojnie światowej osiadł w Toruniu, zajmując się pracą dydaktyczną na Wydziale Sztuk Plastycznych tamtejszego uniwersytetu. Artysta uczestniczył w wielu wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą, zdobywając liczne nagrody. W czasie wojny zniszczeniu uległ niemal cały jego dorobek artystyczny. Twórczość Niesiołowskiego ewoluowała od początkowych wpływów secesji w kierunku syntezy, inspirowanej malarstwem Paula Gauguina czy Władysława Ślewińskiego aż po koloryzm, ku któremu zwrócił się w latach 30-tych. W okresie powojennym chętnie stosował stylizowaną kreskę, wydłużone nieco proporcje postaci, wyraźny kontur. Artysta malował martwe natury, pejzaże, portrety, jednak do jego ulubionych tematów należał wizerunek kobiety, szczególnie zaś akt. Poza malarstwem artysta zajmował się również projektowaniem tkanin.

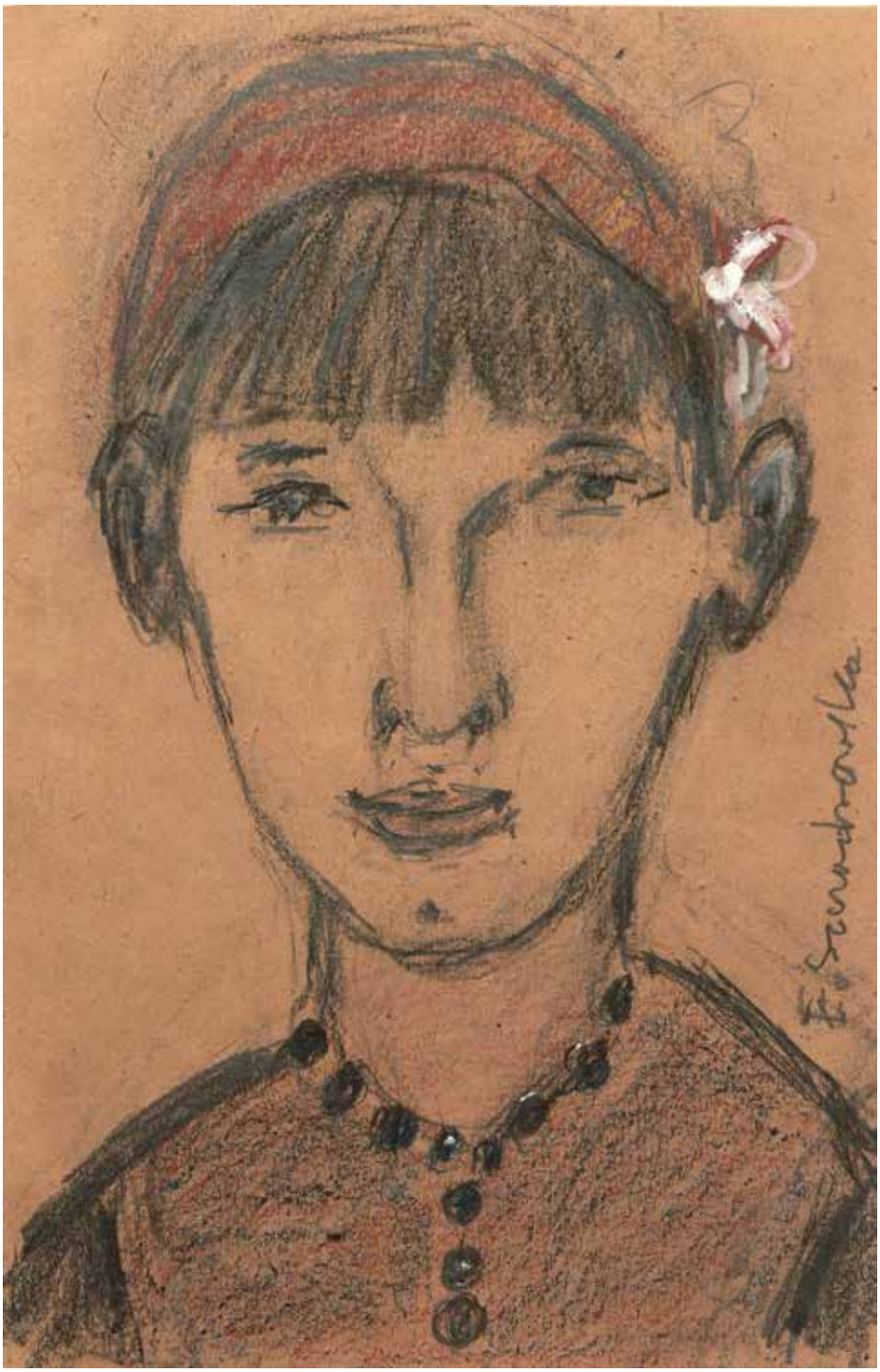

88

Elżbieta Szczodrowska-Peplińska

(1921 Tczew – 2009 Sopot)

Autoportret

ołówek, kredka, gwasz, papier,
33 × 21,5 cm
sygn. wzdłuż lewej krawędzi:
E. Szczodrowska

cena wywoławcza: 1 400 zł

Kształciła się w Pomorskiej Szkole Sztuk Pięknych Wacława Szczeblewskiego w Gdyni oraz w latach 1945–1949, w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie, w pracowni rzeźby pod kierunkiem M. Wnuka. W latach 1952–1976 nauczała rzeźby w Liceum Plastycznym w Gdyni. Współautorka Pomnika Poległych Stoczniowców w Gdańsku. Wraz z mężem, Robertem Peplińskim, wykonała część wyposażenia, m.in. tabernakulum, dla kościoła św. Brygidy w Gdańsku, a także dla kościoła św. Franciszka w Asyżu. Od lat 50. prezentowała swoją twórczość m. in. w Gdańsku, Sopocie, Warszawie, Lublinie, a także za granicą – w Niemczech, Danii i Francji. Tworzyła przede wszystkim w metalu, cemencie, drewnie. Tematyka jej prac niejednokrotnie nawiązywała do wydarzeń II wojny światowej.

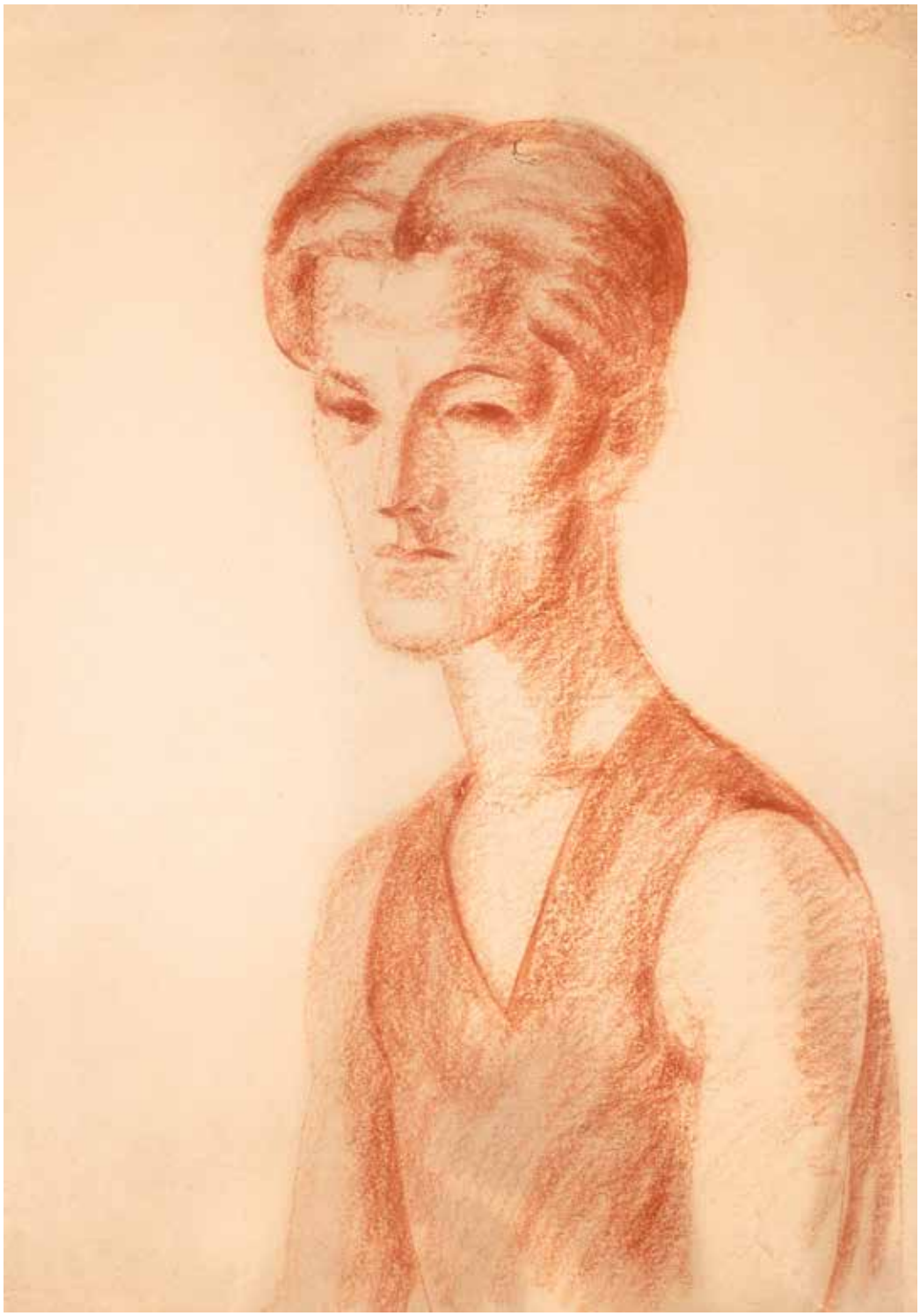

89

Jakub Rotbaum

(1901 Żelechów – 1994 Wrocław)

Portret młodego mężczyzny

sangwina, papier, 69,5 × 49,5 cm

cena wywoławcza: 3 800 zł

Naukę rozpoczętą w 1918 roku w Warszawskiej Szkole Miejskiej Rachunkowości oraz Szkole Sztuki Zdobniczej, kontynuował, w latach 1920–1924, w Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem M. Kotarbińskiego, W. Skoczylasa, H. Kuny i T. Pruszkowskiego. Studiował również reżyserię w Szkole Filmowej w Warszawie. Współpracował z wileńskimi teatrami; w 1930 r. został kierownikiem „Trupy Wileńskiej". Na fali nagonki antysemickiej, artysta zmuszony był wyjechać z kraju. W 1938 r. udał się do Paryża, zaś w 1940 r. do Nowego Jorku. Na emigracji pracował jako reżyser, m. in. w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Argentynie, Brazylii, Izraelu. Po powrocie do kraju w 1949 r. został dyrektorem Dolnośląskiego Teatru Żydowskiego we Wrocławiu. W latach 1952–1962 r. pracował w Teatrze Polskim jako kierownik artystyczny i reżyser. W działalności plastycznej używał techniki olejnej i sangwiny, tworzył portrety i pejzaże.

90

Antoni Suchanek

(1901 Rzeszów – 1982 Gdynia)

Róże

pastel, papier, 38 × 27,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d: *A. Suchanek*

cena wywoławcza: 3 000 zł

W latach 1917–22 studiował w krakowskiej ASP u J. Mehoffera i T. Axentowicza, a następnie w Bydgoszczy u L. Wyczółkowskiego. Od 1925 roku często przebywał w Orłowie, jednocześnie prowadząc pracownię w Warszawie. Był jednym z założycieli Koła Marynistów Polskich, a także przewodniczącym Sekcji Plastycznej Ligi Morskiej i Kolonialnej. W 1926 roku został współzałożycielem Związku Plastyków Pomorskich, a w 1937 r. ZZPAP w Gdyni. Artysta związany był blisko z warszawską Zachętą, gdzie od 1937 roku do wybuchu wojny był gospodarzem wystaw. Malował portrety, martwe natury, pejzaże. Jednak największą jego pasją była marynistyka. Już w 1928 podjął tematykę stoczniową, przez co został uznany za prekursora tej dziedziny. Do ulubionych motywów należały jednak również kwiaty, malowane przez artystę z dużą finezją. Antoni Suchanek miał ponad 20 wystaw indywidualnych, otrzymał wiele nagród, m.in. na III wystawie Morskiej w Zachęcie – I nagrodę (za obraz *Panorama Gdyni*).

91

Kazimierz Ostrowski

(1917 Berlin – 1999 Gdynia)

Ryba, I. 60-te

gwasz, papier, 55,5 × 72,5 cm
sygn. p. d.: *K. OSTROWSKI*

cena wywoławcza: 5 000 zł

Malarz i pedagog. Legenda środowisk twórczych Trójmiasta. W latach 1946–52 studiował malarstwo w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie w pracowniach A. Nachta-Samborskiego i J. Żuławskiego. W 1949 r. otrzymał roczne stypendium rządu francuskiego na studia w Paryżu i został uczniem słynnego F. Légera. Po powrocie do kraju zajmował się malarstwem, rysunkiem, projektowaniem tkanin oraz malarstwem ściennym i witrażem. Wykonywał polichromie fasad odbudowanych kamienic Starego Miasta w Gdańsku i Poznaniu. W latach 1964–1987 był wykładowcą w PWSSP w Gdańsku. W 1981 r. powstał film dokumentalny „Kachu – Kazimierz Ostrowski", przedstawiający jego dorobek twórczy. Od 2002 r. przyznawana jest „Nagroda im. Kazimierza Ostrowskiego" – ogólnopolskie wyróżnienie za wybitne osiągnięcia w dziedzinie malarstwa. Wpływ na twórczość Ostrowskiego miały kolorystyczne dokonania Matisse'a oraz kontakt ze sztuką Légera, co doskonale widać w malarskich cyklach przedstawiających stocznie i porty, w pejzażach oraz portretach. Styl Ostrowskiego charakteryzuje się uproszczeniem form i geometryzacją kompozycji, a fantazyjne układy elementów budowane są przy pomocy plam czystych barw, wyrazistych kresek i mocnego konturu.

92

Jan Młodożeniec

(1929 Warszawa – 2000 tamże)

Kompozycja

gwasz, papier, 49,6 × 39,7 cm
sygn. p. d.: *JAN MŁODOŻENIEC*

cena wywoławcza: 4 800 zł

Grafik, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli polskiej szkoły plakatu. Studia na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych ukończył w Katedrze Grafiki i Plakatu jako uczeń H. Tomaszewskiego. Związany z Centralą Wynajmu Filmów, która pod swoje skrzydła wzięła wybitnych polskich plakacistów, a także z wydawnictwami: Czytelnik, Iskry oraz Wydawnictwem Artystyczno-Graficznym. W czasach socrealizmu Młodożeniec do swoich prac starał się przemycać nieaprobowane przez ówczesną doktrynę artystyczną elementy deformacji i metafory. Na tej podstawie wykształciła się charakterystyczna dla tego artysty stylistyka, którą wykorzystywał w swoich plakatach: uproszczony rysunek, gruby, wyrazisty kontur i duże płaszczyzny kontrastujących barw. Był mistrzem zamykania tematu pracy w jednym znaku. Do jego najbardziej znanych plakatów filmowych należą m.in.: *Dawno temu w Ameryce*, *Ojciec chrzestny*, *Gremliny Rozrabiają*, *Wielki Gatsby*.

93

Waldemar Świerzy

(1931 Katowice – 2013 Warszawa)

Całuję rączki, 2008 r.

tempera, karton, 31 × 31 cm
sygn. p. d.: *Świerzy*

cena wywoławcza: 4 400 zł

Jest jednym z najlepiej rozpoznawalnych grafików w Polsce i na świecie. Legendarny współtwórca Polskiej Szkoły Plakatu, był profesorem projektowania plakatu w ASP w Poznaniu i Warszawie. Zaraz po studiach na akademiach katowickiej i krakowskiej, został kierownikiem graficznym Wydawnictwa Artystyczno – Graficznego w Warszawie. Projektował plakaty, okładki książek i płyt, kalendarze, znaczki i inne formy graficzne na zamówienia krajowe, a w późniejszym czasie również zagraniczne. Otrzymał wiele nagród za twórczość plastyczną, m. in. Grand Prix Toulouse Lautrec (Paryż), The Hollywood Reporter Los Angeles, Biennale w São Paulo, złote medale na Międzynarodowych Biennale Plakatu w Warszawie i Lahti. W 2006 został odznaczony Złotym Medalem „Zasłużony Kul - turze Gloria Artis".

94

Henryk Płóciennik

(ur. 1933 r. Łódź)

Akt siedzący, 1987 r.

tusz, papier, 29,9 × 21 cm
sygn. l. d.: *H. Płóciennik 87*

cena wywoławcza: 900 zł

Grafik, malarz i rysownik. Laureat licznych nagród i wyróżnień zdobywanych w konkursach w kraju i za granicą. W swoim dorobku ma prawie 50 indywidualnych wystaw w kilkunastu krajach na kilku kontynentach oraz udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych. Od trzech lat istnieje Fundacja ARKADIA imienia Henryka Płóciennika, której zadaniem jest zebranie grafik i stworzenie muzeum artysty oraz naukowe opracowanie bogatej światowej bibliografii o nim. Najbardziej znany z emanujących erotyką aktów kobiecych, prac o doskonałej harmonii kolorystycznej.

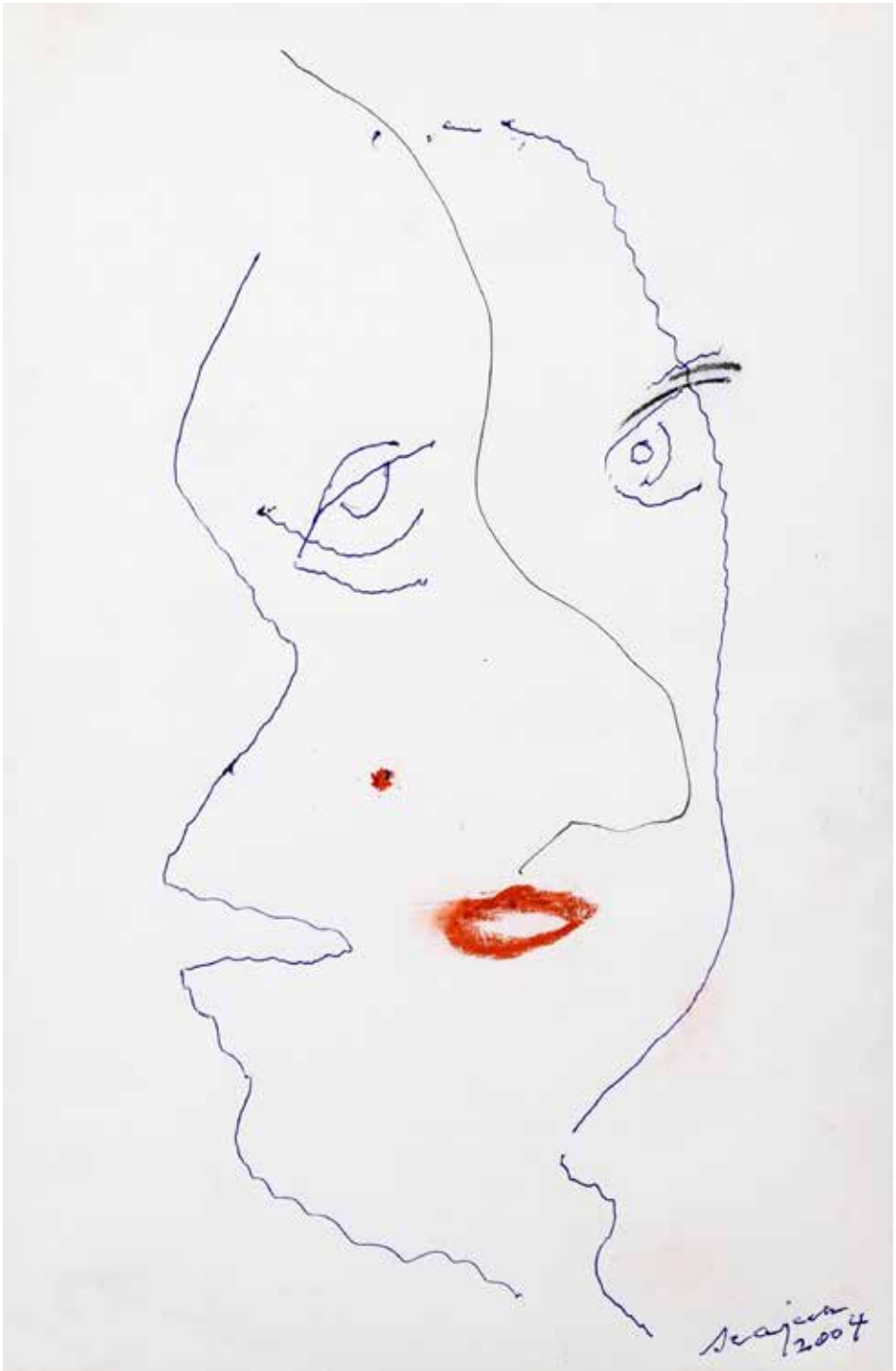

95

Józef Szajna

(1922 Rzeszów – 2008 Warszawa)

Twarz, 2004 r.

długopis, kredka, papier, 29 × 19 cm
sygn. i dat. p. d.: *Szajna/2004*

cena wywoławcza: 3 800 zł

Malarz, scenograf, reżyser, teoretyk teatru, twórca nowatorskich przedstawień. Uczestnik walki antyfaszystowskiej, członek Antynazistowskiego Ruchu Oporu 1939–1945 (ZWZ AK). W 1952 r. uzyskał dyplom w zakresie grafiki, a rok później również w zakresie scenografii w krakowskiej ASP. Po studiach, w latach 1954–1963, pracował jako pedagog w macierzystej uczelni. Od roku 1972 był profesorem w ASP w Warszawie. W latach 1955–63 był scenografem, a następnie, do roku 1966, również dyrektorem, kierownikiem artystycznym i reżyserem Teatru Ludowego w Nowej Hucie. Współpracował z wieloma teatrami w Polsce. W roku 1971 stworzył autorski Teatr-Galerię w warszawskim Centrum Sztuki Studio. Szajna reprezentował Polskę m.in. na Biennale w Wenecji (1970 i 1990) oraz Biennale w São Paulo (1979 i 1989). Światowy sukces odniósł jako twórca teatralny. Był członkiem licznych stowarzyszeń artystycznych, a za swoje osiągniecia był wielokrotnie nagradzany i honorowany w kraju i za granicą.

96

Kazimierz Mikulski

(1918 Kraków – 1998 tamże)

Dwaj panowie z kotem i resztą,
1994 r.

tusz, akwarela na podrysowaniu ołówkiem, papier, 41,5 × 29,7 cm
w świetle passe-partout
na odwrocie napis odręczny: *RYSUNEK, PAPIER, KOLOR. 1994/42 X 31/SYGNOWANY/AUTORSKI OPIS ZAKLEJONY/ AM/"Agnieszce" 12/P*

cena wywoławcza: 6 500 zł

Studia w krakowskiej ASP rozpoczął w 1938 roku, pod kierunkiem K. Sichulskiego. Podczas wojny kontynuował naukę malarstwa w tejże uczelni pod kierunkiem F. Pautscha. W roku 1946 został członkiem Grupy Młodych Plastyków, przekształconą w 1957 r. w Grupę Krakowską II. Uprawiał malarstwo i grafikę użytkową. Prace graficzne publikował niejednokrotnie na łamach tygodnika „Przekrój". W latach 1948–1979 był scenografem i kierownikiem plastycznym krakowskiego Teatru Groteska. W malarstwie Mikulski lubił kojarzyć ze sobą rozmaite elementy na zasadzie pokrewieństw podsuwanych przez wyobraźnię. Odwoływał się do „logiki" marzenia sennego (m.in. z erotycznymi podtekstami), fantazji, do poetyki baśni bądź bajki, do obrazów zapisanych w pamięci i odtwarzanych z niej w sposób spontaniczny, podyktowany jedynie wolą artystycznej kreacji. Szczególnie chętnie wykorzystywał ulubione motywy młodych, smukłych, nierzadko nagich dziewcząt, ptaki, motyle, stylizowane rośliny – drzewa, trawy lub kwiaty.

97

Kazimierz Mikulski

(1918 Kraków – 1998 tamże)

Kompozycja – z cyklu „Cień kota”, 1998 r.

tusz, tempera na podrysowaniu ołówkiem,
papier, 41 × 28,5 cm
w świetle passe-partout
na odwrocie napis odręczny: *RYSUNEK, PAPIER. 42 × 30,5/TUSZ CZARNY, KOLOROWANY/1998 nie sygn./AM./48/17p*

cena wywoławcza: 6 500 zł

v

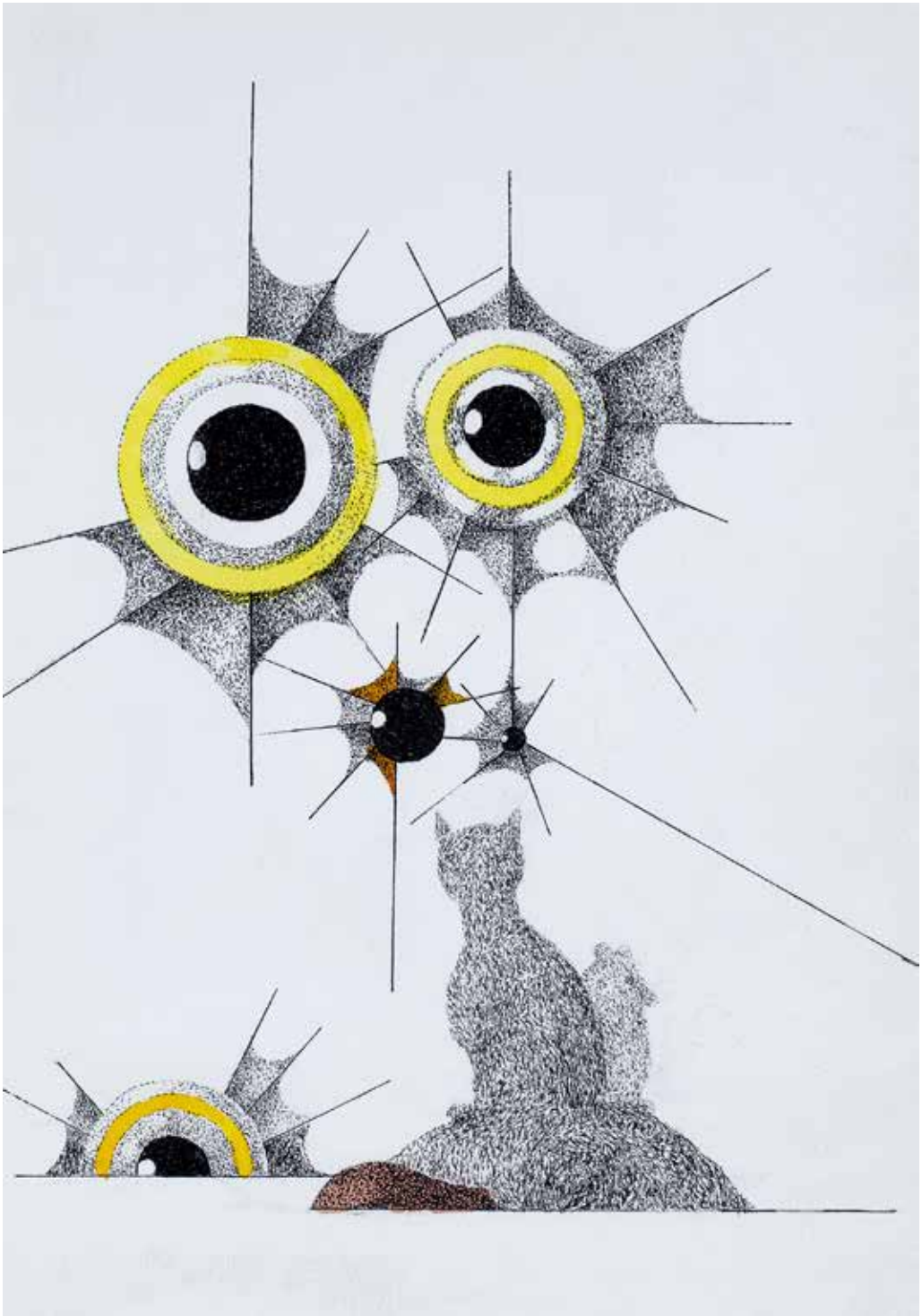

98

Kazimierz Mikulski

(1918 Kraków – 1998 tamże)

Kompozycja – z cyklu „Cień kota”

tusz, tempera na podrysowaniu ołówkiem,
papier, 40,5 × 28,5 cm
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 6 500 zł

Studia w krakowskiej ASP rozpoczął w 1938 roku, pod kierunkiem K. Sichulskiego. Podczas wojny kontynuował naukę malarstwa w tejże uczelni pod kierunkiem F. Pautscha. W roku 1946 został członkiem Grupy Młodych Plastyków, przekształconą w 1957 r. w Grupę Krakowską II. Uprawiał malarstwo i grafikę użytkową. Prace graficzne publikował niejednokrotnie na łamach tygodnika „Przekrój”. W latach 1948–1979 był scenografem i kierownikiem plastycznym krakowskiego Teatru Groteska. W malarstwie Mikulski lubił kojarzyć ze sobą rozmaite elementy na zasadzie pokrewieństw podsuwanych przez wyobraźnię. Odwoływał się do „logiki” marzenia sennego (m.in. z erotycznymi podtekstami), fantazji, do poetyki baśni bądź bajki, do obrazów zapisanych w pamięci i odtwarzanych z niej w sposób spontaniczny, podyktowany jedynie wolą artystycznej kreacji. Szczególnie chętnie wykorzystywał ulubione motywy młodych, smukłych, nierzadko nagich dziewcząt, ptaki, motyle, stylizowane rośliny – drzewa, trawy lub kwiaty.

99

Józef Szajna

(1922 Rzeszów – 2008 Warszawa)

Mrowisko, 1997 r.

offset, kredka, akryl, gwasz, tusz, papier,
182 × 182 cm
sygn. i dat. p. d.: *Szajna 1997*

Wystawiany:
Państwowe Muzeum w Oświęcimiu, 1995 r.
Galeria – Szajna, stała ekspozycja, Rzeszów od 1997 r.
„TEART" – Muzeum Narodowe w Warszawie, 2003 r.
Galeria Akademii Sztuk Pięknych, Instytut Kultury Polskiej, Budapeszt
Muzeum Weimar – Buchenwald, 2005 r.
Wystawa „Czy ktoś nas słyszy?", Berlin, 2007 r.

Cykl obrazów „Mrowiska" a unifikacja Wiek XX pomniejszył człowieka, jego osobowość w nic nie znaczącą cyfrę – numer ery ludobójstwa. Migracja ludzkości XX i XXI wieku odsłania zagrożenia, które uzmysławiam w cyklu mrowisk – obrazów zagęszczonych linearnie bezimiennymi ludźmi w większości czarnobiałych „portretów". Kontury sylwet pozbawionych indywidulanych cech. Są zawieszone w próżni, we wzajemnej samotności, często w obcości i agresji. Jak nieme cyfry świat mrowisk jawi się w globalizacji unifikującej odrębności kultur Wschodu i Zachodu. Pojednanie jest szansą na życie w pokoju całego świata.
J.Szajna, Warszawa 17.12.2007

Pochodzenie:
Kolekcja rodziny artysty

cena wywoławcza: 30 000 zł

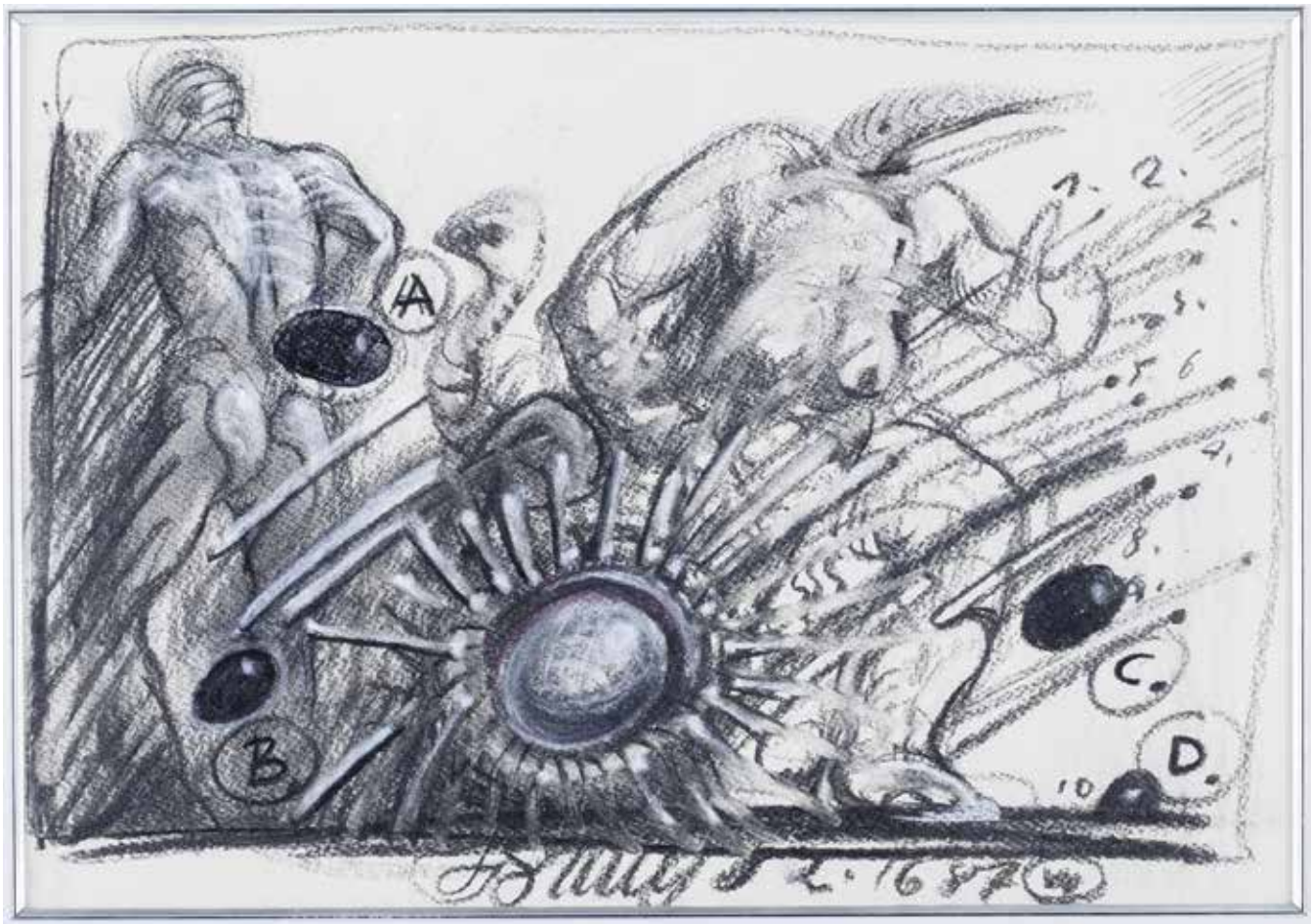

100

Franciszek Starowieyski

(1930 Bratkówka k. Krosna –
2009 Warszawa)

Scena figuralna, 1987 r.

węgiel, kredka, papier, 28,5 × 41 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. u dołu: *FStarowieyski.1687*

cena wywoławcza: 2 800 zł

W latach 1949–52 studiował w krakowskiej ASP, a następnie, do 1955 r., w akademii warszawskiej. Był artystą interdyscyplinarnym. Uprawiał plakat, malarstwo, rysunek, grafikę i scenografię. Wystawiał w galeriach i muzeach, m.in. w Polsce, Austrii, Belgii, Holandii, Francji, Kanadzie i USA. Otrzymał wiele prestiżowych nagród. Do najważniejszych należy zaliczyć Grand Prix na Biennale Sztuki Współczesnej w Sao Paulo (1973 r.) i Grand Prix za plakat filmowy na festiwalu w Cannes (1974 r.). Jego malarstwo jest pełne fascynacji ciałem kobiecym, erotyką, zmysłowością oraz refleksją nad przemijaniem i śmiercią. W twórczości Starowieyskiego świat realny łączy się z tworami niepohamowanej wyobraźni, a charakterystyczna groteska nawiązuje do malarstwa XVII–wiecznych mistrzów. Począwszy od 1970 r. artysta datował swe prace o 300 lat wstecz.

101

Franciszek Starowieyski

(1930 Bratkówka k. Krosna –
2009 Warszawa)

Bez tytułu, 1988 r.

pastel, papier, 49 × 64 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. śr. d.: monogram *FS 1688*

cena wywoławcza: 19 000 zł

102

Jadwiga Trzcińska

(1933 Warszawa – 2005 Kielce)

Tristan zabiera Izoldę na okręt

Ilustracja z cyklu „Dzieje Tristana i Izoldy”, 1957 r.
drzeworyt, papier, wym. 17,5 × 15 cm
u dołu opis ołówkiem: *Dzieje Tristana i Izoldy – Tristan zabiera Izoldę na/okręt. – Jadwiga Trzcińska Warszawa 1957/ (część II)*

cena wywoławcza: 160 zł

W latach 1952–1958 studiowała w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem S. Byliny i S. Szczepańskiego. Artystka związana z Kielcami. Uprawiała rysunek, malarstwo i grafikę, zwłaszcza drzeworyt i akwafortę. Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Biblioteki Narodowej i zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

103

Jadwiga Trzcińska

(1933 Warszawa – 2005 Kielce)

Śmierć Tristana

Ilustracja z cyklu „Dzieje Tristana i Izoldy”, 1957 r.
drzeworyt, wym. 17,5 × 11 cm
opisany ołówkiem wzdłuż prawej krawędzi: *„Amor condusse noi ad una morte” – Dante.* oraz wzdłuż lewej: *Dzieje Tristana i Izoldy – Śmierć Tristana – Jadwiga Trzcińska/(Część VI). Warszawa 1957*

cena wywoławcza: 160 zł

104

Edmund Bartłomiejczyk

(1885 Warszawa – 1950 tamże)

Orka, I. 30-te

drzeworyt, papier, 23,5 × 31 cm
w świetle passe-partout
sygn. na płycie l. g.: monogram

cena wywoławcza: 600 zł

Studiował w l. 1906–1909 w ASP w Krakowie u J. Stanisławskiego. J. Unierzyńskiego i W. Weissa. W l. 1910–1913 kontynuował studia w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych, od 1932 r. – Akademii Sztuk Pięknych, gdzie od 1930 prowadził Katedrę Grafiki Użytkowej. Był jej [profesorem do 1950 r. Artysta był członkiem założycielem „Rytu" (1925–1939), założycielem Koła Artystów Grafików Reklamowych (1933–1939) i współzałożycielem Bloku Zawodowych Artystów Plastyków (1934). Artysta koncentrował się na grafice, zarówno artystycznej, jak i użytkowej, był twórcą projektów w dziedzinie rzemiosła, plakatów, ilustracji. Najchętniej posługiwał się przy tym techniką drzeworytniczą.

105

Koźma Czuryło

(1908 Kręty Brzeg k. Mińska – 1951 Toruń)

Przy studni, 1937 r.

akwaforta, papier, 33 × 38 cm
(odcisk płyty)
sygn. i dat. ołówkiem p. d.: *Koźma Czuryło 1937*, opisany ołówkiem l. d.: *Wilno*

cena wywoławcza: 900 zł

Studiował malarstwo na Uniwersytecie Wileńskim, gdzie pozostawał pod wpływem L. Ślendzińskiego. Naukę kontynuował we Włoszech i Francji. Należał do Towarzystwa Artystów Plastyków w Wilnie, z którym wystawiał. Po II wojnie światowej przeniósł się do Torunia, by objąć posadę asystenta Zakładu Grafiki na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika. Twórczość swoją prezentował m.in. w Bydgoszczy, Toruniu i Poznaniu. Uprawiał malarstwo sztalugowe i ścienne oraz grafikę. Tematami jego prac były portrety, sceny rodzajowe i, zdaje się najważniejszy, pejzaż – chętnie przedstawiany jako wątek samodzielny, czasem z postaciami w formie sztafażu, monumentalny i dynamiczny.

106

Jan Wojnarski

(1879 Tarnów – 1937 Kraków)

Akt kobiety

tusz lawowany, papier, 32 × 21 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *J Wojnarski*

Pochodzenie:
Kolekcja rodziny artysty

cena wywoławcza: 800 zł

Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem F. Cynka, J. Stanisławskiego i L. Wyczółkowskiego, którzy w znacznym stopniu wpłynęli na jego twórczość. W latach 1904–1905 odbył podróż artystyczną do Włoch. Uczył się grafiki w pracowni J. Pankiewicza. W latach 1927–37 był profesorem krakowskiej ASP. Należał do grup artystycznych: „Niezależni", „Kolor" i „Zwornik". Uprawiał malarstwo olejne, specjalizując się w pejzażu, a także techniki graficzne, głównie miedzioryt, akwafortę i litografię. Brał udział w wielu wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą, zdobywając nagrody i wyróżnienia.

107

Jan Wojnarski

(1879 Tarnów – 1937 Kraków)

Czytająca

akwarela, kredka, papier, 33 × 44,5 cm
sygn. p. d.: *J. Wojnarski*
na odwrocie: *969* oraz pieczątki rodziny artysty

Pochodzenie: Kolekcja rodziny artysty.

cena wywoławcza: 900 zł

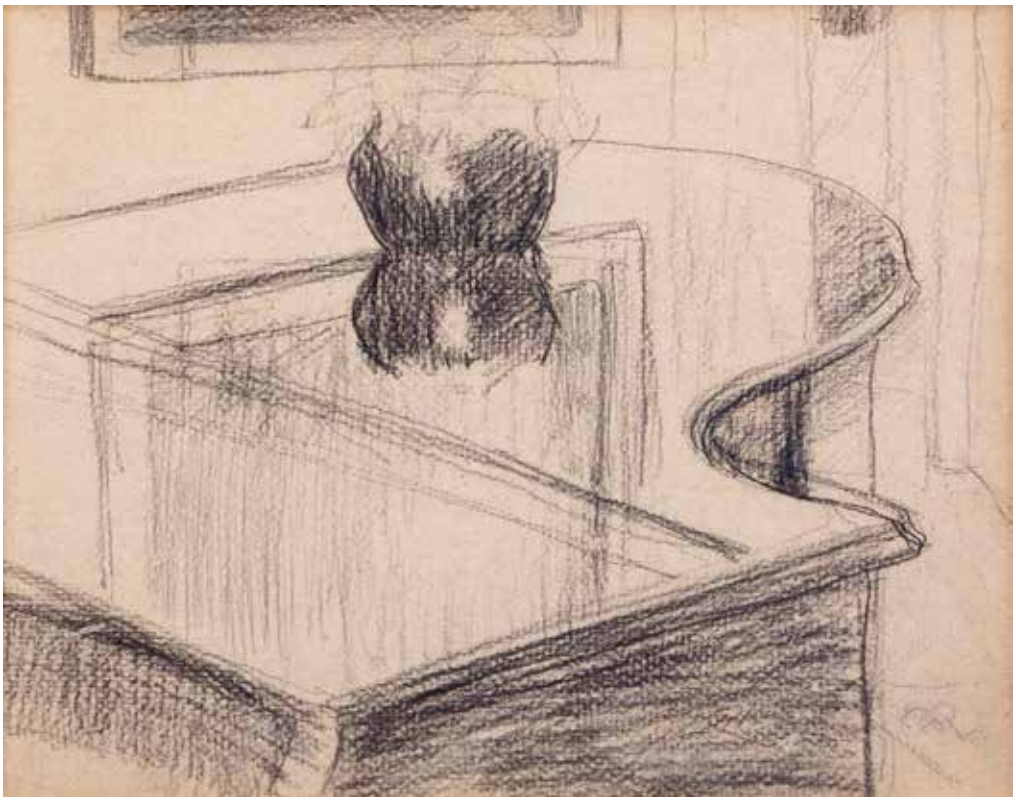

108

Alfons Karpiński

(1875 Rozwadów – 1961 Kraków)

Róże na fortepianie, ok. 1920 r.

węgiel, ołówek, tektura, 20 × 25,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: monogram *AK*
Praca jest szkicem kompozycyjnym do obrazu olejnego, namalowanego przez artystę w roku 1920.

cena wywoławcza: 1 500 zł

W latach 1891–1899 studiował w krakowskiej SSP u F. Cynka, I. Jabłońskiego, W. Łuszczkiewicza i L. Wyczółkowskiego oraz A. Ażbégo w Monachium (1903 r.). W latach 1904–1907 kontynuował naukę w ASP w Wiedniu u K. Pochwalskiego, następnie, w latach 1908–12, w Paryżu w Akadémie Willi oraz w 1922 r. w Akadémie Colarossi. Podróżował do Włoch, Londynu i Budapesztu. Osiadł w Krakowie. Od 1899 r. systematycznie brał udział w wystawach krakowskiego TPSP, którego w latach 1918–27 był wiceprezesem. Ponadto wystawiał w warszawskim TZSP i IPS oraz wielokrotnie za granicą, m.in. w Monachium, Rzymie, Brukseli, Amsterdamie, Buffalo i Nowym Jorku. Indywidualne pokazy twórczości artysty miały miejsce w Krakowie, Lwowie i Poznaniu. We wczesnym okresie malował pejzaże, widoki ulic, z czasem jego domeną stały się wizerunki kobiet, akty oraz przedstawienia kwiatów w wazonie, umieszczone często we fragmentarycznie ukazanych wnętrzach salonu, malowane drobnymi pociągnięciami pędzla, miękko nakładaną plamą barwną. Stosowane przez Karpińskiego środki wyrazu, m.in. rozproszone światło, rozmyty kontur, zgaszone kolory wzmagają nastrój melancholii, emanujący z jego prac.

109

Kazimierz Podsadecki

(1904 Zabierzów – 1970 Kraków)

Pejzaż wiosenny, 1967 r.

akwarela, papier, 21,5 × 31,7 cm
w świetle passe-partout
sygn. ołówkiem p. d.: *PODSADECKI*,
dat. l. d.: *1.V.1967.*

cena wywoławcza: 1 500 zł

Artysta ten do 1923 r. studiował w Szkole Przemysłowej w Krakowie. Znał dobrze Peipera i Strzemińskigo. Był współpracownikiem awangardowego czasopisma „Zwrotnica", a także członkiem grupy „a. r." i Praesens. Na początku malował obrazy abstrakcyjne, później próbując swych sił w zakresie fotografii. Został aresztowany w 1941 r.; wtedy też zniszczono większość jego prac z lat 1926–1939. Był jednym z założycieli powojennego ZPAP w Szczecinie. Artysta ten wcześnie zainteresował się kubizmem i wszelkimi ruchami awangardowymi.

110

Antoni Suchanek

(1901 Rzeszów – 1982 Gdynia)

Bukiet kwiatów

akwarela, pastel, papier, 57 × 83 cm
sygn. p. d.: *Suchanek*

cena wywoławcza: 8 500 zł

W latach 1917–22 studiował w krakowskiej ASP u J. Mehoffera i T. Axentowicza, a następnie w Bydgoszczy u L. Wyczółkowskiego. Od 1925 roku często przebywał w Orłowie, jednocześnie prowadząc pracownię w Warszawie. Był jednym z założycieli Koła Marynistów Polskich, a także przewodniczącym Sekcji Plastycznej Ligi Morskiej i Kolonialnej. W 1926 roku został współzałożycielem Związku Plastyków Pomorskich, a w 1937 r. ZZPAP w Gdyni. Artysta związany był blisko z warszawską Zachętą, gdzie od 1937 roku do wybuchu wojny był gospodarzem wystaw. Malował portrety, martwe natury, pejzaże. Jednak największą jego pasją była marynistyka. Już w 1928 podjął tematykę stoczniową, przez co został uznany za prekursora tej dziedziny. Do ulubionych motywów należały jednak również kwiaty, malowane przez artystę z dużą finezją. Antoni Suchanek miał ponad 20 wystaw indywidualnych, otrzymał wiele nagród, m.in. na III wystawie Morskiej w Zachęcie – I nagrodę (za obraz *Panorama Gdyni*).

Malarz i kolekcjoner, należał do szkoły malarskiej w Rouen, gdzie wielokrotnie wystawiał swoje prace, m.in. w 1908 r., obok H. Matisse'a i R. Dufy'ego. Duży wpływ na jego twórczość wywarło malarstwo A. Lebourga. Żył i tworzył w Bretanii, tematami swoich prac czyniąc przeważnie tamtejsze pejzaże.

111

Juliusz Wielhorski

(zm. 1961 r. Plouezec)

Pejzaż sandomierski

akwarela, ołówek, papier, 21 × 28 cm
w świetle passe-partout
sygn. l. d.: *WielhorskiJ/9/90*

cena wywoławcza: 1 200 zł

112

Artysta nieokreślony

(XIX/XX w.)

Sobór Sofijski w Kijowie

akwarela, tektura, 28 × 41 cm
sygn. nieczytelnie p. d.

cena wywoławcza: 800 zł

113

Henryk Siemiradzki

(1843 Pieczenigi k. Charkowa –
1902 Strzałków)

Podwójna karta ze szkicownika,
1879 r.

ołówek, papier, 29 × 42,5 cm
dat. p. d.: *D.19/9 879*
praca dwustronna

Inne karty z tego szkicownika artysty, ma w zbiorach Muzeum Narodowe w Warszawie.

cena wywoławcza: 6 700 zł

Wybitny przedstawiciel malarstwa akademickiego. Do 1871 r. studiował w akademii w Petersburgu. Edukację malarską kontynuował przez rok u K. Piloty'ego w Monachium, gdzie nawiązał kontakty z polonią skupioną wokół J. Brandta i M. Gierymskiego. Na stałe Siemiradzki osiadł w Rzymie, ale utrzymywał kontakty z akademią petersburską. Był najbardziej utytułowanym z polskich malarzy, członkiem paru liczących się akademii europejskich i kawalerem wielu cennych odznaczeń. Artysta osiągnął mistrzostwo w komponowaniu wielopostaciowych, pełnych patosu i nasyconych kolorem scen. Głównym źródłem tematów był dla niego antyk, a zwłaszcza schyłek cesarstwa rzymskiego. Z pasją i pietyzmem odtwarzał antyczną architekturę, galerie antycznych rzeźb, śródziemnomorską roślinność. Miał genialny zmysł dekoracyjny, niespotykane wyczucie gry świateł i umiejętność wyrafinowanego prowadzenia linii konturu. W 1879 r. Siemiradzki ofiarował narodowi polskiemu monumentalny obraz „Pochodnie Nerona" i zapoczątkował w ten sposób utworzenie krakowskiego Muzeum Narodowego.

114

Artysta nieokreślony

(1 poł. XX w.)

Pejzaż z wydmami

akwarela, papier, 46 × 60,5 cm
sygn. nieczytelnie p. d.

cena wywoławcza: 850 zł

115

Julian Fałat

(1853 Tuligłowy – 1929 Bystra)

Nad Wisłą w Toruniu, 1921 r.

akwarela, tektura, 50 × 90 cm
sygn. i dat. l. d.: *JFałat/Toruń 921*

cena wywoławcza: 58 000 zł

Czołowy reprezentant malarstwa pejzażowego i rodzajowego okresu Młodej Polski. W latach 1869–71 studiował w krakowskiej SSP, a następnie w akademii monachijskiej w pracowni A. Strähubera i G. Raaba. W tym okresie związał się z J. Brandtem. Zaproszony przez cesarza Wilhelma II, poznanego podczas polowania u Radziwiłłów w Nieświeżu, do Berlina, spędził tam 10 lat malując sceny myśliwskie dla cesarza i dworu. W 1895 objął stanowisko dyrektora krakowskiej SSP i dokonał w niej gruntownej reformy programu nauczania. Od 1905 r. pełnił funkcję rektora uczelni. W latach 1919–21 mieszkał w Toruniu, gdzie założył Konfraternię Artystów. Swe prace pokazywał regularnie od 1874 r. w krakowskim TPSP, gdzie w 1925 r. odbyła się retrospektywna prezentacja jego twórczości. Wystawiał w warszawskich salonach Krywulta i Garlińskiego. Indywidualne wystawy artysty odbyły się w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i za granicą, m.in. w Paryżu, Chicago, wielokrotnie w Berlinie, Monachium, Wiedniu, Wenecji i Rzymie. Był odznaczany złotymi medalami na międzynarodowych ekspozycjach w Berlinie, Monachium i Dreźnie oraz Wstęgą Komandorii Orderu Polonia Restituta. Malował pejzaże z Litwy, Polesia, podgórza Beskidu Śląskiego, widoki starego Krakowa. Największą popularność przyniosły mu pejzaże zimowe, szczególnie te przedstawiające zakola rzeczne. Wirtuozeria, wrażliwość na kolor, umiejętność oddania najsubtelniejszych odmian barwy i światła pozwalają zaliczyć go do najwybitniejszych artystów polskich.

116

Maja Berezowska

(1893 lub 1898 Baranowicze –
1978 Warszawa)

Rycerz i żebrak

tusz, 30,8 × 20,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *maja Berezowska*
Ilustracja do książki Anny Antonowskiej
„Wielki Mourawi" z 1952 roku

cena wywoławcza: 1 800 zł

117

Maja Berezowska

(1893 lub 1898 Baranowicze –
1978 Warszawa)

Opowieści starego bajarza

tusz, 26 × 19,5 cm
w świetle passe-partout
sygn. p. d.: *majaberezowska*
Ilustracja do książki Anny Antonowskiej
„Wielki Mourawi" z 1952 roku

cena wywoławcza: 1 800 zł

Uczyła się prywatnie w pracowni artystycznej w Petersburgu, by potem zapisać się do Szkoły Sztuk Plastycznych im. Wojciecha Gersona oraz krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych u Józefa Pankiewicza. Studiowała także w Monachium. W l. 1932–37 mieszkała we Francji. W 1942 została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Rvaensbrück. Była autorką grafik o zabarwieniu erotycznym. Zasłynęła także jako karykaturzystka, ilustrowała utwory literatury polskiej i światowej. Tworzyła również portrety oraz martwe natury. Zajmowała się też projektowaniem scenografii i kostiumów teatralnych.

118

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Polish Peasants Costumes,
1939 r.

teka prac ukazujących polskie stroje ludowe, wyd, C. Szwedzicki, Nicea, 1939 r.
litografia, szablon ręcznie kolorowany gwaszem, papier, wym. arkusza 50 × 39,5 cm (wymiar arkusza nr 21: 45,2 × 37,5 cm); każda praca sygn. p. d.: *Z. Stryjeńska* lub *Z. STRYJEŃSKA*
Teka powinna zawierać 40 arkuszy, brak siedmiu: 1, 2, 3, 11, 13, 15, 17

cena wywoławcza: 18 000 zł

Rozpoczętą pod kierunkiem L. Stroynowskiego naukę malarstwa kontynuowała od 1909 r. w prywatnej Szkole Sztuk Pięknych dla Kobiet Marii Niedzielskiej w Krakowie. Od 1922 r. należała do ugrupowania Rytm. Uczestniczyła w Międzynarodowej Wystawie Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu w 1925, zdobywając cztery Grand Prix. Najbliższymi jej technikami były tempera oraz litografia. Tworzyła cykle prac inspirowane polskim folklorem i piastowską przeszłością, np. *Młoda wieś polska, Tańce polskie*, *Bożki słowiańskie*, rozpowszechniane w formie tek czy albumów. Znamienne dla stylu artystki są: linearyzm, lekka geometryzacja form oraz żywe barwy. Różnorodna działalność artystki obejmowała również malarstwo monumentalne, projektowanie zabawek, wykonywanie ilustracji do czasopism. Stryjeńska brała udział w wielu wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą, zdobywając liczne nagrody.

119

Edmund Bartłomiejczyk

(1885 Warszawa – 1950 tamże)

Narciarze, 1930 r.

drzeworyt, 27,3 × 24,5 cm
sygn. i dat. ołówkiem u dołu: *Edmund Bartłomiejczyk, Warszawa 1930*

cena wywoławcza: 1 500 zł

Studiował w l. 1906–1909 w ASP w Krakowie u J. Stanisławskiego. J. Unierzyńskiego i W. Weissa. W l. 1910–1913 kontynuował studia w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych, od 1932 r. – Akademii Sztuk Pięknych, gdzie od 1930 prowadził Katedrę Grafiki Użytkowej. Był jej [profesorem do 1950 r. Artysta był członkiem założycielem „Rytu" (1925–1939), założycielem Koła Artystów Grafików Reklamowych (1933–1939) i współzałożycielem Bloku Zawodowych Artystów Plastyków (1934). Artysta koncentrował się na grafice, zarówno artystycznej, jak i użytkowej, był twórcą projektów w dziedzinie rzemiosła, plakatów, ilustracji. Najchętniej posługiwał się przy tym techniką drzeworytniczą.

120

Władysław Żurawski

(1888 Stryj – 1962 Mielec)

Wyścigi konne, 1955 r.

tusz, papier, 17 × 12 cm
w świetle passe-partout
sygn. i dat. p. d.: *WŻurawski/z. 1955 r.*

cena wywoławcza: 400 zł

Artysta zaczął tworzyć drzeworyty ok. roku 1928. W l. 30. Reprezentował Polskę na międzynarodowych i krajowych wystawach, propagując ideę „sztuki narodowej". Podczas II wojny światowej zmuszony był uciekać z Sokala do Mielca. W l. 50. przeniósł się do Zamościa, by niebawem powrócić na stałe do Mielca. Był to czas licznych wystaw i dużej aktywności artystycznej. Żurawski zainteresowany był tematyką rodzajową, religijną, huculszczyzną. Zajmował się też exlibrisem.

121

Henryk Tomaszewski

(1914 Warszawa – 2005 tamże)

Solidarność. Pamięci Strajku W Stoczni Gdańskiej. 2–11 Maja 1988 roku

akwaforta, papier, 32 × 30,2 cm
w świetle passe-partout
sygn. ołówkiem p. d.: *HT 88*, opisana ołówkiem l. d.: *„Walczymy za prawo – za społeczeństwo"*
poniżej kompozycji wytłoczony logotyp „SOLIDARNOŚĆ"

cena wywoławcza: 5 000 zł

Był absolwentem Szkoły Przemysłu Graficznego. W 1934 r. rozpoczął studia w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, ucząc się malarstwa m. in. pod kierunkiem M. Kotarbińskiego. Jeszcze podczas studiów wygrał prestiżowy konkurs na wystrój polskiego pawilonu na Wystawę Światową w Nowym Jorku. W 1936 rozpoczął współpracę ze „Szpilkami". Pracę ilustratora kontynuował podczas wojny, publikując w „Stańczyku", a później w „Rózgach". W 1950 r. pracował jako scenograf w teatrze „Syrena". W latach 1952–1984 r. prowadził pracownię plakatu w warszawskiej akademii. Artysta był uczestnikiem i laureatem wielu konkursów; w 1948 r. zajął pięć czołowych miejsc na Międzynarodowej Wystawie Plakatu Filmowego w Wiedniu. Rozpoznawany na świecie; w 1976 r. został Honorowym Projektantem Królewskim londyńskiego Royal Society of Arts. Uznawany jest za współtwórcę Polskiej Szkoły Plakatu. Wychował wielu świetnych plakacistów, m. in. L. Majewskiego, J. i P. Młodożeńców, M. Urbańca.

REGULAMIN AUKCJI

1. Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie zgłoszone do sprzedaży komisowej przez komitentów bądź stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami powierzone obiekty stanowią ich własność, bądź też mają oni prawa do rozporządzania nimi, a ponadto nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem sądowym i skarbowym.

2. Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną zwaną dalej Aukcjonerem.

3. Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn.

4. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji.

5. Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej. Tabliczkę z numerem aukcyjnym należy zwrócić bezpośrednio po zakończeniu aukcji, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji.

6. Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji" (formularz dostępny w katalogu, w siedzibie SDA oraz na stronie internetowej www.sda.pl). W przypadku zlecenia licytacji z limitem, SDA dokłada wszelkich starań, by zakupić obiekt w możliwie najniższej cenie. Na podstawie formularza możliwe jest także licytowanie przez telefon.

7. O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy kupna – sprzedaży między SDA a licytantem, który zaoferował najwyższą kwotę. W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytacje obiektu.

8. Cena wywoławcza jest zarazem ceną minimalną, poniżej której SDA nie może sprzedać obiektu.

9. Do kwoty wylicytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wysokości 18%. Kwota wylicytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Dom Aukcyjny wystawia faktury VAT marża.

10. Kupujący jest zobowiązany do zapłaty należności za wylicytowane obiekty w terminie 14 dni od dnia aukcji. Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych. Na specjalne życzenie po wcześniejszym uzgodnieniu, Dom Aukcyjny może przyjąć wpłatę w: euro, dolarach albo funtach brytyjskich. Przeliczenie będzie następowało po dziennym kursie średnim Narodowego Banku Polskiego powiększonym o 3%.

11. W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą.

12. Własność wylicytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną. Odbiór wylicytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu pełnej zapłaty.

13. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

TABELA POSTĄPIEŃ:

cena	postąpienia
0 – 1 000	50
1 000 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200
5 000 – 10 000	500
od 10 000	1 000

Sopocki Dom Aukcyjny
ul. Długa 2/3
80-827 Gdańsk
tel. 58 301 05 54
fax 58 301 41 27
gdansk@sda.pl

ZLECENIE LICYTACJI

AUKCJA PRAC NA PAPIERZE

23 stycznia 2016 (sobota), godz. 17.00

Szanowni Klienci, zachęcamy do składania pisemnych ofert w celu wzięcia udziału w aukcji. Możliwa jest także licytacja telefoniczna. Prosimy czytelnie wypełnić kartę zlecania i dostarczyć ją (osobiście, przesłać pocztą, faksem lub e-mailem) do siedziby SDA nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji.

_____

imię i nazwisko

_____

dokładny adres

_____ _____ _____

telefon, fax, e-mail | NIP (dla firm) | numer dokumentu tożsamości

SDA gwarantuje poufność danych osobowych.

Proszę o licytację następujących pozycji:

Nr pozycji w katalogu	tytuł	Maksymalna oferowana kwota lub licytacja telefoniczna

Zlecenie licytacji z limitem

SDA będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę.

Zgadzam się na podniesienie oferowanej kwoty o: … % w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości.

Zlecenie telefoniczne

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy SDA połączą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

_____

numer Państwa telefonu do licytacji

Ja niżej podpisany/a oświadczam, że:

Zapoznałem się i akceptuję wszystkie postanowienia Regulaminu Aukcji zawarte w niniejszym katalogu aukcyjnym. W szczególności zobowiązuję się do zapłacenia wylicytowanej kwoty wraz z doliczoną opłatą aukcyjną w ciągu 14 dni od terminu aukcji. Zgadzam się na przechowywanie i przetwarzanie moich danych osobowych przez Dom Aukcyjny w celach koniecznych do realizacji niniejszego zlecenia.

_____ _____

Imię i nazwisko | data, podpis

Indeks artystów

ARTYSTA NIEOKREŚLONY	
Kobieta przy biurku	63
Pejzaż z wydmami	114
Portret mężczyzny	13
Sobór Sofijski w Kijowie	112
Studium postaci kobiecych	62
Żydzi z furmanką	21
BARTŁOMIEJCZYK EDMUND	104, 119
BAYOT ADOLPHE JEAN BAPTISTE	17
BEARNE EDWARD HENRY	18
BEREZOWSKA MAJA	61, 116, 117
BRUJIN CORNELIS DE	82
BRZOSKO WŁADYSŁAW	56, 57, 58
BUNSCH ALOJZY (ALI)	76
CHEŁMOŃSKI JÓZEF	12
CHMIELIŃSKI WŁADYSŁAW	49
CZAJKOWSKI STANISŁAW	4
CZAPSKI JÓZEF	44
CZURYŁO KOŹMA	105
FAŁAT JULIAN	115
FRYCZ KAROL	73, 74
GĄSIOROWSKI BOGUMIŁ	7
GIBIŃSKI STANISŁAW	22
GÓRSKI STANISŁAW	16
GRAMATYKA ANTONI	38
GROTT TEODOR	28
HARRIS MAIDA	75
HAUPT ADAM	46
HOFMAN WLASTIMIL	68, 69
HOLZMÜLLER JULIUSZ	20
KAŁĘDKIEWICZ ZDZISŁAW	39
KAMOCKI STANISŁAW	47
KARPIŃSKI ALFONS	108
KOCHANOWSKI ROMAN	5
KOSSAK JULIUSZ	1
KRYNICKI NIKIFOR	34, 67
LANGMAID ROWLAND	53, 54
LEWENSZTADT HENRYK	9
LUGARDON JEAN LÉONARD	65
ŁAJMING WŁODZIMIERZ	85
MALCZEWSKI JACEK	70
MAŁACHOWSKI-JAXA SOTER	30
MATEJKO JAN	2, 3
MICHAŁOWSKI PIOTR	11, 23
MIĘDZYBŁOCKI ADAM	29
MIKULSKI KAZIMIERZ	96, 97, 98
MŁODOŻENIEC JAN	92
NARTOWSKI TADEUSZ	26
NIESIOŁOWSKI TYMON	87
NORBLIN DE LA GOURDAINE JAN PIOTR	31, 32
OSTROWSKI KAZIMIERZ	91
PŁÓCIENNIK HENRYK	94
PODGÓRSKI STANISŁAW	48
PODSADECKI KAZIMIERZ	109
POTRZEBOWSKI JERZY	27
PRONASZKO ANDRZEJ	86
ROSSINI LUIGI	81
ROTBAUM JAKUB	89
ROZYCKI HENRY	64
RUBCZAK JAN	50, 72
RUSIECKI LUDOMIR	8
SICHULSKI KAZIMIERZ	6
SIEMIRADZKI HENRYK	24, 113
SOZAŃSKI MICHAŁ	10
STABROWSKI KAZIMIERZ	14, 71
STAROWIEYSKI FRANCISZEK	36, 100, 101
STRYJEC RYSZARD	77, 78, 79, 80
STRYJEŃSKA ZOFIA	41, 42, 43, 118
STYKA ADAM	51
SUCHANEK ANTONI	90, 110
SZAJNA JÓZEF	95, 99
SZANCENBACH JAN	45
SZCZODROWSKA-PELPLIŃSKA ELŻBIETA	88
ŚWIERZY WALDEMAR	93
TARASIN JAN	84
TOMASZEWSKI HENRYK	121
TRĘBACZ MAURYCY	19
TRZCIŃSKA JADWIGA	102, 103
UNIECHOWSKI ANTONI	59, 60
UZIEMBŁO HENRYK	35
WALISZEWSKI ZYGMUNT	37
WIELHORSKI JULIUSZ	111
WOJCIECHOWSKI STEFAN	66
WOJNARSKI JAN	15, 106, 107
WRÓBLEWSKI ANDRZEJ	40
WYCZÓŁKOWSKI LEON	25, 33
WYLLIE WILLIAM LIONEL	55
Zbiór widoków naddunajskich	83
ŻABOKLICKI WACŁAW	52
ŻURAWSKI WŁADYSŁAW	120

opracowanie katalogu: Agnieszka Chrzanowska, Katarzyna Dąbrowska, Anna Masztalerz-Gajda, Roman Nielubszyc, Natasza Szapańska

zdjęcia: Jarosław Nienartowicz

opracowanie graficzne: Jędrzej Łoś, Activa Studio

druk: ArtDruk Zakład Poligraficzny, Kobyłka

SOPOCKI DOM AUKCYJNY W POLSCE:

SOPOT
GALERIA
SZTUKI DAWNEJ
ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 550 16 05
sopot@sda.pl

SOPOT
GALERIA
MODERN
ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 551 22 89
modern@sda.pl

GALERIA
GDAŃSK
ul. Długa 2/3
80-827 Gdańsk
tel. 58 301 05 54
gdansk@sda.pl

KRAKÓW
SALON SZTUKI
DAWNEJ
Rynek Główny 43
31-017 Kraków
tel. 12 429 12 17
krakow@sda.pl

GALERIA
WARSZAWA
ul. Nowy Świat 54/56
00-363 Warszawa
tel. 22 828 96 98
warszawa@sda.pl

Władysław Chmieliński, (1911 Warszawa – 1979 tamże), *Krakowskie Przedmieście,* akwarela, karton, wym. 33 × 52 cm, sygn. p.d.: *Wł. Chmieliński*

AUKCJA VARSAVIANA

28 STYCZNIA (czwartek) 2016 r.

W GALERII SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO

WARSZAWA, NOWY ŚWIAT 54/56

Sopocki Dom Aukcyjny
ANTYKI ZNACZKI MONETY

Lilia Fijałkowska, *Na ławeczce 2015*

technika własna, digital mixt, płótno, 73 × 54 cm, sygn. p.d.: LF oraz na odwrocie

młodasztuka

57 AUKCJA MŁODEJ SZTUKI • 12 LUTEGO (PIĄTEK) 2016 R. • GODZ. 18.00
SOPOCKI DOM AUKCYJNY • KRAKÓW, RYNEK GŁÓWNY 43,
TEL.: 739 403 463 • E-MAIL: MLODASZTUKA.KRAKOW@SDA.PL

WSZYSTKIE CENY WYWOŁAWCZE 500 ZŁ

Sopocki Dom Aukcyjny
ANTYKI ZNACZKI MONETY